

Chia Sẻ

10

2009 (293)

Nội san thông tin Tỉnh Dòng Anh Em Hèn Mọn Việt Nam. Bình An và Thiện Hảo - Pax et Bomun

Địa chỉ liên lạc: 50 Nguyễn Đình Chiểu, Đakao, Quận 1 - TP. HCM

☎ (08) 822-2294

✉ ofmvietnam@gmail.com

🌐 www.ofmvietnam.org

Lịch gửi bài

<i>Tháng</i>	<i>Cộng đoàn – Điểm</i>	<i>Ban Ngành</i>	<i>GD. PS</i>
11 - 2009	Vĩnh Phước, Đất Sét, Đồng Dài, Thủ Đức, Cồn Én, Hòa Hội	Huấn Luyện	CPS
12 - 2009	Suối dầu, Đakao, Xuân Sơn, Cù Lao Giêng, Bình Giả, Vĩnh	Thường Huấn	CLARA- FMM
01 & 02 - 2010	Thanh Hải, Cư Thịnh, Cầu Ông Lãnh, Sông Bé, Pleiku, Du Sinh	Phúc Âm Hóa	PSTT
	Vĩnh Phước, Đất Sét, Đồng Dài, Thủ Đức, Cồn Én, Hòa Hội	Huấn Luyện	CPS

Hồng Kông, ngày 14 tháng 10 năm 2009

Kính gửi toàn thể anh chị em trong Đại Gia Đình Phan sinh Việt Nam

Anh chị em thân mến,

Xin Chúa ban bình an cho anh chị em!

Chúng tôi, là Phêrô Nguyễn Văn Khoan, Thư ký Huấn luyện và học vấn của Tỉnh Dòng, Giuse Nguyễn Xuân Quý, Điều hành viên Phúc âm hóa bằng Truyền giáo (đi thay anh Phi Khanh Vương Đình Khởi, Thư ký Phúc âm hóa Tỉnh Dòng), và tôi, Giám Tỉnh Tỉnh Dòng Anh Em Hèn Mọn Việt Nam, đang ở tại Hồng Kông để họp với các Giám Tỉnh miền Đông Á (EAC), chúng tôi gửi lời chào anh chị em.

Ngoài các giờ sinh hoạt chung với anh em ở đây, tôi tranh thủ chia sẻ với anh chị em ít điều để cùng nhìn lại thời gian vừa qua và nhìn tới tương lai. Chúng ta vừa kết thúc Năm Thánh Phan sinh, để kỷ niệm 800 năm Dòng Anh Em Hèn Mọn được thành lập và 80 năm Tỉnh Dòng hiện diện trên quê hương chúng ta. Tôi cảm ơn Thiên Chúa đã cho tôi có thể tham dự các buổi cử hành tại nhiều nơi. Mỗi người một cách, anh chị em đã góp phần thực hiện trọn vẹn chương trình của Năm Thánh. Xin cảm ơn tất cả các anh chị em thuộc Đại Gia Đình Phan sinh Việt Nam. Xin đặc biệt cảm ơn các anh Phụ trách tại các điểm hay ở gần các điểm được chọn để tổ chức các buổi cử hành Năm Thánh, các linh mục đã chịu khó ngồi tòa giải tội vào những ngày cao điểm, và các anh đã giảng thuyết trong những ngày đó. Qua một năm này, tôi cảm nhận được rất cụ thể sự hiệp thông huynh đệ và tình liên đới của anh chị em chúng ta, tôi thấy được lòng gắn bó của anh chị em đối với Gia Đình chúng ta. Nói chung, anh chị em đã vất vả, nhưng nhờ đó làm chứng được về sức sống dào dạt của Linh đạo Phan sinh.

Đây chính là ánh sáng có sức đánh tan các bóng tối là thái độ hờ hững, thiếu quan tâm đến chương trình sinh hoạt của Đại Gia Đình trong cả một năm, xóa đi những đám mây mù là sự hời hợt, “ham vui”. Quan trọng là ánh sáng. Ánh sáng mới tăng cường sự sống, nhưng ánh sáng cũng là một lời trách bóng tối và mây mù. Cứ nhìn qua một năm như thế, chúng ta thấy: chung vui với anh chị em mình là điều dễ hiểu, nhưng không dễ thi hành; nói rằng mình thuộc về Gia Đình thì dễ, nhưng bình thần chấp nhận chìm vào đó, để sống mọi vui buồn sướng khổ, chia sẻ cái hay cái dở, để cùng giúp nhau đi lên, thì khó hơn. Phải có sự khiêm tốn và tình huynh đệ, như là những hoa trái của đức tin và đức mến, thì mới có thể đơn sơ hòa mình chân thành với anh chị em.

Đã kết thúc Năm Thánh, như tôi đã bày tỏ ước mơ trong Lá Thư tháng trước, nay chúng ta được đặt trở lại với việc “bước theo vết chân của Đức Giêsu Kitô” sát hơn, theo cung cách của thánh Phanxicô và các thánh thuộc Đại Gia Đình Phan sinh chúng ta. Cầu chúc anh chị em tiến bước với lòng nhiệt thành đã được đổi mới. Tôi lại nhắc tới ước mơ mình: chúng ta như những vận động viên đang căng người ra, sẵn sàng lao tới trong chuyến chạy đua vì Tin Mừng Nước Thiên Chúa.

Hòa mình trong đời sống của Hội Thánh toàn cầu, chúng ta nhớ mình vẫn đang ở trong Năm Linh mục. Chúng ta cùng tiếp tục tăng cường việc cầu nguyện để Hội Thánh có những linh mục có hiểu biết và thánh thiện, và cũng có những tín hữu biết cộng tác với các linh mục với cung cách trưởng thành. Linh mục hiểu biết và thánh thiện sẽ đào tạo ra những tín hữu trưởng thành; và những tín hữu trưởng thành giúp có thêm những linh mục hiểu biết và thánh thiện.

Riêng với anh em Dòng I, thời gian sắp tới là thời gian đi vào thực hiện các nghị quyết của Tổng Tu Nghị Assisi hồi tháng 6 vừa qua. Hội Đồng Dòng mới kết thúc khóa họp đầu tiên để phê chuẩn và ban hành các văn kiện chính thức, cũng như bổ nhiệm một số chức vụ ở cấp Hội Dòng. Tuy nhiên, thực thi các nghị quyết của Tổng Tu Nghị mà không quên đường hướng của Tu nghị Tỉnh Dòng 2008: sắp đến cuối năm 2009, các cộng đoàn sẽ có giờ ngồi lại mà lượng định về năm thứ hai thực thi Tu nghị Tỉnh Dòng, để rút kinh nghiệm sống năm thứ ba, trước khi chúng ta chấm dứt nhiệm kỳ ba năm.

Xin cha thánh Phanxicô chuyển cầu để Thiên Chúa Ba Ngôi tiếp tục chúc lành cho anh chị em chúng ta, và dẫn dắt chúng ta đi trong đường lối khôn ngoan của Người. Chúng ta tiếp tục cầu nguyện cho nhau.

Thân ái chào tất cả anh chị em.

ts FX Vũ Phan Long, OFM
Giám Tỉnh

BUƯỚC THEO THÁNH PHÚC ÂM VÀ LÀM CHO PHÚC ÂM TRỞ NÊN SỐNG ĐỘNG VÀ HỮU HÌNH NGÀY HÔM NAY

*Thư của Anh Tổng Phục Vụ
và Ban Tổng Cố Vấn dịp Lễ Thánh Phanxicô*

Anh em thân mến,

Nguyên xin Chúa Giêsu ban cho anh em
bình an và mọi điều thiện hảo!

Vào lúc khởi đầu công việc phục vụ huynh
đệ đoàn phổ quát, và tiếp nối một truyền thống
đã được thiết lập từ lâu, nhân dịp lễ kính Cha
thánh chí ái Phanxicô chúng ta, chúng tôi ước
ao gọi đến anh em lời chào huynh đệ và một sứ
 điệp đơn sơ, tóm lược hành trình đời sống và sứ
 vụ Phan sinh của chúng ta, “với tính xác thực
và mở ra với tương lai”.

Chúng ta đã chấm dứt ba năm suy tư,
nghiên cứu kỹ càng, và tái khám phá “Ân sủng
Nguồn cội”; chúng ta đã lại được quay hướng
về cảm hứng nguyên thủy thuộc đoàn sủng
chúng ta, về trực giác “ban đầu” của Thánh
Phanxicô, như đã được Chúa linh ứng và đưa
đến việc hình thành “định chế”. Cùng nhau,
chúng ta tạ ơn Chúa vì vô vàn những hoa trái,
tựa như một chuyến leo trở về nguồn cội, đã
thực sự làm cho chúng được nảy sinh nơi các
Huynh đệ đoàn và các Đơn vị của Hội Dòng.
Điều này giống như trở lại với “mối tình đầu”.
Chúng ta muốn cho niềm hăng hái và nổi say
mê đôi với cội nguồn như thể có thể tiếp tục
nuôi dưỡng và làm cho lòng trung thành của
chúng ta mỗi ngày được trở nên năng động biết
là chừng nào! Nhờ đi ngược trở lại cội nguồn
của đoàn sủng chúng ta, chúng ta đã gặp được
Phanxicô, người mà chúng ta đã thấy bằng đôi
mắt mới. Thực vậy, việc chúng ta đi ngược trở
lại không phải là một cuộc đi lùi về quá khứ
lịch sử để mà nhung nhớ, nhưng là thăm lại
kinh nghiệm lập dòng của Phanxicô, như một
bức thánh tượng cho tương lai và cho thể thức
sống mà chúng ta được kêu gọi thể hiện và làm
chứng một cách hùng hồn cho thế giới hôm nay.

Khi chúng ta cử hành “Ân sủng Nguồn cội”,
chúng ta nhìn tới Phanxicô Átxidi, người đã đi
tới tận ngọn nguồn kế hoạch sống của ngài,
bằng cách nhìn vào Đức Giêsu Kitô hiện diện
nơi người phụng cùi mà ngài đã hôn, nơi tượng

Chúa chịu đóng
đinh tại nhà
nguyên Thánh
Đamianô và nơi
lời đem lại nhiều
gợi hứng đã nghe
được tại nguyên
đường

Porziuncula. Và khi Phanxicô không biết phải
làm gì, thì chính Chúa đã mạc khải cho ngài
biết phải “sống theo thể thức Thánh Phúc âm”
(DC 14). Phanxicô quay hướng tất cả chúng ta
trở lại với Phúc âm và với con người Giêsu
nghèo hèn và chịu đóng đinh. Đây là ân ban lớn
lao mà tất cả chúng ta đã lãnh nhận, cùng với
hết thảy những ân ban khác không tài nào đếm
xuê, chẳng hạn như ân ban sự sống, ơn gọi, các
anh em và Thánh Thể. Vì hết thảy những ân ban
đó, chúng ta hãy cảm tạ Chúa và bày tỏ lòng
biết ơn sâu xa.

Tổng Tu nghị vừa qua đã nhắc nhở và lại đề
nghị một cách rõ ràng rằng “đây là Tin Mừng
chúng ta đã lãnh nhận, nghĩa là Phúc âm Đức
Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa: đó là một ân ban
đã làm thay đổi cuộc đời Phanxicô Átxidi và
thay đổi đời sống của mỗi người chúng ta”
(NNMQTPA, 5). “Tuân giữ Thánh Phúc âm” (L
1, 1) nghĩa là “bước theo vết chân và những lời
dạy của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta” (L ksc
1, 1) là “luật và đời sống” của chúng ta (L ksc
1, 1). Đúng như Phanxicô “đã hiểu toàn bộ bản
thân ngài trong ánh sáng Phúc âm” (Đức
Bê-nê-đi-ctô XVI), thì chúng ta cũng thế, chúng ta
được kêu gọi biến Phúc âm trở thành khởi điểm
để sống trong nhiều hoàn cảnh khác nhau hiện
nay, trong đó mỗi người chúng ta sống như
Thánh Phanxicô đã sống và với cung cách ngài
đã trao Phúc âm vào tay chúng ta. Bằng cách
này, chúng ta sẽ có một câu trả lời thích hợp
cho các dấu chỉ của thời đại, với sự trung thành
vui tươi và sáng tạo (x. ĐSTH 37), như Tổng
Tu nghị 2003 đã yêu cầu chúng ta (x. Xin Chúa
ban bình an cho anh em 6).

Đề “bước theo Phúc âm sát hơn” (HC 5, 2) như chúng ta đã tuyên hứa bằng cách nắm chắc “những lời nói, đời sống, lời giảng dạy và Thánh Phúc âm của Chúa Giêsu” (L ksc 22, 41), trước hết chúng ta phải đón tiếp vào trong đời sống mình những lời đã được ban cho chúng ta; chúng ta phải đón tiếp Phúc âm như một quà tặng nhưng không, được trao ban cho chúng ta mỗi ngày và chuyên chăm đọc Phúc âm như là đọc Lời trong tư thế cầu nguyện, việc này thanh tẩy các ý hướng, dẫn dắt các hành động của chúng ta và giữ cho ngọn lửa sứ vụ của chúng ta cháy bừng.

Nhặt lấy những lời Anh Tổng Phục vụ đã đề lại trong Tổng Tu nghị Ngoại thường 2006, chúng ta lặp lại, nhấn mạnh và xác tín: “Một lần nữa, chúng ta hãy quay về với Phúc âm và đời sống chúng ta mới lại có được sự thi vị, vẻ đẹp và niềm mê say nguồn cội ... Chúng ta hãy để cho Phúc âm được tự do và Phúc âm sẽ làm cho chúng ta được tự do” (Chúa nói với chúng ta trên đường đi, 14). Chúng ta hãy giải phóng mình khỏi tình trạng mê ngủ thiêng liêng, sự khô khan tinh thần, sự mệt mỏi và thờ ơ, và bắt đầu lại với Đức Kitô, với Lời của Người và với Phanxicô, cùng với một niềm khao khát mãnh liệt trở nên những môn đệ đích thực của Chúa Giêsu, trong và vì thế giới hôm nay.

Thánh Phanxicô dạy rằng: chúng ta không thể nào là những môn đệ đích thực, nếu đồng thời chúng ta không là những chứng nhân và những nhà truyền giáo của Đức Giêsu. Phúc âm mà chúng ta nhận lãnh và đón tiếp, chúng ta không thể chỉ giữ lại cho chúng ta; chúng ta phải dâng trả lại bằng cách đi khắp thế giới và loan báo cho mọi người, như Tổng Tu nghị đã phát biểu, ấy là như “Những người mang Quà tặng Phúc âm”. Vâng, Phúc âm, là thể thức sống của chúng ta, là nguồn cội của huynh đệ đoàn và của sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta, phải được phục hồi nhờ chứng tá là tình yêu hỗ tương trong các huynh đệ đoàn qua việc công bố và những chọn lựa can đảm mang tính Phúc âm. Điều này mới giúp chúng ta có thể “nhập thể Phúc âm vào một đường lối cụ thể” (NNMQTPA 8) với khả năng sáng tạo, để tìm ra trong các hoàn cảnh khác nhau những đường lối mới thích hợp với các cử tọa khác nhau trong thế giới hôm nay.

Quà tặng Phúc âm được đón tiếp và phục hồi theo lô-gích quà tặng Phúc âm

(CNVCTTĐĐ, 19tt) là “nghề chuyên môn” căn bản của chúng ta. Theo những phần mới được xây dựng lại rất có thể thuộc nội dung cốt yếu của Bản luật tiên khởi đã được Đức Giáo hoàng Innocent III giới thiệu, thì Phanxicô đã không quy định rõ bất cứ đường lối hoạt động tông đồ nào chuyên biệt; đúng hơn, ngài chỉ rõ ra những điều kiện để trở nên môn đệ Chúa Kitô, cách hiểu và sống Phúc âm triệt để, nghĩa là trong tinh thần cầu nguyện và sốt mến, huynh đệ, khó nghèo, hèn mọn, “loan báo Tin Mừng bình an” (NNMQTPA 9), rao giảng và phúc âm hóa. Đó là những Ưu tiên mà chúng ta đã tìm cách nghiên cứu sâu xa và đã đưa ra áp dụng trong những năm qua. Cũng thế, chúng ta đã tái khám phá là chúng được cắm rễ trong sự chọn lựa nền tảng là Phúc âm, được sống mà không cần giải thích, từ đó các Ưu tiên lấy lại được tính chất đoàn sủng nguyên tuyền của chúng.

Một lần nữa, Tổng Tu nghị muốn đề nghị các Ưu tiên như “những giá trị nền tảng” và đánh giá chúng lại dưới hai luồng ánh sáng. Một đảng, Tổng Tu nghị muốn tiếp cận chúng như là những chiều kích truyền giáo / tư cách môn đệ theo Phúc âm, nghĩa là “từ một viễn ảnh phúc âm hóa, mở ra với thế giới” (Những Ủy nhiệm của Tổng Tu nghị, 1). Đảng khác, Tổng Tu nghị muốn đánh giá lại các Ưu tiên như là một dẫn thân và trách nhiệm của mỗi Đơn vị “để tìm ra phương pháp của riêng mình hoặc tiến trình nghiên cứu chúng sâu xa hơn và đưa ra áp dụng trong thực tiễn” (Sdd. 6). Đây là lộ trình cụ thể mà Tu nghị dịp Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống 2009 đã chỉ ra cho chúng ta và là công việc mà mỗi Anh em, mỗi Huynh đệ đoàn và mỗi Đơn vị được kêu gọi bắt tay vào kể từ nay.

Vào lúc này, chúng ta bị thôi thúc phải nhấn mạnh là đối với tất cả chúng ta, quan trọng là đi vào trong tính năng động của lô-gích ân ban, để thắng vượt mọi hình thức “trì trệ” thiêng liêng và mục vụ, cũng như xu hướng hoặc cám dỗ “quy về bản thân”, điều này ngăn cản việc mở rộng chân trời của chúng ta. Đúng hơn, chúng ta cần phải được mở ra để đi tới và sống tại những vùng biên của nhân loại và xã hội, và chữa lành những vết thương do “những đổ vỡ của một thể giới bị phân mảnh gây ra, qua việc dẫn thân hợp lực và như thế mới vượt qua được những sự phân cách này khác, như là một phần trong lộ trình phục hồi của chúng ta” (NNMQTPA 22). Chúng ta còn nhớ là việc cổ võ cho một “sự

nhảy bén về xã hội” (x. NNMQTPÂ 29-30) giữa chúng ta cũng quan trọng, có thể mở ra con đường tiến tới một “cuộc tái phúc âm hóa được chia sẻ” (x. NNMQTPÂ 25-27).

Trong tư cách tân Hội Đồng Dòng, chúng tôi sẽ dùng khoảng thời gian từ nửa cuối tháng 9 cho tới tuần đầu tháng 10, để suy tư sâu xa với nhau trên tài liệu của Tổng Tu nghị. Chúng tôi sẽ cứ tiếp tục như thế trong những tháng kế tiếp. Rồi, hướng về Lễ Chúa Giáng Sinh, chúng tôi nghĩ tới việc cho anh em biết kết quả những suy tư và các quyết định của chúng tôi, theo như Chúa Thánh Thần dẫn dắt chúng tôi trong việc linh hoạt Hội Đồng và thực hiện những Ủy nhiệm của Tổng Tu nghị. Trong sứ điệp đầu tiên này, chúng tôi chỉ muốn đơn giản đưa chúng tôi và anh em tới chỗ tăng tốc để hiểu những nội dung cốt yếu của Luật Dòng và Phúc

âm của chúng ta không là gì khác ngoài chính bản thân Đức Giêsu, Đấng chúng ta đã thề hứa “bước theo” hơn là “bắt chước”, như thế là làm cho Người trở nên sống động và hữu hình đối với con người hôm nay.

Cách tốt nhất để tôn vinh và cử hành lễ mừng Thánh Phanxicô là sống di sản mà ngài đã để lại cho chúng ta, nghĩa là lắng nghe và tiếp đón Phúc âm của Chúa Giêsu vào trong con người chúng ta, sống Phúc âm một cách trung thực và hoàn toàn gắn bó, phục hồi Phúc âm lại cho những người nam người nữ hôm nay, và “đi qua những nẻo đường thế giới trong tư cách là những anh em hèn mọn, những người rao giảng Phúc âm có trái tim quy hướng về Chúa” (NNMQTPÂ 10).

Cầu chúc anh em Lễ Cha thánh Phanxicô chúng ta thật vui. Ngài chính đấng mà chúng tôi cầu xin chúc lành cho chúng ta như con cái của ngài và bước đi với chúng ta trên nẻo đường Phúc âm.

Rôma, ngày 17.09.2009

Lễ kính Thánh Phanxicô Năm Dầu.

Anh em trong Hội Đồng Dòng

Ts. José Rodríguez Carballo ofm (TPV)

Ts. Michael Anthony Perry, ofm (Phó TPV)

Ts. Vincenzo Brocanelli, ofm (TCV)

Ts. Vicente-Emilio Felipe Tapia, ofm (TCV)

Ts. Nestor Inácio Schwerz, ofm (TCV)

Ts. Francis William Walter, ofm (TCV)

Ts. Roger Marchal, ofm (TCV)

Ts. Ernest Karol Siekierka, ofm (TCV)

Ts. Paskalis Bruno Syukur, ofm (TCV)

Ts. Julio César Bunader, ofm (TCV)

Ts. Vincent Mduduzi Zungu, ofm (TCV)

Ts. Aidan McGrath, ofm (TTK)

** Bearers Of The Gift Of The Gospel: BBG – Những Người Mang Quà Tặng Phúc Âm: NNMQTPÂ – Tài liệu chung kết Tổng Tu nghị 2009) – VPTD.*

tin từ **Văn Phòng Tỉnh Dòng**

TIN TỈNH DÒNG

Khóa tập huấn PSTT.

Dòng PSTT Việt Nam đã tổ chức khóa Tập huấn 03 ngày từ mùng 01 đến mùng 03 tháng 10 năm 2009 tại Nhà Tĩnh Tâm Đamianô Thủ Đức.

Số thành viên tham dự gồm Hội đồng của 12 Miền PSTT từ Hà Nội đến Cửu Long. Tổng số ACE hiện diện khoảng 40 người. Các AC Miền Vinh, Huế, Đà Nẵng hầu hết đi xe lửa hoặc xe hơi nên bị kẹt lại do cơn bão số 9, chỉ những ai vào trước mới đến được mà thôi.

ACE lắng nghe và thảo luận các nội dung sau đây:

- Đề tài 1: Mẫu gương người Phục vụ, do cha Giuse Phạm Văn Bình thuyết trình;

- Đề tài 2: Các việc huấn luyện, do Anh Nguyễn Tường, Phụ trách huấn luyện Quốc gia trình bày;

- Đề tài 3: Tinh thần Tổng Tu nghị PSTT Quốc tế (Hungary), do Cô Nguyễn Hoàng Mỹ trình bày;

- Báo cáo công tác huấn luyện của các Miền: những khó khăn và thuận lợi, những nguyện vọng;

- Hướng dẫn chuẩn bị Tu Nghị Quốc gia 2010, do Anh Nguyễn Duy Hưng, Phục vụ Quốc gia trình bày.

- Chia sẻ và góp ý xây dựng, do cha Trơ Úy Phaolô Đinh Hùynh Hoa trình bày.

Mọi sự diễn ra trong bình an, vui vẻ và đạt kết quả tốt làm hài lòng mọi người. Các thắc mắc đã được giải đáp ổn thỏa.

Sau khi bế mạc, một số ACE ở lại tham dự Giờ tưởng niệm lâm chung của Cha thánh cùng anh em Học viện Thủ Đức. Sáng ngày 04/10, tất cả tập trung về Nhà thờ Phanxicô Đa Kao tham dự Lễ Bế mạc Năm Thánh Phan Sinh cùng với Tỉnh Dòng.

Paul Hoa

Đakao-Bế mạc Năm Thánh Phan Sinh (04.10.2008 – 04.10.2009).

Sáng ngày 4/10/09, tại Giáo xứ và Tu viện Phanxicô Đakao đã diễn ra Lễ bế mạc Năm Thánh Phan Sinh. “Vui đường nào khi thiên hạ bảo nhau: nào ta cùng trảy lên Đền Thánh Chúa” (Tv 122), các con cái thuộc ba nhánh, ba dòng trong Đại Gia đình Phan Sinh, các bạn hữu và thân ân nhân của Hội Dòng từ Bắc chí Nam, từ đông sang tây đều hội tụ về bên Thánh Tổ để tôn kính ngài và muốn cùng ngài tôn vinh và chúc tụng Thiên Chúa.

Chương trình khai mạc với phần Diễn nguyện bắt đầu vào lúc 08.00, gồm 12 tiết mục: mở màn là hợp ca của anh em Học viện. Sân khấu đầy ắp những chiếc áo dòng nâu làm cho bà con ai nấy đều phấn khởi và vui mừng. Các tiết mục của các nhóm được thể hiện rất là đặc sắc và hấp dẫn, đa dạng màu sắc văn hóa, âm nhạc, nghệ thuật đến từ thành phố lẫn thôn quê, từ miền đồng bằng lên tới cao nguyên vang dội nhịp điệu công chiêng ... cho đến thể loại cao

cấp như hợp xướng Trường Ca Tạo Vật, một sáng tác đặc sắc của nhạc sĩ Xuân Thảo OFM, được ca đoàn Quê Hương trình diễn 10 đoạn trong 45 phút, dưới sự điều khiển của chính tác giả.

Tiếp theo là phần triển lãm Phan Sinh, gồm có 3 địa điểm:

1/ Tại tiền sảnh phòng khách Tu Viện: nơi đây trưng bày các bức tranh của một số họa sĩ chuyên nghiệp, như : Nguyễn Thị Tâm, Mai Nam ...; và của các họa sĩ trong gia đình Phan Sinh như : Trần Quang Vinh OFM, Nguyễn Thị Ngọc Trác OFS, Nguyễn Văn Thông CPS. Các thể loại cũng khá phong phú, như tranh lụa đồng quê, tranh dán giấy, tranh sơn mài; tranh trù tượng... được sắp xếp theo một bố cục tương đối hài hòa.

2/ Phía bên trong sân Tu viện Đakao rộng rãi và thoáng mát là nơi trưng bày các bức tượng và phù điêu tôn giáo của hai nghệ sĩ Phan Sinh là: Trần Thế Mừng và Trần Quang Vinh.

3/ Tại phòng truyền thống của Tỉnh Dòng là bàn thờ Tổ, kính nhớ những bậc cha anh đã từng một thời dày công xây dựng Tỉnh Dòng. Nơi đây cũng lưu giữ lại những hình ảnh ghi dấu hành trình truyền giáo của anh em Phan sinh, lịch sử hình thành Tỉnh Dòng trên Đất Việt, một số kỷ vật của các anh em đi trước và những hình ảnh mô tả các hoạt động quá khứ và hiện tại của gia đình Phan sinh. Ngoài ra, còn có 87 tác phẩm gồm tranh ảnh và tượng đài nghệ thuật. Dự kiến, phòng triển lãm sẽ mở cửa trong 7 ngày để mọi người có thể vào tham quan.

Thánh lễ trang trọng và sốt sắng vào lúc 11.00, do ĐHY Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn chủ tế. Đoàn đồng tế gồm có Anh Giám Tỉnh và khoảng 40 Linh mục khác là các người bạn và anh em trong Dòng. Ca đoàn Quê Hương cất cao giọng tươi vui và hùng hồn với những bài thánh ca truyền thống và quen thuộc về Thánh Phanxicô. Cuối cùng là tiệc Buffet vào lúc 12 giờ 30. Một bữa tiệc cây nhà lá vườn phục vụ cho số lượng đông đảo thực khách lên tới khoảng hơn 2.000 người. Tạ ơn Chúa.

Văn Đê

Giới thiệu DVD & Sách mới

- 1.Đĩa DVD: **“Thánh Clara và Thánh Phanxicô”** – Một bộ phim mới nhất và

đầy đủ nhất về hai vị thánh lập Dòng Phan Sinh và Dòng Kín Clara. Giải toả được nhiều thắc mắc về tình yêu thánh của Phanxicô và Clara; một khắc hoạ rất đẹp; một câu chuyện cảm động và không kém phần sinh động của cuộc đời hai đấng thánh được dàn diễn viên trẻ đẹp và nổi tiếng của hãng phim truyền hình Italia thực hiện. Phim được lồng tiếng Việt, với phụ đề anh ngữ.

- 2.Đĩa DVD: **“Đêm Nhạc Hải Linh”** – gồm những bài hát quen thuộc và nổi tiếng của nhạc sư Hải Linh, được trình tấu vào dịp giáng sinh 2008 tại Đakao, do ca đoàn Quê Hương, dưới sự chỉ đạo nghệ thuật và điều khiển của cha giáo sư nhạc thánh và phụng vụ Giuse Nguyễn Xuân Thảo.
- 3.Sách **“Để được Như Ngài”** (chị Elizabeth Thu Vang OFS, Thư ký huấn luyện Giới Trẻ Phan Sinh Quốc gia) – Một tuyển tập những bài suy tư, đào sâu 16 điều tâm niệm Dòng PSTT. Giá 8.000 VNĐ/ cuốn.
4. Sách **“Tuyển tập những bài thơ”** – gồm những bài ngụ ngôn, Luật dòng và Mân côi, dành cho những bạn yêu thơ (Nguyễn Tường- Phụ trách Huấn luyện Quốc gia Dòng PSTT). Giá 10.000 VNĐ/cuốn.

Thanh Bình

Vinh, Giáo xứ Thuận Nghĩa Bế mạc Năm Thánh Phan Sinh

VietCatholic News (05 Oct 2009 09:39)

VINH - Sáng nay, tại nhà thờ giáo xứ Thuận Nghĩa đã diễn ra Thánh lễ Bế mạc năm thánh Phanxicô. Hiện diện trong Thánh lễ có cha Phanxicô Xaviê Võ Thanh Tâm, Tổng Đại Diện giáo phận Vinh, cha Phêrô Trần Phúc

Chính, phó chủ tịch hội đồng linh mục giáo phận, cha Gioan Thiên Chúa Nguyễn Phước Ofm, Bề Trên cộng đoàn Phanxicô miền Vinh. Quý cha dòng Ngôi Lời Giuse Nha Trang, Quý cha dòng Phanxicô, Quý nam nữ tu sĩ, đông đảo anh chị em Phan Sinh tại thể khắp giáo phận và hơn 10.000 giáo dân.

Trước Thánh lễ, Quý cha, Quý tu sĩ và anh chị em dòng Phan Sinh tại thể đã cử hành nghi thức tưởng niệm giờ lâm chung của Cha thánh Phanxicô thật trang nghiêm và sốt sắng. Nghi thức tưởng niệm gồm 4 phần: Phần 1 được bắt đầu bằng giờ phút thinh lặng thánh để “lắng nghe lời Cha thánh”; Phần 2: diễn lại cách rõ nét việc “Thánh Phanxicô hân hoan đón nhận cái chết”; Phần 3: lột tả tâm tình của thánh Phanxicô “muốn được chết như Chúa Kitô”; Phần 4: diễn tả “niềm hân hoan về trời của thánh Phanxicô”. Kết thúc nghi thức tưởng niệm, để tỏ lòng biết ơn, tôn kính, yêu mến và tưởng nhớ đến Cha thánh tổ phụ, mỗi người đã thấp nén hương trầm nghi ngút dâng lên ngài.

Chia sẻ trong Thánh lễ, cha Tổng đại diện giáo phận, đã điếm lại quá trình hình thành và phát triển của dòng Phanxicô tại Việt Nam cũng như lý do có được đặc ân năm thánh Phanxicô tại Việt Nam. Cha chủ tế cũng đã làm nổi bật linh đạo của Cha thánh Phanxicô là lấy gương sống khó nghèo của Đức Kitô làm quy chuẩn.

Như chúng ta biết, Dòng Phanxicô đã hiện diện ở Việt Nam được 80 năm, với biết bao thăng trầm sóng gió. Trong quãng thời gian đó, anh em dòng Phanxicô Việt Nam đã được trải nghiệm biết bao ân huệ của Thiên Chúa đổ xuống trên quê hương và cho chính tỉnh dòng. Ý thức được ân sủng đặc biệt này, tỉnh dòng Phanxicô Việt Nam đã đệ trình lên Bộ Xá giải Tòa Thánh xin đặc ân mở năm thánh Phanxicô tại Việt Nam. Thời gian năm thánh từ ngày 04/10/2008 – 04/10/2009. Địa điểm hành hương và nhận ơn Toàn xá trải rộng khắp đất nước. Riêng tại miền Vinh thì giáo xứ Thuận Nghĩa được chọn làm điểm hành hương và hưởng ơn Toàn xá vào các dịp đã được ấn định.

Sau khi lãnh nhận Phép lành Toàn xá của Bộ Xá giải Tòa Thánh, mọi người được lắng nghe những tâm tình cảm tạ tri ân của cha Gioan Thiên Chúa Nguyễn Phước Ofm, Bề Trên cộng đoàn Phanxicô miền Vinh gửi tới Đức giám mục giáo phận, Cha Tổng đại diện, Cha quản hạt Thuận Nghĩa, Quý cha và toàn thể

cộng đồng dân Chúa trong toàn giáo phận. Đáp lại, Cha Tổng Đại diện thay lời cho Đức giám mục cũng xin chân thành cảm ơn dòng Phanxicô đã luôn liên đới hiệp nhất với giáo phận Vinh. Ngài cũng chuyển ý của Đức Giám mục, xin mời dòng Phanxicô tiếp tục sứ vụ của mình trên miền Vinh quê Mẹ.

Thánh lễ Bế mạc năm thánh kết thúc, mọi người cất cao lời Kinh Hoà Bình của thánh Phanxicô, và từ cõi lòng dâng lên lời nguyện rằng: “Lạy Thiên Chúa chí tôn kỳ diệu, cúi xin Chúa cho chúng con là con cái thánh Phanxicô, được sống là khí cụ bình an của Chúa. Amen”.

Fx. Tiên Dũng

Kim Khánh

Chủng viện Phanxicô Thủ Đức

Chủ Nhật 11/10/2009, Cộng đoàn Thủ Đức mừng 50 năm ngày thành lập Chủng viện (1959-2009). Nhân dịp này, gia đình Cựu Phan Sinh VN cũng kết hợp với lễ chúc thọ các cha các thầy U 70 trong Tỉnh Dòng. Hiện diện trong ngày lễ có đông đảo các anh em trong Dòng, các ân nhân của nhà Thủ Đức và các thành viên thuộc gia đình CPS từ nhiều nơi: Đắc Lắc, Bảo Lộc, Đồng Nai, Bình Giả, Sài Gòn, Thủ Đức và đặc biệt một số đại diện đến từ hải ngoại.

Nghi thức chúc thọ bắt đầu vào lúc 09.30. Đoàn CPS trong bộ đồng phục áo dài truyền thống, cùng với các thiếu nhi là những con cháu của các anh chị cựu, tung hoa và rước các bậc cao niên tiến lên khán đài.

Anh Giám Tỉnh đã chủ sự Thánh lễ cùng với nhiều Linh mục trong Dòng và một số linh mục cựu chủng sinh nay đang phục vụ tại các giáo phận ở VN. Trong bài giảng, Anh Giám Tỉnh đã tóm tắt cuộc đời cha thánh Phanxicô, lịch sử Hội Dòng và Tỉnh Dòng; đồng thời cũng không quên nhắc đến tên tuổi và công trạng của các cha các thầy đã vất vả đóng góp công sức xây dựng Tỉnh Dòng. Anh cũng gọi lên một số câu hỏi mời gọi anh em suy tư về trách nhiệm của mỗi người đối với Tỉnh Dòng trong tương lai. Cuối Thánh lễ, với một chút dí dỏm, Anh cựu Giám tỉnh Phi Khanh cũng dâng lời tạ ơn Thiên Chúa đã cho anh được làm người Phan Sinh, đã ban cho có Dòng Nhất, Dòng Nhì và Dòng Ba; đặc biệt là Người đã ban cho Tỉnh Dòng có các anh, các chị và các cháu CPS...

Thánh lễ kết thúc lúc 11 giờ 15 và sau đó là Buffet. Mọi người có dịp ngồi gần nhau để hàn huyên tâm sự, ôn lại những kỷ niệm xa xưa nơi mái trường chủng viện. Lúc 13.30 là chương trình giao lưu văn nghệ do anh em Học Viện Thủ Đức kết hợp với gia đình CPS tổ chức.

16.00 là lúc mọi người chia tay, hẹn một ngày chúng ta lại gặp nhau. Những cánh tay vẫy chào huynh đệ ... và trời cũng sục sùi đổ mưa.

Văn Đề

Chị chết

Lúc 10.00, ngày 02.10.2009, tại Tu viện Phanxicô Vĩnh Phước, Nha Trang, Cha PB. Đỗ Long Bộ đã được gọi về Nhà Cha. Cha sinh ngày 28.12.1921 tại Kim Long, Thừa Thiên – Huế, gia nhập Chủng viện Thanh Hóa năm 1936, khấn lần đầu năm 1944, khấn trọn đời năm 1947,

chịu chức linh mục năm 1950 tại Nha Trang do Đức Giám mục Marcel Piquet, đã từng hoạt động trong lãnh vực giáo dục, xã hội, mục vụ giáo xứ, mục vụ Dòng Phan Sinh Tại thế và đặc biệt là mục vụ giới trẻ trong phong trào Thanh Sinh Công và Sinh viên Công giáo. Sau thời gian dài nghỉ dưỡng bệnh, Cha đã ra đi trong bình an. 65 năm Khấn Dòng, 59 năm Linh mục, Hưởng thọ 88 tuổi. Xin Chúa ban cho ngài sớm được vui hưởng hạnh phúc, vinh quang trong Nước Cha.

CHÚC MỪNG HUYNH ĐỆ

Thư anh Amuel Trương Đình Hòe gửi anh Giám Tỉnh ngày 3-10-2009

Kính Anh Giám Tỉnh thân mến,

Anh Sư Phụ xưa của tôi về châu Ngải. Xin hiệp thông với Anh và AE trong Tỉnh nhà, tạ ơn Chúa vì mọi ơn lành suốt Năm Thánh. Ôn gọi Tỉnh Dòng và ơn gọi AE ta là lịch sử ơn Cứu Độ Dân Chúa trên quê hương ta. Có một quá khứ thì các vị tiền bối đã làm xong; một hiện tại thì nhờ ơn Chúa Giêsu Kitô, ta đang làm; một

tương lai thì ta chuẩn bị cho AE đang và sẽ tới. Nghĩ đến những khâu này tôi hết lòng cùng Anh và AE tạ ơn Chúa, nài xin Chúa Thánh Thần giúp sức cho mọi việc thêm hoàn hảo mỗi ngày! Thân kính chào Anh.

Samuel Trương Quốc Đình Hoè aehm.

T/B: Đầu bớt đau. Đang tập vâng lời hai chân bảo "không được bước vững! Không được đi xa". Tình hình sức khoẻ là thế. Báo cáo Anh.

Thư Anh FX. Đình Trọng Đệ

Ngày 04 /10 / 2009

A ha! Chao anh Tri!

Cam ơn anh nhiều, thật nhiều, vì da nho đàn em và gọi lời mừng le!

Em cùng Xin mừng le cha thanh den anh! Men chúc anh luôn BÌNH AN và HẠNH PHÚC trong đôi song của người anh em hẹn mon!

Cha ngày mai anh cùng như anh em ban rón lam, cau mong mọi sự sẽ diễn ra tốt đẹp và kết thúc nam thanh Phan sinh dạy ý nghĩa và on sung!

Em đã học xong chương trình phansinh và nam nay sẽ viết luận văn và bảo vệ, hy vọng mọi chuyện sẽ tốt đẹp. Theo gọi ý của Cha Long thì em sẽ học thêm một năm về huan luyện nua về sẽ về VN vào nam tới nếu nói chuyện không có gì thay đổi! Hy vọng sau khi em về anh sẽ qua để học Linh đạo! Sau khi học xong em thay dung là mình đang hiểu biết bao nhiêu về Linh đạo của mình cả? Các môn học rất hay và hữu ích cho đôi song của mình, rất tiếc là Tỉnh Dòng của mình còn ít người đi học về ngành này qua! Hy vọng có anh!

O ben nay Thanh Phanxico là bon Mang của toàn Nước Ý, nên cũng là ngay nghi của đất nước. Nói chung Thanh Phanxico được kính yêu và tình thân của thanh nhân được rất nhiều người bước theo. Nam nay em được điem phục trước ngày le cha thanh đi tỉnh tam với anh em 1 tuần tại Assisi, (em mới về hôm qua). Mọi tội đều đến cầu nguyện và du canh thực tại Porziuncola, rất đẹp và rất đông người đến cầu nguyện trong thánh lang: Rồi em được đi các nhà thờ tại Assisi để cầu nguyện. Làm le tại mộ Cha Thanh, và tại ben trong nhà nguyện Porziuncola. Đôi với em đây là dịp thật ý nghĩa và hạnh phúc. Em đã không quên cầu nguyện cho Tỉnh dòng, cho gia đình Phansinh VN và

người dân VN. Trong dịp hè này em có dịp đi ra nước ngoài, Anh, Balan, nói do em đã học nhiều về đời sống phan sinh của họ. Xin chia sẻ với anh một cảm nghĩ của em do làm họ hiểu khách hơn chúng ta nhiều.

Anh và anh em ở nhà long phim Thanh phanxico nào vậy? có phải phim do đạo diễn Michael Curtis không? Hy vọng em sớm được xem phim do VN long tiếng! Ở bên này em cũng có gang mua hết tất cả những phim nói về thanh Phanxico.

Một lần nữa cảm ơn anh, và cầu chúc anh luôn sống khiêm hạ và hèn mọn như chúng ta là anh em Hèn mọn! men chào anh.

Trong De

Thư của cha Francis di Spigno, OFM, Bề trên và Giám đốc Học viện Holy Name (Washington DC), gửi anh Giám Tỉnh

Ngày 3-10-2009

A Blessed Feast of St. Francis to you and to your Community and Province. Thank you for your greeting!

Tonight our celebration, along with all of the Franciscans in the area, will be at the Franciscan Monastery of the Custody of the Holy Land in Washington, D.C. The Archbishop of Washington, Archbishop Donald Wuerl, will be presiding at a celebration of the Eucharist weaving our Transitus service into the Mass. It should be a wonderful evening.

Tomorrow we shall have our own mass and celebration here at Holy Name College. It should be a fine celebration for such a great feast day.

I do hope that you will be enjoying the many celebrations remembering St. Francis, who he was, and who he continues to be for us today.

We continue to remember you and all the people of Vietnam and the Philippines after the major storm. I hope that you and the friars are safe and didn't have much damage to your properties.

May God continue to bless you and all of the friars of your province and the world.

Fraternally,
Francis

Thư của anh Benoît Dubigeon, OFM, Giám Tỉnh Tỉnh Dòng Pacific Paris, gửi anh Giám Tỉnh ngày 4-10-2009

Bien cher François-Xavier,

T Paix et Joie !

Bonne fête de saint François.

Un grand merci pour tes encouragements et ta prière.

Nous venons de vivre un colloque International extraordinaire et une célébration à Notre-Dame de Paris magnifique.

Dieu soit loué pour saint François et sainte Claire et pour tous ceux et celles qui vivent la forme du saint Evangile.

Je prie pour vous tous : que Dieu protège, entoure et bénisse ta Province et tous tes frères.

Toute mon amitié fraternelle.

A bientôt!

Fr Benoît

Thư của anh Paskalis Bruno Syukur, OFM, Tổng Cố Vấn châu Á, gửi anh Giám Tỉnh ngày 3-10-2009

Dear Brother Ministers and Custos, Presidents!

In this special moment I would like to greet you: Happy Feast of our Founder St. Francis of Assisi. It is really a graceful time to reflect on our Franciscan mission. Let us give all our effort to bring forward our Franciscan Charisma in every place where we are mainly in East Asia. I attach you also the schedule of General Definitory "Tempo Forte". I hope also that you get the new document from the last general chapter titled "Bearers of the gift of the Gospel". We shall also share this document in the next meeting in Hong Kong.

Pace e bene from Minister General and General Definitory

Paskalis ofm

Thư của anh William Spencer, OFM, Giám Tỉnh Tỉnh Dòng Sacred Heart, gửi anh Giám Tỉnh ngày 2-10-2009

Dear Father Francis Xavier and all our Franciscan Brothers in Vietnam,

Congratulations on the Jubilee which we share, the 800th Anniversary of the Rule and the beginning of the Franciscan Order, as well

as this special moment in the life of your Province, the 80th Anniversary of Franciscan presence in Vietnam. Fr. Joseph Tan tells me that this weekend's Feast of St. Francis will focus your celebration of both occasions. Your Brothers in the Sacred Heart Province will be praying for you and rejoicing with you. We are grateful for the good example which the Friars of your Province offer us in so many ways.

We also thank you for allowing members of your Province to come to Chicago for their advanced studies. We have been enriched by their presence among us. It was my particular privilege to live with Fr. Joseph Thao at St. Peter's Friary while he pursued his graduate and post-graduate degrees. I know that his brother preceded him there; and I've had the opportunity to meet other Friars from your Province who were living at St. Joseph Friary in Hyde Park or studying in Washington, D.C. Sacred Heart Province was happy to welcome these Brothers to our homes. Our houses are your houses.

We're grateful for the hospitality which you offer our Brothers, Fr. Joseph Tan Nguyen, O.F.M. and Fr. Kenneth Capalbo, O.F.M. Their correspondence is always filled with stories of your kindness to them and expressions of the love they have for all of you. Finally, we thank you for our Brothers in the Sacred Heart Province who call Vietnam home: Fr. Joseph Tan Nguyen, O.F.M., Br. Duc Pham, O.F.M., Br. Thinh Van Tran, O.F.M., Br. Dat Hoang, O.F.M., Fr. Tan Peter Duc Do, O.F.M.; and, of course, Fr. Kenneth Capalbo, O.F.M., the sixth "Vietnamese Friar" in the Sacred Heart Province.

May our God who can express gratitude better than the best of us bless you and your celebrations this weekend and smile on you and all that you do for his glory and the good of his people in the days and years to come.

Peace and everything good,
Fr. William Spencer, O.F.M.
Provincial Minister

Cuộc họp Hội Đồng Giám Tỉnh Đông Á (EAC) hàng năm, tại Hồng Kông, từ 13 đến 15-10-2009

Cuộc họp Hội Đồng Giám Tỉnh Đông Á (EAC) năm nay được tổ chức tại Honeyville Canossian Retreat House, Hồng Kông, từ ngày 13 đến ngày 15-10. Năm nay, anh Tổng Cố vấn mới của Miền là Paskalis Bruno Syukur đến ra mắt (x. hình). Các Giám Tỉnh có mặt đầy đủ: 2 Philippin (= 1 Tỉnh Dòng và 1 Á Tỉnh Dòng), 1 Nhật, 1 Hàn quốc, 1 Đài Loan và 1 Việt Nam. Lần này có thêm các anh Thư ký Huấn luyện, Thư ký Phúc âm hóa và Linh hoạt viên JPIC của các Đơn vị nữa. Thêm anh Thư ký, cũng như các Thư ký các Ngành của EAC, và bao giờ cũng có anh Tổng Cố vấn Miền. Về Huấn luyện trong Tỉnh Dòng ta, anh Khoan đi dự; về Phúc âm hóa, anh Phi Khanh Khởi không đi được, nên anh Xuân Quý đi thay. Nơi họp là Nhà Tĩnh Tâm của các sơ Dòng Canossian.

Chủ đề của cuộc họp là “Sứ vụ phúc âm hóa trong bối cảnh Á châu”. Ba mục tiêu là: (1) Trao đổi huynh đệ về các hoàn cảnh và các vấn đề từ các Tỉnh Dòng; (2) Soạn thảo Viễn ảnh và Sứ vụ của EAC cho sáu năm tới; (3) Xác định mục tiêu và Cụ thể hóa chương trình cho Trung Tâm Truyền Giáo tại Á châu.

**Thư Anh Giám Tỉnh
Tỉnh Dòng Santa Barbara**

Than gửi đến các anh tin tức mới nhất về anh Etienne Nguyen Manh Tan, do anh GT Santa Barbara (Cali) là John Hardin cho biết.

FX

Dear Fr. Frances Xavier,

Peace and all good.

Thank you for your visit several months ago and for your helpful insights into the Vietnamese culture. I still hope to get to Viet Nam some time in the next year.

I wanted to let you know that Fr. Stephen Tan will not be coming back to Viet Nam. He has been diagnosed with mild to severe dementia. He is presently living with us at St. Boniface in San Francisco and 'agreed' to go to a facility in Missouri that specializes in caring for Vietnamese priests. There was two Vietnamese archbishops there but one has died.

I will keep you apprised of his progress. Please keep him in your prayers that these final years of his life will bring him some much peace and serenity.

Fraternally,
John Hardin, OFM
Provincial Minister

Cha Phanxicô Xaviê thân mến,

Xin chào Bình an và thiện hảo.

Cảm ơn về cuộc thăm viếng của anh vài tháng trước và sự giúp đỡ của anh về cái nhìn văn hóa Việt Nam. Tôi vẫn hy vọng đến Việt Nam trong năm tới.

Tôi muốn cho anh biết rằng, cha Etienne Tân sẽ không được trở lại Việt Nam nữa. Anh ấy đã được chẩn đoán là bị mất trí nhớ. Hiện ngài sống tại tu viện Thánh Boniface, San Francisco với chúng tôi và đã 'chấp thuận' đi đến một cơ sở ở Missouri chuyên chăm sóc đặc biệt cho các linh mục Việt Nam. Đã có hai Tổng giám mục Việt Nam ở đó nhưng một vị đã qua đời.

Tôi sẽ thông tin tiếp cho anh về ngài. Xin hãy cầu nguyện cho ngài, để những năm cuối đời ngài được bình an và thanh thản.

Thân ái,

John Hardin, OFM

Giám Tỉnh

TIN FRATERNITAS & www.ofm.org

Lễ trọng kính Thánh Phanxicô

Quà tặng Phúc âm, được đón tiếp và *phục hồi* theo lô-gích quà tặng trong Phúc âm (CNVCTTĐĐ, 19tt) là “nghề” căn bản của chúng ta. Theo những phần mới được xây dựng lại về nội dung rất có thể là cốt yếu của Bản luật tiên khởi đã được Đức Giáo hoàng Innôxentio III giới thiệu, Phanxicô đã không quy định rõ bất cứ đường lối hoạt động tông đồ nào chuyên biệt; đúng hơn, ngài chỉ nêu rõ những điều kiện để *sống đời môn đệ Chúa Kitô*, cách nếp sống này hiền và sống Phúc âm triệt để, nghĩa là trong tinh thần cầu nguyện và sốt mến, huynh đệ, khó nghèo, hèn mọn, “loan báo Tin Mừng bình an” (NNMQTPÂ 9), rao giảng và phúc âm hóa. Đó là những Ưu tiên mà chúng ta đã tìm cách nghiên cứu sâu xa và đã đưa ra áp dụng trong những năm qua. Chúng ta đã tái khám phá là chúng được cắm rễ trong chọn lựa nền tảng là chọn sống Phúc âm *sine glossa* (không giải thích), bởi vì chính là dựa trên Phúc âm mà các Ưu tiên lấy lại được tính chất đoàn sủng nguyên tuyền của chúng. Vì vậy, cầu chúc anh em Lễ Cha thánh Phanxicô chúng ta thật vui. Ngài chính đáng mà chúng tôi cầu xin chúc lành cho chúng ta, các con cái của ngài, và bước đi với chúng ta trên nẻo đường Phúc âm (*Thư Ban TCV nhân dịp Lễ Thánh Phanxicô 2009*).

Tổng Thư ký mới của Dòng

Tại cuộc họp ngày 25.06.2009, Hội đồng Dòng đã bầu chọn Anh Aidan McGrath, OFM, thuộc Tỉnh dòng Ai-len, vào chức vụ Tổng Thư ký của Dòng; anh sẽ thay thế Anh Ernest Karol Siekierka, OFM, người đã được bầu làm Tổng Cố vấn trong dịp Tu nghị.

Tân Giám mục Phan sinh

Vatican, ngày 01.09.2009 – Đức Giáo hoàng Bênêđictô đã bổ nhiệm Anh Adel Zaki Stafanos, OFM, thuộc Tỉnh Dòng Thánh Gia tại Ai-cập, làm Đại diện Tông tòa Alexandria tại Ai-cập và đặt Anh làm Giám mục Hiệu tòa Flumenzer.

Anh Adel Zaki Stafanos sinh ngày 01.12.2947 tại Luqсор. Năm 1959, anh vào trường Trung học Phanxicô Assiut và năm 1963 gia nhập chủng viện Anh em hèn mọn tại Guizeh. Sau khi tốt nghiệp Tú tài Thần học, anh khấn trọng thể ngày 10.09.1972 và ngày 24.09 cùng năm, được phong chức linh mục tại Cairo, Ai-cập. Anh tốt nghiệp Cử nhân Thần học Tín lý năm 1975. Từ năm 1975 – 1989, anh thi hành công tác mục vụ tại giáo xứ Assiut, El – Tawiras và Nag – Hammadi, nơi anh đã làm việc nhiều trong công tác giới trẻ và trong tư cách là giám đốc học đường. Đoạn, từ năm 1989 – 1998, anh phục vụ trong tư cách là Giám tỉnh, sau đó vào năm 1998, anh là Cha xứ tại Boulacco (Cairo) khi phục vụ trong tư cách là Thư ký Hội đồng hàng Giáo phẩm Công giáo tại Ai-cập.

Chị Chết

Ngày 23.06.2009, tại Cali, thuộc Colombia, Anh Alberto Lopera Trujillo, người sáng lập tờ *Fraternitas*, đã ra đi, thọ 81 tuổi. Sinh tại Medellin, cha mẹ là ông Ismael Lopera và bà Leonor Trujillo, Anh Alberto vào Dòng năm 1944 và tuyên khấn tại Tu viện Portiuncula ở Bogota. Bốn năm sau, cũng tại thành phố này, vào ngày 20.06.1952, anh đã được Đức Giám mục Antonio Samore phong chức linh mục, lúc đó là Sứ thần Tòa Thánh và nay ngài là Hồng y của Giáo Hội. Anh đi chuyên môn về Thần học Kinh Thánh, đậu một bằng tiến sĩ về ngành này tại Đại học Giáo hoàng Học viện Antonianum ở Rôma. Là một người thông minh, cẩn thận và có ơn riêng, anh là Viện trưởng đầu tiên và là người khôi phục lại Đại học Thánh Bonaventura tại Colombia. Sau đó, Anh phục vụ trong tư cách là Chương ấn Phủ doãn Tông tòa tại Guapi, Cố vấn Tỉnh dòng, Trưởng Khoa Khoa học nhân văn, Tuyên úy cho Đại học Tự trị miền Tây và thành viên của Viện Hàn lâm Lịch sử miền Thung lũng Cauca. Anh cũng đã làm việc trong vòng 10 năm tại Văn phòng Ngoại giao của Trung ương Dòng tại Rôma. Tờ *Fraternitas* đầu tiên đã được xuất bản vào ngày

10.11.1967. Vì thế, chúng ta cảm ơn anh Alberto về sự nhiệt thành, năng lực và những ý tưởng anh đã đem ra để phục vụ Dòng anh em hèn mọn.

Rôma – Một người Do Thái sống trong Tu viện Thánh Antôn

Ngày 15.06.2009, anh Giovanni Maria Vianney đã giới thiệu một cuốn sách nhan đề “*Biện hộ cho Đức Piô XII. Những lý do lịch sử*”, Nhà xuất bản Marsilio, Venice 2009. Anh Giovanni là giáo sư Đại học tại trường Đại Học “Sapienza” ở Rôma và là Giám đốc tờ báo “Osservatore Romano”. Cuốn sách của anh đưa ra một câu chuyện có thật, liên can tới Đức Piô XII, với những lời giới thiệu của các giới thẩm quyền về sử học, các nhà thần học, những Do Thái và Công giáo.

Tuy nhiên, điều đáng chú ý đối với chúng ta, những anh em hèn mọn, là tờ chứng chưa từng được xuất bản của *Saul Israel*, một nhà sinh vật học, bác sĩ và nhà văn, đã được viết tại một căn phòng trong Tu viện Thánh Antôn ở Rôma, là nơi ông ta đã tìm tới để trú ẩn vào tháng 4 năm 1944 trong thời chiến tranh (trang 33-43). Trong cuốn sách, chúng ta bắt gặp một lời kêu khẩn anh em dâng lên để cầu nguyện cho những người thân yêu đã chết, đặc biệt là lời cầu nguyện cho bà ngoại Esmeralda, khi anh em đi xuống phòng ăn chung. Lời cầu khẩn càng tha thiết hơn với sự trợ giúp của một cuốn Kinh Thánh Do Thái (do một người anh em “đầy tình cảm thông nhân bản” đã cho mượn) và một tượng Chúa Cứu Chuộc treo trên vách phía trên giường nằm của anh. Lời kêu khẩn kết thúc như sau: “Xin Chúa chúc phúc và gìn giữ mọi người chúng con”, đây là một tiếng vọng của lời chúc lành của bà ngoại dành cho mỗi thành viên trong gia đình, vào cuối giờ cầu nguyện được đọc trong các bữa ăn chiều ngày thứ bảy.

Cuộc Tuần hành Phan sinh tại Átxidi

Như thường lệ, năm nay cuộc Tuần hành Phan sinh lần thứ 24 hướng về Átxidi đã được thực hiện. Từ nhiều tỉnh thành và các vùng miền khác nhau tại Ý và tại hải ngoại, các nhóm giới trẻ đã đi bộ trong 5 ngày theo một cuộc hành trình Phan sinh, với những khoảng khắc suy tư và cầu nguyện. Chủ đề cuộc tuần hành là “Lời Chúa hướng dẫn bước chân anh em”. Ngày 02 tháng 8, Ngày Đại xá, mọi người cùng

đến Nguyễn đường Đức Bà Các Thiên Thần, nơi họ được Anh Tổng Phục vụ chào đón. Họ đã lãnh nhận ơn đại xá tại nhà nguyện Portiuncula nhỏ bé theo như nghi thức cử hành ngày lễ hiện nay. Con số người trẻ quy tụ xấp xỉ 1.300 người, có nhiều anh em tu sĩ trẻ và một vài Giám tỉnh cũng đồng hành với họ. Sau đó, sáng ngày 04 tháng 8, Anh Tổng Phục vụ đã cử hành Thánh lễ kết thúc cuộc Tuần hành và sai mọi người trở về những nơi đã xuất phát, mang theo Lời và Ân sủng mà họ đã lãnh nhận.

Cuộc họp mặt Phan sinh châu Âu lần thứ hai

Khoảng 1.300 bạn trẻ thuộc Giới Trẻ Phan Sinh đã có mặt tại Santiago Compostela, Tây-ban-nha; từ nhiều nước thuộc châu Âu, họ đã đến cùng với nhiều tu sĩ trẻ, cũng như các Giám tỉnh Tây-ban-nha, và Giám tỉnh Bồ-đào-nha, là anh Victor Melicias, cũng là Chủ tịch UFME. Anh Tổng Phục vụ và hai Tổng Cố vấn cũng tham dự. Cuộc gặp gỡ lần thứ nhất đã diễn ra tại Átxidi vào năm 2007. Năm nay, cuộc gặp gỡ đã diễn tiến tại Santiago Compostela thuộc Galicia, Tây-ban-nha, để nâng cao nhận thức về cuộc hành trình Santiago vĩ đại, là một trong những cuộc hành hương cổ xưa nhất tại châu Âu nay đang được tái lập.

Hai ngày đầu tiên, ngày 9 – 10.08, giới trẻ chia thành từng nhóm 250 – 300 bạn; họ cuộc bộ qua hai chặng đường trong cuộc hành trình tới Santiago, và cũng dừng lại tại “Nhà trọ” ngày xưa dành để tiếp đón khách hành hương ở O Cebreiro. Ngày 11.08, tất cả mọi anh em được đón tiếp bằng vũ điệu và âm nhạc dân tộc. Những ngày kế tiếp là dành cho những cho cuộc gặp gỡ tại các khu vực nhà ở, có thăm viếng, hướng dẫn, cử hành thánh lễ và dạy giáo lý, đặc biệt với Hồng y Honduras, Tổng Giám mục Oscar Rodriguez Maradajaga. Thực vậy, đáng nhớ nhất là cuộc cử hành sám hối ở Muxia, tại Đền “Đức Bà Tàu thủy”, là nơi truyền thống cho rằng Thánh Giacobê Tông đồ đã lên bờ biển phía bắc. Sau đó, Buổi Quy tụ đã kết thúc tại Nhà thờ Thánh Phanxicô bằng một cuộc cử hành trọng thể do Anh Tổng phục vụ chủ tọa, Anh kêu mời giới trẻ làm chứng cho Tình thần Phan sinh để xây dựng châu Âu ngày nay. Câu ý lực sống của buổi tụ họp này là “Hành trình Tươi đẹp, Con người Đẹp tươi”, với hàng chữ in trên áo là “Bạn hãy tỏ mình ra”,

nghĩa là hãy để mọi người nhìn thấy bạn và chứng từ của bạn.

Lithuania –

Đại hội GTPS châu Âu lần thứ V

Đại hội Giới Trẻ Phan Sinh châu Âu lần thứ V được cử hành tại Lithuania từ ngày 18-24 tháng 08, với chủ đề “Từ Tử đạo tới Phục sinh”. Có sự hiện của các đại diện bạn trẻ đến từ 11 quốc gia thuộc châu Âu và các trợ úy của họ.

Thực vậy, được tiếp đón các bạn trẻ Phan sinh khác tại quê hương của mình là một niềm vinh dự lớn lao cho Giới Trẻ Phan Sinh tại Lithuania, để kỷ niệm một ngàn năm tên tuổi của họ tại thành phố Thủ đô Vilnius, là thủ đô Văn hóa châu Âu năm 2009. Đại hội này là một biến cố thực sự đặc biệt đối với Giới Trẻ Phan Sinh châu Âu, vì diễn ra trong dịp cử hành 800 năm sinh nhật đoàn sủng Phan sinh.

Đại hội đã diễn ra như một cuộc hành hương để tạ ơn, để suy tư, để sống tình bạn và chia sẻ huynh đệ; Đại hội gồm có các cuộc thăm viếng những địa điểm mang tính chất biểu tượng về đức tin, về Giáo hội và Gia đình Phan sinh tại Lithuani, đặc biệt là Đồi Thánh Giá tại Siauliai, một điểm thánh thiêng được Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II đặt vào bản đồ thế giới và hôm nay rất nhiều khách hành hương đến viếng thăm.

Medjugorje-

Cuộc quy tụ cầu nguyện quốc tế với Giới trẻ

Từ ngày 01-06.08.2009, tại Medjugorje đã diễn ra Cuộc quy tụ quốc tế cầu nguyện cho Giới trẻ lần thứ 20, năm nay đã lôi kéo được một đám đông chưa từng có với hơn 50.000 tham dự viên. Lễ hội này do Anh Danko Perutina dẫn đầu, đã mở ra một bầu khí vui tươi và cầu nguyện, đặc biệt có nghi thức thờ phượng Chúa Giêsu ngự trong Bí tích cực thánh trên bàn thờ; cuộc quy tụ cũng bao gồm việc giảng dạy và ca hát do các tham dự viên đến từ 69 quốc gia trên khắp 5 lục địa. Cùng lúc, chương trình đã được chuyển ngữ thành 16 thứ tiếng và vào lúc 9.00 sáng, Giờ Kinh Sáng đã được bắt đầu, tiếp theo sau là chia sẻ các chứng từ, giáo lý và ca hát. Sau việc lần Chuỗi theo các nhóm ngôn ngữ vào lúc 18.00, là tới cao điểm trong ngày với Thánh lễ có hơn 500 linh mục đồng tế. Các tham dự viên lên chia sẻ

chuyện đời mình thực đa dạng. Một số người là giám mục, linh mục, tu sĩ, bác sĩ nổi tiếng, nhà văn, Kitô hữu nhân viên xã hội, những cặp vợ chồng với con cái của họ, và đại diện các hiệp hội đấu tranh bảo vệ và tôn trọng sự sống con người, từ khi thụ thai tự nhiên cho đến cái chết tự nhiên. Đặc biệt, có nhiều người trong số các chứng nhân đó đã gây ấn tượng cho giới trẻ. Các chứng nhân trong Phong trào “sự sống mới” đều là thành viên thuộc cộng đồng “Merciful Father”, do Anh Svetozar Kraljevic dẫn đầu và được thành lập bởi Anh Slavko Barbaric đã qua đời, Anh là người cách đây 20 năm đã thành lập Đại hội Giới trẻ.

Hơn 600 linh mục đã hiện diện trong dịp này và sẵn sàng nghe giới trẻ đứng xếp thành những hàng dài giữa Medjugorje để xưng tội. Lễ hội kết thúc vào ngày Lễ Chúa Biến Hình, bằng Thánh lễ trên Đồi Krizevac vào lúc 05 giờ 00 sáng.

Ai-cập-Hội nghị Quốc gia Dòng PSTT

Từ ngày 03-08.08.2009, Hội nghị Quốc gia Dòng Phan Sinh Tại Thế Ai-cập đã diễn ra tại nhà của các Anh em hèn mọn ở Mokatam thuộc El Cairo. Các anh chị em Dòng Phan Sinh Tại Thế từ nhiều huynh đệ đoàn địa phương khác nhau đã đến hiện diện cùng với Anh Shehata Habib, Trợ úy Quốc gia, Anh Lucas Sawarsan, Cố vấn Tỉnh dòng, và nhiều thành viên khác thuộc Hội đồng Quốc gia, là những người đã tổ chức và có nhiệm vụ giám sát tiến trình Hội nghị. Cũng phải nói thêm là có sự tham dự nhân danh Đoàn Chủ tịch Hội đồng Dòng Phan Sinh Tại Thế Quốc tế (CIOFS): Chị Benedetto Lino, Trưởng Hội đồng Chủ tịch và Anh Ivan Matic OFM, Tổng Trợ úy.

Chủ đề chính của Hội nghị là “Lời Chúa – Lạy Chúa, chúng con sẽ theo ai? Chỉ mình Chúa mới có những lời đem lại sự sống đời đời” (Ga 6, 68). Nhiều suy tư và những cuộc hội thảo đã giúp các tham dự viên học tập kỹ lưỡng Lời Chúa trong cuộc sống và trong sứ vụ của mọi Kitô hữu, và đặc biệt là trong đời sống của những người Phan Sinh Tại Thế. Thêm vào đó, Chị Benedetto và Anh Ivan còn trình bày những chủ đề quan trọng khác đối với đời sống và sứ vụ của người Phan Sinh Tại Thế, liên hệ tới linh đạo Phan sinh và việc Phúc âm hóa, mối tương quan giữa tu sĩ với Phan Sinh Tại Thế, việc trợ úy thiêng liêng và mục vụ, việc tuyên

khẩn trong Dòng Phan Sinh Tại Thế và trình bày Tổng Tu nghị Dòng Phan Sinh Tại Thế vừa qua được cử hành vào tháng 11.2008.

Hội nghị gồm có một cuộc cử hành Thánh Thể long trọng theo nghi lễ Copte, do Anh Joseph Amin Giám tỉnh chủ tế, và các anh em sinh viên ca hát linh hoạt phần Phụng vụ. Trong buổi phụng vụ này, các anh chị em Phan Sinh Tại Thế đã lặp lại lời khẩn trồn đời, như một cách đề cử hành 800 năm Đoàn sủng Phan sinh và tạ ơn Chúa trước quà tặng ơn gọi Phan sinh.

Hội nghị chuyên đề Liên Kitô giáo lần thứ IX

Từ ngày 03-05 tháng 09, được sự cổ vũ của Học viện Linh đạo Phan sinh thuộc Đại học Giáo hoàng Antonianum và Ban Thần học của Phân khoa Thần học Chính Thống giáo thuộc Đại học Aristoteles tại Salonicco, Hội nghị chuyên đề Liên Kitô giáo lần thứ IX đã diễn ra tại Rôma. Sáng kiến đối chiếu giữa những người Công giáo và Chính Thống này cũng được đặt trong lãnh vực các sáng kiến mang tính đại kết, là sáng kiến đầu tiên thuộc loại này ở cấp Học viện.

Mục đích chính của những cuộc họp này, được triển khai một cách đáng kể suốt giai đoạn hơn 15 năm, là để giúp hiểu nhau, trau dồi tình thân và làm tăng trưởng sự hiểu biết truyền thống của mỗi bên. Trong tư cách là một thực tại mang tính hàn lâm, mục tiêu của chúng ta không phải là để đạt tới thỏa thuận trong những điểm đang còn tranh luận, nhưng đúng hơn, một lần nữa để nâng cao sự hiểu biết các truyền thống của chúng ta, xác tín rằng những cuộc gặp gỡ như thế tự chúng đã là một đóng góp cho sự hiệp nhất giữa các Kitô hữu.

Chủ đề năm nay là “Thánh Âu-tinh theo truyền thống Tây và Đông”. Sự tiếp thu mà vị Thánh thành Hippo đã đón nhận từ nền thần học Chính Thống là một điều gì đó mang tính bút chiến, do đó làm cho vấn đề trở nên thú vị và đầy ý nghĩa mà hiện tại đã được chính các giáo sư Ai-cập đưa ra. Chúng ta cũng nhớ lại rằng: từ năm 1997, một sứ điệp chào mừng và chúc lành được cả hai Đức Thánh Cha gửi tới (đầu tiên là Đức Gioan Phaolô II và bây giờ là Đức Bênêđictô XVI) đã luôn đồng hành và ủng hộ cho việc cử hành các Hội nghị này. Đức Bartolomeo, Thượng Phụ Constantinople cũng đã tỏ ra ủng hộ các Hội nghị này.

Huấn luyện truyền giáo tại Bỉ

Ba Phối hợp viên Huấn luyện truyền giáo – 1 thuộc nhánh Lúp dài, 1 thuộc nhánh Viện tu và 1 Anh em hèn mọn – đã gặp nhau tại Bỉ từ ngày 25-29 tháng 08, để xem xét toàn bộ chương trình huấn luyện truyền giáo. Anh Larry Webber người Mỹ thuộc nhánh Lúp dài, là một huấn luyện viên truyền giáo tại Trung Mỹ; Anh Vicent Imhof người Đức thuộc nhánh Viện tu, là một nhà truyền giáo tại Peru; và Anh Damien Isabell người Mỹ thuộc nhánh Anh em hèn mọn, là một nhà truyền giáo tại nước Cộng hòa Dân chủ Công-gô. Hiện diện trong cuộc họp còn có Anh Gioan-Phanxicô Nguyễn Gia Thịnh, người Việt Nam, một nhà truyền giáo tại Miến-điện và Anh Benoit-Michel đến từ Benin-Togo. Người cuối cùng phải có mặt đã không thể đến tham dự.

Cho tới năm nay, 4 anh em nhánh Viện tu đã theo dự khóa học tiếng Anh: 2 người đến từ Ấn-độ để đi truyền giáo tại Sri Lanka, 1 người từ Slovakia để đi truyền giáo tại Albania và 1 người khác đến từ Zambia để đi truyền giáo tại Malawi. Trong tuần lễ đầu, các anh em tập trung vào những Mô hình Truyền giáo theo Kinh Thánh trong bối cảnh văn hóa Tân Ước.

Tuần thứ hai dành để nói tới những kỹ thuật trong các mối quan hệ liên văn hóa, giúp ích cho việc hình thành huynh đệ đoàn liên văn hóa và cho những cộng đoàn nhỏ Kitô hữu; và tất cả những chuyện này góp phần cho “tác phong” Phan sinh. Tuần 3 và 4 liên quan tới văn hóa và các tôn giáo tại châu Phi và châu Á, như thế là chuẩn bị anh em cho việc phúc âm hóa, hội nhập văn hóa, đối thoại liên tôn và các cộng đoàn đa văn hóa tại những khu vực văn hóa này.

GIA ĐÌNH PHAN SINH

Từ rất sớm vào thời đầu, gia đình Phan sinh đã gồm có 3 Dòng: Anh em hèn mọn (Dòng Nhất), Các Bà nghèo “các Chị em Clara nghèo khó” (Dòng Nhì) và Dòng Phan Sinh Tại Thế gồm các giáo dân nam nữ (Dòng Ba).

Qua các thế kỷ, anh em Dòng nhất lại chia ra thành ba gia đình: Anh em hèn mọn (khoảng 17.000 thành viên), Anh em Viện tu (khoảng 4.500 thành viên) và Anh em Lúp dài (khoảng 11.500 thành viên).

Các Chị em Clara nghèo khó có khoảng 900 tu viện trên khắp thế giới, với 16.000 nữ đan sĩ. Có thể cộng thêm 7 nhóm Phan sinh chiêm niệm khác (một số nhóm có Bản luật riêng và một số nhóm khác theo Bản luật của Dòng Ba Tại Viện).

Hiện nay, Dòng Phan Sinh Tại Thế có khoảng 400.000 thành viên, cộng với 50.000 thành viên Giới trẻ Phan sinh.

Dòng Ba Tại Viện nhánh nam gồm các nam tu sĩ có khoảng 954 thành viên.

Một nhóm quan trọng khác nữa, gồm khoảng 400 Tu hội dành cho giới nữ, tuyên khấn Bản luật của Dòng Ba, với khoảng 250.000 thành viên, cũng đang được phát triển.

Đoàn sủng của Thánh Phanxicô cũng đem lại sức sống cho các gia đình Phan sinh Kitô hữu khác nữa – đây là một sự kiện được xem là độc nhất, nói đúng hơn là hiếm thấy. Có những Anh em Phan sinh và Chị em Clara nghèo khó thuộc Giáo hội Anh giáo, cũng như những Anh em Phan sinh thuộc Ấn độ giáo và các nhóm “những người bạn của Thánh Phanxicô” thuộc nhiều nền văn hóa và các tôn giáo khác nhau.

Cuối cùng, vốn tự bản chất cởi mở với mọi người, nên đoàn sủng Phan sinh dễ dàng mở ra con đường đối thoại và hiệp thông với nhiều phong trào rất gần đây trong Giáo hội.

TINH THẦN ÁTXIDI

“Cuộc gặp gỡ cầu nguyện cho hòa bình” vĩ đại do Đức Gioan Phaolô II khởi xướng vào tháng 10 năm 1986 và được tái thực hiện vào tháng 01.1993, đã tạo ra một thuật ngữ mang ý nghĩa lớn lao đối với công luận, đó là thuật ngữ “Tinh thần Átxidi”.

Trong các thách đố phải đương đầu, có “thách đố về hòa bình”. Thực vậy, nơi thánh Phanxicô và thánh Clara, chúng ta nhận ra một

mẫu gương hoạt động mang tính phúc âm vì công lý và hòa bình giữa các dân tộc và các nền văn hóa, cũng như cho nhân loại và tạo thành.

Bất cứ ai đến Átxidi đều có thể gặp được kinh nghiệm của thánh Phanxicô, người hiến thân cho một lý tưởng được vun đắp bởi lòng khiêm nhường, tính đơn sơ, một nhận thức sâu xa về Thiên Chúa, tình yêu đối với Đức Giêsu Kitô và Giáo Hội của Người, một sự diễn dịch cụ thể Phúc âm cho con người và cho các nền văn hóa hiện đại.

Các Tổng Phục vụ của bốn gia đình Phan sinh, sau sự kiện 1986, đã tuyên bố: “Trong tư cách là những người con nam nữ của thánh Phanxicô, “cuộc gặp gỡ tại Átxidi” đã làm cho chúng tôi tràn ngập niềm vui, nhưng cũng đưa ra những câu hỏi đặc biệt đòi buộc chúng tôi phải có những câu trả lời cụ thể.

Tại sao Đức Giáo hoàng lại hướng sự chú ý của ngài một cách đặc biệt tới Phanxicô?

Tại sao cho đến hôm nay thánh nhân vẫn còn là một điểm quy chiếu, có thể được đề nghị cho con người thuộc hết mọi tín ngưỡng?

Và trên hết, là những người con nam nữ của Phanxicô, ở bất cứ nơi đâu chúng ta đang sống, bằng cách nào chúng ta có thể trở nên những chứng nhân thích hợp cho hòa bình?

Đâu là phần sứ điệp hòa bình của ngài mà chúng ta mang đến cho thế giới ngày nay?”

Để đáp trả lại những câu hỏi như thế, gia đình Phan sinh đã và đang tìm cách đề nhận biết và thể hiện “Tinh thần Átxidi” khắp mọi nơi trên thế giới, ở mọi cấp và bằng nhiều đường lối khác nhau:

- Lá thư các Tổng Phục vụ gởi cho Gia đình Phan sinh, “Trong Tinh thần Átxidi” (ngày 25.12.1986).
- Cuộc gặp gỡ đại kết châu Âu vì Công lý, Hòa bình và Bảo vệ Tạo thành (tại Átxidi, từ ngày 06-12.08.1988), do Ủy ban Liên Phan sinh JPSC khởi xướng, với 600 tham dự viên thuộc các nhóm Kitô giáo khác nhau, trong đó Phan sinh chiếm 30%.
- Ba lá thư của Hội đồng Gia đình Phan sinh dịp chuẩn bị đại lễ mừng Năm Thánh (ngày 01.01.1997, 1998, 1999).
- Những sáng kiến khác của Ủy ban Liên Phan sinh vì Công lý, Hòa bình và Bảo vệ Tạo thành, và của Phong trào Phan sinh,

đặc biệt trong tháng 10, để “ghi nhớ” và chuyển ký ức thành “ngôn sứ”.

- Cam kết chung của anh chị em Phan sinh trong các Tổ chức Quốc tế (td. Phan sinh Quốc tế tại Liên Hiệp Quốc ở Nữu-ước, Geneva và Băng-cốc).
- Sự hiện diện của các nước thuộc cựu Liên bang Xô-viết hợp với “Lô-gích Átxidi”, được tạo ra bởi gặp gỡ và đối thoại, trực tiếp quay về với Thánh Phanxicô và đưa những người nam nữ Phan sinh, hiện diện một cách thực tiễn tại tất cả những quốc gia trên thế giới, trong tư cách là những người thực hiện việc đối thoại và hòa bình.
- Những Tổ chức khác nhau phát sinh từ các gia đình Phan sinh cổ võ việc đối thoại. Thí dụ như “Văn phòng Đối thoại” tại Trung Ương Dòng, với ba lãnh vực hành động: đối thoại đại kết, đối thoại với các nền văn hóa và đối thoại liên tôn. Những cơ cấu này đã được hình thành để giúp những người Phan sinh thiết lập một sự tiếp xúc tích cực và huynh đệ với mọi người, không có sự loại trừ dựa trên tôn giáo và/hoặc văn hóa, để có thể loan báo Tin Mừng, kính trọng các giá trị trong các nền văn hóa khác nhau, ghi nhớ chứng tá mà Phanxicô đã đưa ra trong tư cách là một con người của đối thoại theo đúng ý nghĩa của từ ngữ này.

Như Người tôi tớ của Thiên Chúa, Đức Gioan Phaolô II, đã nhấn nhủ anh chị em Phan sinh, “Trở về Átxidi” có nghĩa là ý thức về cội nguồn của chúng ta: “Vì thế, đối với anh chị em, những người Phan sinh, tại nơi đầu tiên này và với tư cách của mình, anh chị em phải đưa ra một câu trả lời cho con người hôm nay, phác họa ra cho con người một viễn ảnh đúng đắn và một cách sử dụng sự vật một cách thích đáng, cộng tác vào việc huấn luyện lương tâm con người như một thái độ nội tâm sáng suốt và quân bình.

Sự hiện diện sâu sắc của anh chị em theo nghĩa này có thể mang tới nhiều ý nghĩa cho hòa bình và sự tiến bộ của nhân loại và khôi phục lại các giá trị xác thực của Kitô giáo. Trong tư cách là những con cái của vị Thánh nghèo khó phúc âm, con người hòa bình, người bạn của thiên nhiên, anh chị em là người phiên dịch tốt nhất sứ điệp mà Phanxicô đã phát động

cho con người trong thời đại của ngài, một sứ điệp từng thích hợp vì khả năng đổi mới lương tâm và xã hội”.

Tôi cùng chịu đóng đinh với Đức Kitô

Anh Jose Rodriguez Carballo OFM, TPV

Đỉnh La Verna, ngày 17.09.2009

Quý Anh Chị và Khách hành hương thân mến,

“Nguyện xin Ân sủng của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta ở cùng anh chị em” (Gl 6,18)

Chúng ta bị đánh động một cách sâu sa khi trèo lên đỉnh núi này, là nơi ngón tay của Đấng Toàn năng đã chạm tới và đã in dấu sự hiện diện của Người nghèo bé nhỏ thành Átxidi. Chúng ta mong được gặp Người đã chịu đóng đinh tại La Verna, nghĩa là Phanxicô thành Átxidi, là một Kitô khác mà trên thân xác của ngài, hai năm trước khi qua đời, Chúa đã muốn in những thương tích cuộc Khổ nạn của Chúa (5 Dấu Thánh), để có thể làm bùng cháy lên trong tâm hồn chúng ta ngọn lửa tình yêu của Người (x. Colette), và qua Thánh Phanxicô, để gặp được Đức Kitô, Đấng mà thánh nhân đã ca tụng là “Chúa Tối Cao, Toàn Năng, Tốt Lành” (BCAMT 1).

Kể từ ngày hoán cải, Phanxicô đã luôn luôn muốn nuôi dưỡng một lòng sùng kính sâu đậm và tha thiết đối với Đức Kitô chịu đóng đinh, nhiệt tâm ước ao được nên giống như Người “trong các đau đớn và ưu phiền lúc chịu tử nạn” (ĐT. XIII, 2). Tại đây, không xa nơi chúng ta đang đứng, “một buổi sáng kia, gần ngày lễ Suy tôn Thánh giá, người bạn của Chúa Kitô”, như Thánh Bônaventura gọi ngài, “đã được biến đổi hoàn toàn nên giống Đức Kitô chịu đóng đinh, không phải do việc tử đạo ngoài xác thịt, nhưng từ một sự nồng cháy trong tinh thần”, mang trên tay, chân và cạnh sườn, những thương tích của Chúa Giêsu giống như những gì chúng tôi vừa thấy trước đó ít lâu trên hình ảnh của con người bị đóng đinh” (ĐT. XIII, 3).

Và như thế, Thánh Phanxicô đã được biến đổi thành hình ảnh của Đấng chịu đóng đinh, và trong tư cách là một người thực sự được Chúa yêu, trở nên hoàn toàn giống Chúa Kitô. Từ đó trở đi, ngài có thể làm cho những lời Thánh Phaolô nói thực sự trở nên của riêng ngài: “Tôi cùng chịu đóng đinh với Đức Kitô; tôi sống,

nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi” (Gl 2, 20), cũng như những lời chúng ta vừa nghe trong bài đọc thứ nhất: “Ước chi tôi không chẳng hãnh diện về điều gì, ngoài thập giá Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta! Nhờ thập giá Người, thế gian đã bị đóng đinh vào thập giá đối với tôi và tôi đối với thế gian ... Từ nay, xin đừng có ai gây phiền toái cho tôi nữa, vì tôi mang trên mình tôi những dấu tích của Đức Giêsu” (Gl 6, 14. 17).

Có lẽ Phanxicô đang trải qua thời khắc tồi tệ nhất trong cuộc đời ngài. Một trong những sách sử viết về ngài, cuốn *Guang Tron Lanh*, nói tới những cám dỗ, những thử thách và các nỗi đau khổ (cf. GTL 99). Phanxicô đau đớn trong thân xác, nhưng đặc biệt là trong tinh thần. Các anh em mà ngài đã luôn luôn đón nhận như món quà Thiên Chúa tặng ban – như Di Chúc chứng thực “Chúa đã ban cho tôi những anh em” – là những kẻ không còn cần tới ngài nữa và từ chối đề ý tới những lời ngài dạy, vì xem ra những lời dạy đó quá triệt để. Cuộc đời ngài, nói theo kiểu nhân loại, như đang đi tới chỗ thất bại. Thực vậy, trong hoàn cảnh đó, phản ứng của Phanxicô ra sao?

Vậy, chúng ta hãy xem “Kinh ngợi khen Thiên Chúa Tối Cao” mà Phanxicô đã sáng tác ở đây, tại La Verna, ngay sau khi nhận được các Dấu Thánh. Trong lòng đêm tối ngài đang trải qua, Người Nghèo thành Átxidi đã khám phá ra rằng: Chúa là mọi sự; Người là “Sự Thiện, làm phát sinh mọi Sự Thiện, là Sự Thiện tuyệt đỉnh”

(KNKTCTC 3). Giữa cơn giông tố nội tâm, Phanxicô bắt đầu ca hát: “Ngài là hiện thân của sự khôn ngoan, của đức khiêm nhường, của lòng nhẫn nại, Ngài tuyệt đẹp, nhân từ, là nơi nương tựa an toàn, là chốn nghỉ ngơi, là niềm vui, là niềm hy vọng và hân hoan, là sự công chính và tiết độ, Ngài là tất cả kho tàng sung mãn của chúng con” (x. Bđd, 4t). Hơn nữa, khi tất cả mọi nâng đỡ của con người làm cho ngài thất vọng, Phanxicô đã nói: “Ngài tuyệt đẹp, Ngài là Đấng che chở, gìn giữ và bảo vệ; Ngài là an ủi; Ngài là sự dịu ngọt của chúng con” (x. Bđd, 6t). Đoạn, Phanxicô nhận biết rằng hạnh phúc và niềm vui đích thực không đến từ việc bán thân lấy làm mãn nguyện, cũng như không phải từ những đáp trả thỏa đáng mà những kẻ khác có thể đem tới cho ngài; đúng hơn, điều đó đến từ chỗ hoàn thành kế hoạch của Chúa. Nếu các Dấu Thánh là câu Chúa trả lời cho sự chính đáng của Phanxicô, “cho việc tìm hiểu thánh ý của Thiên Chúa, là điều ngài vốn hết sức nhiệt thành ao ước được tuân theo trong mọi sự” – như vị Tiến sĩ chí ái phát biểu (ĐT. XIII, 1) – thì “Kinh ngợi khen Thiên Chúa tối cao” là câu trả lời của Phanxicô, người cảm nghiệm trong xác thịt mình ý nghĩa của việc từ bỏ mình, vác lấy thập giá của mình mỗi ngày và đi theo Đức Kitô (x. Lc 9, 23). Nếu chính Đức Kitô đã đau khổ vì những cám dỗ, thử thách và tủi nhục, và đã trả giá cho sự phản bội của một trong các bạn hữu của Người trong xác thịt của Người, thì Phanxicô có thể trông mong gì nữa khi muốn đi theo vết chân Người? Cuối cùng Phanxicô có thể nói: “Đối với tôi, sống là Đức Kitô” (Pl 1, 21). Sống như Đức Kitô, đi theo vết chân Người, và sống nhờ Đức Kitô đã trở nên chương trình sống của Phanxicô. Trở nên mọi sự vì Người, Đấng là tất cả.

Các anh em và các bạn thân mến, việc chúng ta trèo lên Đỉnh La Verna không thể để chúng ta dừng dưng với sứ điệp mà những phiến đá này đang la to lên. Chúng tôi nói với chúng ta về tình yêu và cuộc khổ nạn. Tình yêu của Chúa Giêsu đối với nhân loại, vì “yêu thương những kẻ thuộc về Người đang sống trong thế gian, Người đã yêu thương họ đến cùng” (Ga 13, 1). Tình yêu của một con người, là Phanxicô thành Átxidi, đối với Thiên Chúa Hằng sống và Chân thật. Tình yêu đã dẫn ngài trở thành mọi sự để nên giống khuôn mặt hữu hình của Thiên Chúa, Đấng đã chịu đóng đinh và trở nên “một người đã thực sự yêu mến và bắt chước Chúa” – như

Chị Thánh Clara đã mô tả (DC. Clara 5). Thực vậy, Đỉnh núi này cũng nói với chúng ta về sự cần thiết phải quay trở lại với anh em, thậm chí với những ai làm chúng ta đau khổ, để chia sẻ với họ điều Chúa thực hiện trong mỗi người chúng ta. Theo các nguồn sử, Phanxicô đã đau khổ mãnh liệt vì anh em không hiểu hoàn cảnh của ngài và cũng vì ngài đã không thể chỉ cho họ thấy được niềm vui đang hiện diện trong trái tim ngài. Song, ngài không giữ món quà đã lãnh nhận cho ngài; trái lại, ngài chia sẻ nó bằng cách xuống núi và mang tới cho mọi người hình ảnh của Chúa Kitô chịu đóng đinh (x. ĐT. 5).

Trong ánh sáng của kinh nghiệm thực sự thần bí này của Phanxicô, hôm nay chúng ta được mời gọi thực hiện hai việc: một là yêu thương giống như Đấng đã yêu chúng ta trước (x. 1 Ga 4, 19) và hai là trở nên những hình ảnh sống động của Chúa Kitô và tình yêu của Người đối với nhân loại cho anh em của chúng ta, đặc biệt đối với những người đang đau khổ.

Anh em và các bạn thân mến, chúng ta, những người đã được tình yêu Chúa Kitô đánh động, được gọi trở nên những môn đệ của Người và đi theo Người trong Phúc âm, chúng ta biết cuộc hành trình chúng ta cần phải thực

hiện để đáp trả lại tình yêu và ơn gọi này, ấy là từ bỏ mình và vác lấy thập giá mỗi ngày. Cuộc hành trình không dễ, nhưng Phanxicô la to lên với chúng ta: “Đừng sợ! Không có gì là không thể được, vì Chúa là sức mạnh của chúng ta”.

Lạy Thánh Phanxicô, xin đến giữa chúng con! Chúng con cần ngài nói cho chúng con biết rằng niềm vui đích thực không nằm trong sự khôn ngoan của loài người, trong sự giàu có và những phần thưởng của con người, nhưng trong sự trung thành với kế hoạch của Thiên Chúa.

Lạy Thánh Phanxicô, xin đến giữa chúng con! Chúng con cần ngài giúp chúng con học biết rằng chỉ có một con đường để đi theo Chúa Giêsu: đó là con đường Người đã đi, nghĩa là con đường của sự trút hữu và sự từ bỏ mình.

Lạy Thánh Phanxicô, xin đến giữa chúng con! Chúng con cần ngài dạy chúng con cách yêu thương những ai làm chúng con đau khổ và biết phải làm gì, để mỗi ngày Đấng là Tình yêu có thể được yêu mến hơn và chúng con có thể trở nên những người bạn đích thực, những kẻ bắt chước và những người yêu của Chúa Kitô.

Xin hãy đến, thưa Anh Phanxicô! Chúng em cần tới Anh ...

MỪNG TÁM MƯƠI NĂM TỈNH DÒNG 1929 -2009

Biết rằng hai chín đẹp thay
Tám mươi tuổi thọ tràn đầy phúc linh
Phái đoàn tam vị Phan Sinh
Tới nơi đất hứa tại Vinh lập Dòng
Nhờ ơn Thiên Chúa quan phòng
Hai năm xây dựng thi công tận tình
Xong ngôi nhà mẹ tại Vinh
Bước sang xây dựng chương trình trăm năm
Đức cha Thanh Hoá thi ân
Cho xây chủng viện ở trên đất nhà
Tiếp theo đan viện Cla-ra
Dòng Nhì hiện diện chan hoà kết tinh
Chị em Đức Mẹ Phan Sinh
Cả ba quy tụ gia đình họ Phan
Biết rằng vạn sự đầu nan
Công lao vất vả chu toàn công lênh

Thi công xây dựng hết mình
Do cha Mô-rít khai sinh lập Dòng
Chương trình huấn luyện mênh mông
Lo cho con cháu ấm trong êm ngoài
Hướng về phát triển tương lai
Sao cho có được chốn nơi học hành
Bước sang học viện Nha thành
Ngôi nhà bằng đá màu xanh tuyệt vời
Một vài chấm phá, khứ thời
Trung lên cho thấy công người tiên nhân
Lưu truyền hậu thế tử tôn
Cháu con ghi nhớ công ơn sinh thành.

G.Liên

Tin Nhà

TIN SÔNG BÉ

Bản Tăng Sông Bé

Cộng đoàn Sông Bé trân trọng kính chào tất cả anh em trong Tỉnh Dòng qua tờ Chia Sẻ tháng 10 để nói lên tình hiệp thông huynh đệ với tất cả các chư huynh.

Về nhân sự: ngoài 4 thầy trò Đường Tăng luôn hiện diện, cộng đoàn còn được tăng cường thêm một em Học viện đến ở và chia sẻ công việc trong khoảng 10 tháng (từ 08.2009-06.2010). Ngoài ra theo chương trình huấn luyện của Học viện, anh Giám sư gợi ý nên cho em có cơ hội sinh hoạt với giáo xứ bên ngoài, nên thầy trò chúng tôi tạo mọi điều kiện tốt đẹp nhất có thể, để em đi giúp giáo lý vào sáng Chúa Nhật hàng tuần ở giáo xứ Cây Trường.

Về công việc: Thầy trò chúng

tôi ngày ngày vẫn công việc và kinh kệ đều. Mưa hay nắng là việc của Trời, công việc vẫn trôi chảy bình thường. Chỉ sợ nhất là trời đổ mưa lúc 6 - 9h sáng, vì thời gian này đang chuẩn bị thu mủ cao su. Nhiều hôm trời mưa, thầy trò chúng tôi vất vả chạy mà vẫn không kịp, mủ trào ra trắng cả nông trường. Như vậy ngày đó tiền bạc của "Xê-da trả cho Xê-da, của Trời trả lại cho Trời"; và bản tăng cũng chưa hiểu được câu thánh vịnh sau đây: "Nếu Chúa không canh giữ, thợ vườn vất vả cũng chỉ uống công" (Tv 126,1).

Trong tháng 9 vừa qua, cộng đoàn đón tiếp anh Clement Dung ở cộng đoàn Thủ Đức di cư tị nạn để tránh dịch cúm heo đang thâm nhập vào cộng đoàn Thủ Đức. Anh chỉ ở với cộng đoàn trong thời gian hơn 2 tuần nhưng để lại nhiều niềm vui. Anh là một anh em tu sĩ không linh mục (nhưng nói theo đúng giáo luật của Giáo hội, anh là tu sĩ giáo dân để phân biệt với tu sĩ giáo sĩ). Anh rất đơn sơ, bình an, không cầu kỳ, không kể cả, mặc dầu anh sắp bước vào ngưỡng cửa U90. Và đầu tháng 10, anh đã trở lại cộng đoàn Thủ Đức khi đã hết cúm heo. Anh hẹn sẽ trở lại thăm cộng đoàn Sông Bé vào dịp thuận tiện khác.

Bấy nhiêu sự ấy, bản tăng kể hết không giấu giếm chi. Cuối cùng, anh em Sông Bé kính chúc tất cả chư huynh trong tháng Mân Côi gặt hái được nhiều ơn lành của Chúa nhờ lời bầu cử của Mẹ Maria và cha thánh Phanxicô qua chuỗi mân côi hàng ngày. Và xin các chư huynh tiếp tục cầu nguyện cho thầy trò Đường Tăng chúng tôi luôn biết sống tốt, sống đẹp, sống bình an và có sức khỏe để làm kinh tế cho Tỉnh Dòng.

TIN NHÀ TÌM HIỂU – THỦ ĐỨC

A/H1N1 – Bà Chị đồng danh

Anh em nhà Tìm hiểu Thủ Đức bắt đầu năm học mới vào ngày 7/9/2009. Sự háo hức của những người trẻ khao khát hiến dâng cho Chúa làm rộn ràng cả Cộng đoàn. Chẳng mấy người để ý đến bà chị A/H1N1 đồng danh đang làm lo lắng cả thế giới, vì tốc độ lan truyền nhanh chóng.

Sau ngày học đầu tiên của năm học mới đã có mấy anh bị sốt. Anh Đặc trách cẩn thận cho anh em xuống cách ly tại nhà khách của Cộng đoàn. Nhưng nào ngờ virus A/H1N1 lan truyền rất nhanh; ngay hôm sau, một số anh em khác lại lên cơn sốt và tiếp tục được cách ly. Nhân viên Y tế Phường biết tin đã nhanh chóng tới phối hợp dập dịch. Cả nhà Tìm hiểu được trang bị khẩu trang.

Những ngày sau đó lần lượt từng anh em đổ bệnh, cách ly và được chuyển tới viện để điều trị. Đến chiều Thứ Năm đã có 25 anh em phải vào viện Quân dân miền Đông điều trị. Việc học hành của anh em tạm dừng lại. Những anh em còn khỏe, một số được phân công chăm sóc anh em bị sốt, số còn lại cùng nhau làm vệ sinh nhà cửa cẩn thận và tạm thời tự học hoặc đọc báo, xem phim chung để giải trí. Anh em vẫn đùa vui, nhưng trong ánh mắt của anh em ánh lên vẻ lo âu: lo lắng cho các anh em đang ở bệnh viện, việc học gián đoạn và lo lắng bệnh dịch sẽ lan rộng. Không biết khi nào đến lượt mình đây?

Trong những ngày bà chị A/H1N1 hoành hành, anh em thường đưa Luật Không sắc chỉ của cha Thánh về thái độ của người phục vụ và người được phục vụ ra để vui đùa, nhưng cũng chính là để nhắc nhở nhau thái độ tích cực cần có trước biến cố bất ngờ. Các anh được giao nhiệm vụ chăm sóc anh em đã tận tình, chu đáo. Anh em bị bệnh cũng luôn tỏ một thái độ vui tươi đón nhận thử thách và coi đó như thánh ý của Thiên Chúa.

Ba phòng cách ly rộn rã

Ở bệnh viện Quân dân miền Đông, 25 anh em được cách ly vào ba phòng liền nhau. Anh em không được qua các phòng khác và phải đeo khẩu trang 24/24. Ở bệnh viện hóa ra lại là một cơ hội tốt để anh em thể hiện sự quan tâm đến nhau. Sau khi có kết quả xét nghiệm dương tính,

anh em ý thức rằng mình đang nhiễm một loại virus nguy hiểm có khả năng lây lan rất cao. Do vậy chỉ có tự chăm sóc lẫn nhau mới là cách tốt nhất để phòng chống lây lan cho người khác.

Mấy ngày đầu vào viện, nhiều anh em lên cơn sốt khá cao. Những anh em khỏe hơn cố gượng dậy giặt khăn ẩm lau mặt, lau người giúp hạ sốt. Phòng bệnh chật chội nên cứ 2 người một giường, có phòng quần tụ tới 10 anh em. Những ngày sau, khi đã khá hơn, cơn sốt đã cắt, thì những câu chuyện vui, những lời tâm sự hay cả những lần giúp nhau đi vệ sinh đã giúp anh em cảm nhận được hơi ấm của tình huynh đệ. Anh em bắt đầu cất lên tiếng hát. Những bài thánh ca hai bè, những ca khúc trữ tình được anh em đồng thanh cất lên, và có cả những giờ đánh bài giải trí. Tất cả tạo nên một không khí vui tươi rộn rã. Có lẽ chẳng ai chứng kiến lại nghĩ rằng đó là ba phòng bệnh cách ly vì cúm A/H1N1. Có bạn trẻ ham vui thấy anh em vui quá cũng chạy qua ngó nghiêng, dù đã được anh em thông báo cần cách ly.

Trong những ngày ở bệnh viện, nhiều anh em vẫn tranh thủ những khoảnh khắc vắng lặng để cầu nguyện. Không hẹn mà gặp, trong đêm vắng, nơi ban công của 3 phòng cách ly, mỗi anh em một góc cùng hướng lòng về với Thiên Chúa Tình Yêu, phó thác mọi sự cho Ngài. Hạnh phúc cho anh em biết mấy, mỗi lần anh Đặc trách đưa Minh Thánh Chúa. Đón Chúa Giêsu Thánh Thể vào lòng, lắng nghe những lời động viên của anh Đặc trách, lòng anh em thêm phấn khởi mong ngày cùng ra viện.

Chính tinh thần vui tươi, sống phó thác của anh em đã gây ấn tượng tốt đẹp cho một cô sinh viên cũng bị nhiễm A/H1N1, đó là Huỳnh Thị Ngọc Hân, sinh viên năm 4, khoa Công nghệ môi trường, trường Đại học Nông Lâm. Hân tâm sự rằng: “Ngày đầu vào đây em rất sợ vì các anh toàn con trai. Em định xin chuyển phòng nhưng lại thấy mấy anh vui vẻ, hòa nhã hỏi thăm. Biết các anh có Đạo và lại đi tu nữa em mới đỡ lo lắng. Nhưng phải mấy hôm sau, khi đã cảm nhận nhiều về các anh qua tiếng hát, nếp sống và niềm tin của các anh, em mới thấy thật sự yên tâm và mến phục các anh”.

Anh em phục vụ trong tinh thần yêu thương

Những anh em trực tiếp chăm sóc anh em bị cúm đã thể hiện rõ tinh thần huynh đệ phục vụ trong yêu thương. Những cái tên như anh Đức, anh Thời, anh Tiến đã để lại trong lòng anh em nhiều ấn tượng thật tốt đẹp. Anh em ở bệnh viện ai cũng cảm nhận rất rõ sự nhiệt tình của anh Thời và anh Đức. Mỗi ngày ít nhất là 3 lần, hai anh ra với anh em vừa chăm lo cơm nước vừa đáp ứng những nhu cầu cần thiết của anh em, khi thì nhờ mang giúp mấy bịch quần áo, khi thì một bịch bông ngoáy tai ... Cho dầu mặt có bị khâu trang, nhưng Anh em cũng nhận ra được trong đôi mắt của hai anh sự quan tâm lo lắng. Anh Thời tâm sự: “phục vụ là phải hết mình”. Có buổi trưa, hai anh mệt quá, tranh thủ leo luôn lên giường bệnh nhân cúm mà ngủ trong khi chờ anh em ăn cơm xong. Hai anh cũng rất thật lòng khi nói ra nỗi lo lắng sợ bị lây bệnh khi nhận nhiệm vụ chăm sóc anh em; nhưng hai anh đã vượt qua nỗi sợ hãi bằng chính niềm tin tưởng phó thác cho Chúa và còn do bởi chính sự lạc quan của anh em bị bệnh. Anh Thời tâm sự: “Thấy anh em vui tươi, lạc quan quá nên hai anh em cũng phấn chấn, lại còn được anh em hỏi han, cảm ơn nữa”.

Anh em phải nằm viện cũng tỏ lòng biết ơn đối với các bác sĩ và y tá trực tiếp chăm sóc cho anh em. Họ đã rất tận tình điều trị, chăm sóc và đôi lúc còn động viên anh em. Anh em thường nhắc tới bác sỹ Long, anh điều dưỡng An, các chị điều dưỡng như chị Tươi, chị Thu... Nhưng ngay chính các bác sĩ, y tá khi điều trị cho anh em cũng cảm nhận được tinh thần vui tươi của anh em. Họ biết rằng anh em là những người có Đạo, có Chúa.

Sau hơn 10 ngày bị xáo trộn, mọi sinh hoạt đã trở lại như bình thường; hơn 30 anh em bị nhiễm cúm A/H1N1 đã khỏe mạnh lại. Nhưng vượt qua biến cố đầu năm đầy bất ngờ mang tên A/H1N1- Bà chị đồng đánh - anh em nhận ra nhiều điều ý nghĩa. Đó là sự quan phòng của Chúa, sự chia sẻ khó khăn với anh em qua lời cầu nguyện, qua sự ủng hộ vật chất, qua những nghĩa cử đẹp đẽ của rất nhiều người và của cả Hội Dòng. Anh em hiểu rằng: trên bước đường mình đang đi sẽ còn có thật nhiều khó khăn, nhưng tin vào sự nâng đỡ, che chở của Chúa Giêsu và Đức Mẹ Maria, mỗi ngày qua mỗi biến cố anh em càng thêm triển nở mạnh mẽ, vững chắc trong tình yêu Thiên Chúa.

Tháng 9 năm 2009

Nhà Tim Hiếu Thủ Đức

VIẾT CHO NGƯỜI Ở LẠI !

Vy Vy Em.

Được sự gợi ý của thầy Phụ Trách, Hai Lúa, kẻ mới chân ướt chân ráo đến đây, đành “xin vâng” để viết bài cho Chia Sẻ. Phải nói ngay là nhà con không biết nhiều tin tức của Cộng Đoàn trong những tháng ngày qua, nên đành phải kiên nhẫn hỏi han kẻ này người nọ. Giờ đây, sau khi đã lượm lặt được vài thông tin dữ kiện, xin được sẻ chia cho những người mến

yêu Chia Sẻ.

Người ra đi đâu không ngoảnh lại ?

Sau đúng một năm lẻ bốn ngày hiện diện trên mảnh đất Cư Thịnh thân thương, đầu tháng 9, anh Paul Nguyễn Thanh Bình đã vâng lệnh về tạm trú tại cộng đoàn Cầu Ông Lãnh để chuẩn bị cho sứ vụ mới. Không biết tâm trạng người ra đi như thế nào chứ kẻ ở lại thì thật sự hụt hẫng và nuối tiếc, kể cả thầy Tôma (93 tuổi, không còn thiết gì hơn ngoài Chúa và Mẹ) vẫn thường nhắc tới cha Bình! Điều này được Hai Lúa nhà con “mọc thị” qua những tấm hình còn lưu lại và nhất là nơi những cuộc “chiêng chò” với nhiều người trong giáo xứ, cách riêng những thành viên Phan Sinh (GTPS và PSTT). Dù không muốn đông dài, song tâm tình chung là họ rất quý mến “cha Bình” và hằng muốn cha sớm quay lại nơi đây.

Nghĩ về sự kiện này, Hai Lúa ngộ ra rằng “thời gian hiện diện không quan trọng bằng cung cách hiện diện”. Sự quý mến của mọi người dành cho Cha Bình hẳn nói lên được sự hiện diện của Cha như thế nào đó. Đây chắc chắn là sự khích lệ không nhỏ đối với người ra đi, nhưng đồng thời cũng là một áp lực nào đó cho người ... mới đến.

Viết cho người ở lại !

Người ra đi cõi lòng thanh thản, kẻ ở nhà vẫn can đảm xông pha. Đó là ba thành viên khác mà

Hai Lúa sẽ giới thiệu sau đây.

Thứ nhất là thầy Martinô, Phụ Trách Cộng Đoàn. Trước đây từng được học với thầy vài tuần và rất ấn tượng về phong thái Nho gia của thầy, nay được chia sẻ cuộc sống trong cùng Cộng Đoàn, Hai Lúa thấy thích chí vô cùng. Lâu rồi nay gặp lại, thầy vẫn phong thái như xưa : đeo kính râm liên hồi, đi lại nhẹ nhàng, nói năng từ tốn. Dường như cái triết lý Đông Phương đã ăn nhập vào tận xương tủy của thầy nên phong cách sống của thầy cũng rất Phương Đông. Đóng vai trò của Phụ Trách Cộng Đoàn, thầy thường hiện diện đều đặn trong nhà cách âm thầm và giản dị. Ngoài những giờ miệt mài làm việc trên vi tính, thầy thường rảo quanh trong vườn với chiếc máy ảnh trên tay, để chụp lấy những nét đẹp của thế giới thiên nhiên cây cỏ. Một lần tình cờ trông thấy những bức ảnh nghệ thuật của thầy, với những cánh hoa lý tử, những cộng cỏ động sương..., Hai Lúa mới sáng mắt ra, vừa ngạc nhiên vừa cảm phục vô cùng. Té ra “cuộc đời quanh ta có biết bao là nét đẹp”, vậy mà xưa nay ai nào có biết!

Mấy năm trở lại đây, thầy thỉnh thoảng thay thầy Tôma đi thăm hỏi và chia sẻ tinh thần cùng vật chất cho những gia đình nghèo khó ở những vùng dân tộc hay phong cù đó đây trong tỉnh.

Tuần trước Hai Lúa cũng được dịp đi với thầy đến vùng Cam Phước (thuộc Cam Ranh) để tặng quà cho một số hộ nghèo nhân dịp Tết Trung Thu. Thật thú vị và cảm động biết bao!

Người thứ hai trong Cộng Đoàn là cha JB. Nguyễn Kỳ. Cha vừa là Phó Phụ Trách, kiêm luôn vai trò quản lý, lại vừa là cha xứ của giáo xứ Cư Thịnh. Mặc dù thân hình cha khá mỏng mảnh và “gánh nặng nề chồng chất cả trên vai” nhưng xem ra cha vẫn cảm thấy nhẹ nhàng và thanh thoát. Có thể nói về cha là “tuy vai con nhỏ bé, bao nhiêu cũng không vừa”. Ngài gánh vác “không phải vì ham hố lợi lộc thấp hèn nhưng vì lòng nhiệt thành tận tụy”. Điều đó được thể hiện rất rõ trong tương quan của Cộng Đoàn, cách riêng nơi vai trò lãnh đạo giáo xứ và cử hành các buổi phụng vụ.

Từ ngày về đây, chưa lúc nào Hai Lúa thấy cha nghỉ giảng trong thánh lễ, bất luận hôm ấy chỉ có dăm ba người hiện diện (vì trời mưa). Đó là một trong những nét đẹp của cha về sự trung tín và tinh thần trách nhiệm. Với cung cách phục vụ giản dị và từ tâm của cha, giáo xứ ngày càng thăng tiến về nhiều mặt. HĐĐ PSTT Clara ở đây là một ví dụ : Chính ngài đã sáng lập nên đề rồi anh em trẻ chúng tôi mới có cơ hội tới đồng hành với họ.

Thành viên thứ ba là thầy Tôma. Nhân vật này hẳn là không mấy ai lại không biết. Thầy năm nay đã bước vào tuổi 94 rồi, nên sức lực cũng giảm sút nhiều : “mắt cũng chẳng còn sáng như xưa”. Lại thêm cái chân trái cứ hay sưng (chắc là do tụ máu), buộc lòng thầy phải giảm bớt thời gian hiện diện và làm việc ngoài vườn. Bù lại, thầy luôn dành thời gian để cầu nguyện và lần Chuỗi Mân Côi. Được biết mỗi ngày thầy dâng từ 3 đến 4 chuỗi hạt! Có lẽ nhờ đó mà ân huệ cứ chan chứa hoài trên cuộc đời của thầy cũng như các thành viên trong Cộng Đoàn. Nhìn dáng điệu chậm chạp trong từng

bước đi với đôi tay, cái gậy vạch lối dẫn đường, Hai Lúa vừa cảm động vừa quý mến thiết tha. Tuy tuổi già sức yếu, thầy vẫn luôn là chỗ dựa tinh thần và là niềm vui của cả Cộng Đoàn. Có rất nhiều nét đẹp về thầy, nơi đây Hai Lúa chỉ đơn cử vài thí dụ nhỏ nhỏ.

Thầy là mẫu gương về sự khiêm nhường thăm sâu. Mặc dù đã có một thời gian dài hoạt động tông đồ bác ái rất thành công, thầy vẫn không

hề nhắc lại những kỷ niệm huy hoàng của thầy. Đôi khi được anh em gợi ý, thầy chỉ nói vắn tắt dăm ba câu thôi. Tự trung thầy không coi đó là công sức của mình mà chỉ là tác nhân

để Chúa hành động. Một chuyện khác. Xét tuổi đời và tuổi tu, Hai Lúa chỉ đáng là cháu hay chất của thầy thôi, vậy mà trong cách xưng hô hằng ngày, thầy Tôma vẫn luôn miệng thưa “thầy” và “dạ” với Hai Lúa. Ngại đến tím cả mặt !

Thầy là mẫu gương của tinh thần cầu nguyện và sốt mến. Ngoài những thói quen như đã nói ở

trên (lần chuỗi, cầu nguyện riêng), thầy còn cố gắng tham dự thánh lễ mỗi ngày và hiện diện với anh em trong giờ Kinh Nhật Tụng. Không những thế, thầy còn siêng năng theo dõi tin tức và thời sự trên đài Veritas hoặc tivi để có thêm chất liệu cầu nguyện. Theo thầy, “trước đây làm việc nhiều, đi lại nhiều, bây giờ Chúa cho mình thời gian để hồi tâm và chuẩn bị đi gặp Ngài”. Với tâm tình ấy, có thể nói thầy đã rũ bỏ được mọi vướng bận về tham-sân-si để luôn duy trì được nhịp sống kết hiệp và mật thiết với Đấng Thường Hằng Bất Biến.

Viết cho ... kẻ mới đến !

Sau khi đã hoàn tất giai đoạn huấn luyện khởi đầu, tôi được lệnh về đây để chia sẻ cuộc sống với Cộng Đoàn và đặc biệt là làm trợ úy cho HĐĐ PSTT và GTPS Cư Thịnh. Oai ghê chưa! Oai khấn thì có ! Phải thú thật rằng xưa nay tôi chưa biết gì nhiều về Dòng III Phan Sinh và GTPS. Thế nên bây giờ trong vai trò Trợ Úy, tôi phải cò cỏ mà đọc thật nhiều tài liệu và tích cực hỏi han người này kẻ nọ để “update” kỹ năng và kinh nghiệm cho bản thân. Tương lai như thế nào, chưa biết được. Chỉ biết rằng trong hiện tại, tôi như đứa trẻ thơ mẵng sữa, đang tập tành những bước đi đầu đời trong sứ mạng đã được trao phó : vừa học vừa làm, vừa làm vừa học ! Sai sót ắt là chuyện thường tình. Xin dâng tất cả cho Chúa. Amen.

Bình an và thiện hảo !

Tin Cộng Đoàn Vinh

Người đưa tin: Văn Bình

Cộng đoàn Vinh xin gửi lời chào đến anh chị em trong gia đình Phan sinh Việt Nam. Xin Thiên Chúa ban cho anh chị em bình an và thiện hảo.

Anh em cộng đoàn Vinh tạ ơn Chúa vì những ơn lành Ngài đã ban cho anh em trong thời gian qua. Nhìn chung, các anh em trong cộng đoàn đều khỏe mạnh và “chạy tốt”. Nói như vậy là bởi anh em trong cộng đoàn Vinh cho đến nay vẫn chưa có nhà cộng đoàn lại có nhiều công tác đòi hỏi phải đi

chuyển nên anh em thường xuyên trở thành những vị khách hành hương. Hàng tháng anh em vẫn tụ họp một ngày tại một địa điểm để chia sẻ công tác và hoạch định chương trình.

Anh phụ trách vẫn khỏe và có dấu hiệu lên cân. Trong thời gian hè, các thầy chủng sinh về nhà nên anh có nhiều thời giờ hơn để lo việc cộng đoàn cũng như đi thăm và làm công việc mục vụ các nơi. Anh quản lý Sĩ rất bận rộn, hết cao điểm Trại Gáo lại đến cao điểm năm thánh Phan sinh. Thêm vào đó, anh cũng phải đi thăm các đoàn Phan sinh tại thể miền Vinh trong vai trò trợ úy. Hiện tại, anh vẫn ở Linh Địa Trại Gáo và nay mai sẽ về Gia Hòa để xúc tiến xây nhà cộng đoàn. Anh Phụng hiện đang giúp cha xứ Vĩnh Hội. Trong thời gian qua, anh vất vả với việc tổ chức hội trại Phan sinh

trẻ miền Vinh. Trên đường đi đến các đoàn giới trẻ phan sinh để thu hoạt cảnh, anh phụng bị tai nạn xe máy nhưng... tạ ơn Chúa, anh chỉ bị trầy xước nhẹ mà thôi. Anh An thì vẫn tiếp tục làm công việc mục vụ trong vai trò của một Cha xứ. Hơn một năm về nhận xứ Lộc Thủy, nhìn chung giáo xứ đã ổn định và đi vào nề nếp. Tuy nhiên, vẫn còn nhiều việc trước mắt cần phải làm. Còn anh Tuệ, sau một năm giúp cha hạt ở Giáo xứ Thuận Nghĩa, nay đã được bổ nhiệm làm cha xứ Kê Dừa.

Sinh hoạt nổi bật nhất của anh em cộng đoàn Vinh trong thời gian qua là việc tổ chức ngày cao điểm năm thánh Phan sinh tại nhà thờ Thuận Nghĩa (Lễ Thánh Lu-i, 25/8/2009). Việc tổ chức gặp nhiều khó khăn bởi hầu hết mọi sự, anh em phải nhờ cậy. Tuy nhiên, được sự giúp đỡ của cha hạt Thuận Nghĩa, sự cộng tác của các hội đoàn trong giáo xứ Thuận Nghĩa, nhất là anh chị em Phan sinh tại thế và giới trẻ Phan sinh cũng như sự giúp đỡ của một số ân nhân nên ngày cao điểm năm thánh và hội trại phan sinh được diễn ra tốt đẹp.

Trong ngày lễ cao điểm, Đức giám mục giáo phận Vinh Phaolô Maria Cao Đình Thuyên đã đến chủ tế thánh lễ. Ngài bày tỏ niềm vui về sự hiện diện của anh em Phan sinh trong giáo phận của ngài. Ngài kêu gọi anh em tiếp tục

đem tinh thần Phanxicô xây dựng tình hiệp nhất trong giáo phận. Ngoài đức cha, có rất nhiều linh mục, tu sĩ nam nữ, các thầy chủng sinh, các ban ngành đoàn thể, các anh chị em phan sinh tại thế, giới trẻ phan sinh miền Vinh cũng như đông đảo bà con giáo dân đã đến để hiệp ý với anh em Phan sinh dâng lời tạ ơn thiên Chúa trong ngày cao điểm.

Anh Giám tỉnh Phanxicô Xaviê cũng đến hiện diện với gia

đình Phan sinh miền Vinh trong ngày cao điểm năm thánh. Anh đã thay mặt tỉnh dòng cảm ơn đức cha, quý cha, quý tu sĩ nam nữ và mọi thành phần dân Chúa đã đón nhận anh em Phan sinh về nguồn và không ngừng nâng đỡ anh em trong thời gian qua, nhất là đã đến để hiệp ý với anh em trong ngày cao điểm.

Trong thời gian qua, cộng đoàn Vinh có thêm niềm vui nhờ một số anh em học viện đi thực tập hè. Các anh em cũng đã tham gia vào sinh hoạt của cộng đoàn qua hai kỳ tu nghị cộng đoàn. Các anh em học viện còn nhiệt tình giúp cộng đoàn Vinh tổ chức hội trại giới trẻ phan sinh cũng như thánh lễ cao điểm năm thánh phan sinh tại Vinh.

Thưa anh chị em, ngày cao điểm năm thánh Phan sinh tại Vinh đã đi qua. Hiện nay, mỗi anh em trong cộng đoàn Vinh trở về với công việc thường ngày của mình. Trước mắt, anh em chúng tôi thấy có nhiều công việc phải làm để xây dựng cộng đoàn Vinh mà trước hết đó là xây ngôi nhà cộng đoàn tại Gia Hòa. Do vậy, xin anh chị em thêm lời cầu nguyện cho anh em chúng tôi. Chắc rằng, Chúa đã có sáng kiến đưa anh em Phan sinh về nguồn cũng sẽ đồng hành và giúp anh em thực hiện được những dự phóng của mình.

Trên đây là một vài thông tin mà cộng đoàn Vinh muốn chia sẻ với anh chị em gần xa. Nguyên chúc anh chị em luôn dồi dào sức khỏe, có nhiều niềm vui và sự bình an của Chúa.

Thân ái.

Cộng đoàn thừa sai Phanxicô Pleiku xin kính chào tất cả anh chị em trong đại gia đình Phan sinh,

Mấy tuần qua ở Tây nguyên, người người nhà nhà đang ra sức chung lòng khắc phục những thiệt hại nặng nề do cơn bão số 9 để lại. Nơi bị thiệt hại lớn là tỉnh Komtum. Nhiều nhà cửa vùng ven sông bị xoá sạch hoặc bị vùi sâu dưới đất. Nhiều làng hiện vẫn còn bị cách ly, chưa thể liên lạc được do các cây cầu bị cuốn trôi. Trong hoàn cảnh khó khăn này, nhiều bà con từ khắp nơi đóng góp chia sẻ khó khăn với anh chị em.

Riêng ở Pleiku, hậu quả của cơn bão tuy không lớn lắm, nhưng các vườn cao su, tiêu và cà phê bị ngã nhiều. Có nhà bị bay mái hay bằng hiệu buôn bán. Trong cộng đoàn, hai vườn cà phê bị cây ngã đè gãy vài mươi cây đang đến thời kỳ thu hoạch. Các anh em trong cộng đoàn vẫn mạnh khỏe và bình an. Mỗi người mỗi việc đang ra sức phục vụ bà con, vì trong các làng dân tộc, các cộng đoàn công giáo thuộc cộng đoàn coi sóc, có rất nhiều người đang đói khát do mưa bão, bệnh tật và không đất canh tác. Tuy nhiên, tinh thần và lòng sùng đạo vẫn luôn bùng cháy nơi bà con dân tộc nghèo.

Trong tháng này, anh em trong cộng đoàn tâm sự với nhau rằng: đang lúc tình hình xã hội địa phương có nhiều biến động do cơn bão số 9 thì sự kiện xuống núi về nhà mừng 800 năm thành lập Dòng và 80 năm Dòng Phanxicô hiện diện trên đất Việt của bà con dân tộc Sê Đăng và J'rai là một sự kiện nổi bật. Ở đây, tất cả bà con dân tộc tham gia hành trình cũng như ở nhà nhận được biết bao ơn lành của Chúa, biết bao tình thương yêu mà nhà Dòng cũng như mọi người dành cho bà con. Họ đã kể cho những người ở nhà về Nhà Dòng, về các cha các thầy Dòng Phanxicô, về diễn biến của thánh lễ bế mạc, về những kỷ niệm đẹp nơi thành phố ... Họ cảm ơn (bơ ni) nhà Dòng rất nhiều về tình yêu thương mà Dòng đang dành cho đồng bào dân tộc nhỏ bé này.

Cách đây mấy tháng, khi được nghe phân công tham gia tiết mục văn nghệ trong buổi diễn nguyện, anh em trong cộng đoàn đã lên chương trình: dịch bài hát Kinh Hoà Bình từ tiếng Việt sang tiếng J'rai, Sê đăng và phổ nhạc mang âm hưởng tây nguyên, huy động các em trong các làng mỗi tuần quy tụ về Đức an để tập múa và hát. Điều khó khăn ở đây là nơi tập luyện vì nhà thờ Đức an đã hết chỗ. Anh em phải nhờ sân vườn Dòng Con Đức Mẹ Vô Nhiễm và Dòng Phao Lô. Các dòng đã hỗ trợ hết sức từ ăn uống đến ngủ nghỉ. Cha Chi chịu trách nhiệm việc này đã chạy ngược chạy xuôi để lo lắng cho các em. Rồi đến ngày phải đi, anh em trong cộng đoàn đau đầu vì số lượng người quá đông: 83 người. Nếu phải thuê 2 xe 45 chỗ, thì anh em phải trả chi phí hết khoảng 40 triệu đồng, kể cả ăn uống. Cộng đoàn và bà con còn quá nghèo làm sao có tiền để lo được. Trong lúc khó khăn ấy, Chúa đã thương

gởi đến cho anh em một chiếc xe 24 chỗ của cha Đông, 1 xe tám chỗ của một người dân trong giáo xứ Đức An, mọi lo lắng ăn uống, chỗ ngủ nghỉ đã có Cộng đoàn Đakao và Tỉnh Dòng, qua hai anh quản lý, hỗ trợ. Tất cả đều là hồng ân bao la mà Chúa đã gửi đến cho bà con dân tộc nghèo.

Trên đường đi, lần đầu tiên được đi xe và đi xa, nhiều người bị say xe. Vào quán không dám ăn, không dám uống, nhưng họ vẫn vui tươi mong cho xe mau đến nơi. Khi vào thành phố, nhiều người đã la lên một cách kinh ngạc khi tận mắt nhìn thấy người quá đông trên đường phố, những ngôi nhà cao tầng, những dòng xe nối đuôi nhau... Thật là cảm động! Chưa bao giờ bà con được chứng kiến những điều kỳ lạ như thế. Có người đã nói với anh em: “các cha thầy chụp hình cho con làm kỷ niệm chứ đến chết con không thấy nữa đâu”.

Rồi đến nhà Dòng, bà con được các cha thầy trong cộng đoàn Đakao tiếp đón nồng hậu. Họ được tận mắt nhìn thấy nhà Dòng, các cha, các thầy dòng Phanxicô và

gặp lại các cha thầy quen biết đã từng một thời phục vụ trên Tây nguyên như thầy Lộc, thầy Trí ... tay nắm mặt mừng, tiếng đàn, tiếng công chiêng và tiếng hát vang lên êm đềm hoà lẫn với âm thanh náo nhiệt của đô thị tạo thành bản tình ca hoà bình góp phần cho ngày lễ thêm trang nghiêm và thánh thiện. Quả thật, 80 mươi năm là một hành trình dài, tinh thần cha thánh Phanxicô đã lan rộng khắp nơi trên đất Việt nhờ nỗ lực của tất cả anh em.

Sau thánh lễ, đoàn còn đi Nha Trang tham dự thánh lễ an táng của cha PB. , tiếng công chiêng lại vang lên một lần nữa gây sự tò mò và thích thú cho bà con giáo dân miền Nha Trang. Có lẽ nhiều người chưa bao giờ tham dự thánh lễ an táng có đội công chiêng tây nguyên. Sau thánh lễ, nhiều người

đã tặng cho bà con mắm muối và thực phẩm. Bà con cảm thấy mình thật hạnh phúc khi mọi người quan tâm và yêu mến mình. Tâm tình ấy đã được bà con thổ lộ với anh em khi trở về nhà. Nhìn chung, một chuyến đi tràn đầy niềm vui và tốt đẹp. Nhân đây, cho phép anh em trong cộng đoàn gửi đến tất cả anh em trong Tỉnh Dòng và các ân nhân xa gần lời cảm ơn chân thành. Kính chúc mọi người mạnh khoẻ và bình an.

MỪNG NĂM MƯƠI NĂM CHUNG VIỆN THỦ ĐỨC 1959 – 2009

G

Vào năm, năm chín Dòng ta
Di dời chủng viện từ nhà Nha Trang
Đi vào Thủ Đức lập Dòng
Nhà xây vừa mới tạm xong, bộn bề
Chủng sinh lần lượt kéo về
Bắt đầu khóa mới chỉnh tề hân hoan
Trải qua mười sáu năm trời.
Được phần ổn định vào thời sơ khai
Thế nhưng chẳng được lâu dài
Chiến tranh bùng nổ đêm ngày bất an
Đồn dã khói lửa lan tràn
Sống trong lo sợ, dưới làn đạn bom
Đến năm một chín bảy lăm
Chiến tranh kết liễu, qua cơn hãi hùng
Ngôi nhà lại bị trưng dùng
Giờ đây chủng viện tạm ngừng, ra đi
Nhường cho tổ nắm duy trì
Hai mươi năm trọn, sau khi thu hồi
Sửa sang lát gạch quét vôi
Để cho học viện, có nơi học hành
Tạ ơn Thiên Chúa nhân lành
Năm mươi năm trọn được bình an luôn

Biết rằng sóng gió dập dồn
Nhưng nhà vẫn được bảo tồn êm xuôi
Giờ đây học viện thu hồi
Tiếp tục xây dựng hai ngôi nhà lâu
Một ngôi sát cuối phía sau
Làm nơi tĩnh nguyện, nhu cầu hồi Linh
Ngôi nhà phía trước tiền đình
Ưu tiên đào tạo khấn sinh lâu dài
Trở nên những vị anh tài
Để rồi xây dựng tương lai Tỉnh Dòng
Tạ ơn Thiên Chúa quan phòng
Giữ gìn chủng viện suốt trong mọi thời
Năm nay mừng tuổi năm mươi
Nhớ ơn các đấng xưa rồi khai sinh
Công lao quý vị đàn anh
Cha ông thuở trước tận tình đắp xây
Chúng con dừng lại nơi đây
Để cùng vái tạ, tỏ bày biết ơn.

G.Liên

Trang PSTT-GTTS

TRẠI HÈ GIỚI TRẺ PHAN SINH MIỀN VINH

Anh em giúp hè đưa tin

Trong bốn ngày 24- 27/8/2009 tại khu vực trường Vũ Đăng Khoa (thuộc giáo xứ Thuận nghĩa) khoảng 350 bạn giới trẻ Phan sinh thuộc miền Vinh đã quy tụ về đây để cùng gặp gỡ, giao lưu, sống tình huynh đệ giữa các đoàn với nhau qua chủ đề: thắp sáng niềm tin. Giới trẻ-thắp sáng. Giới trẻ-niềm tin. Giới trẻ phan sinh- hắp sáng niềm tin là khẩu hiệu được các bạn trẻ hô lên xuyên suốt trong bốn ngày trại.

Trước Ngày Khai Mạc

Trại hè năm nay gặp được thiên thời, địa lợi, nhân hòa. Quả là trước ngày chuẩn bị cắm trại ông trời đã gởi chị mưa xuống mặt đất, những đợt mưa kéo dài tưởng chừng như không ngớt. Thế nhưng vào các ngày trại, trời lại quang mây lại tạnh. Chính những trận mưa đó làm cho thời tiết dịu hẳn đi khi mà miền trung đang trải qua cái nắng gay gắt của gió Lào. Phải chăng, ở trên trời cao, thánh tổ phụ Phanxicô đã cầu bầu cùng Chúa đủ tình thương cho đoàn em ở dưới thế này có được niềm vui trọn vẹn? Tình thương nối tiếp tình thương, anh em Phanxicô lại được cha hạt Chính cho mượn địa điểm để cắm trại. Khu đất rộng rãi, bằng phẳng, rất lí tưởng cho buổi cắm trại. Chính cha quản hạt đã cho xe tải, xe múc vào san bằng khuôn viên tạo điều kiện thuận lợi nhất cho tất cả các bạn trẻ vui chơi. Những hòn đá to nhỏ, những cành cây ngổn ngang đã được dọn sạch nhờ các anh chị em Phan Sinh Tại Thế tại giáo xứ Thuận Nghĩa. Những nhà tắm, nhà vệ sinh đã chiến được dựng lên với công sức và những đôi bàn tay khéo léo của các anh chị trong ban phục vụ miền.

Ngoài ra, một điều không thể không được nói đến là nguồn nhân lực, vật lực để phục vụ cho bốn ngày trại là các cha, các thầy phanxicô, năm nay có anh Phụng, một người trẻ trung, năng nổ, hoạt bát anh là trưởng ban tổ chức trại năm nay, anh rất chu đáo lo các công việc từ việc lên chương trình, các khoản dự chi, bố trí nhân sự..... Ngoài ra còn có sự cố vấn, đồng hành đắc lực của các anh Phước, Sĩ, An, Tuệ. Cùng với sự cộng tác của 4 anh em học viện: Anh Hải, Duy, Bình, Dũng.

Tất cả như đã được an bài. Đúng ngày 24 anh em đã đón nhận khoảng 350 bạn trẻ thuộc miền Vinh, các bạn thuộc rất nhiều giáo xứ, kể ở

gần người ở xa, đoàn xa nhất là các bạn đến từ giáo xứ Đan Sa và Diên Trường thuộc tỉnh Quảng Bình.

Ngày Hội Ngộ

Mới 5 giờ sáng một số đoàn đã có mặt, kẻ mang ba lô, người mang bát, tre, nứa, xong, chảo....chờ giờ công bố khai mạc là bắt đầu dựng trại. Đền tham dự ngày hội trại năm nay có sự hiện diện của cha trợ úy quốc gia Đình Huỳnh Hoa, cha quản hạt Thuận nghĩa, các cha, các thầy phanxicô miền Vinh. Ngay sau phần giới thiệu chương trình chung cũng như giới thiệu và chào đón các đoàn, cha quản hạt đã có vài lời phát biểu cùng với những lời cầu chúc tốt đẹp gởi tới các bạn trẻ. Và cuối cùng giờ đã điểm anh Phụng đã tuyên bố khai mạc trại. Kể từ giây phút này, các đội sẽ thi đua với nhau. Năm nay các bạn được chia 14 trại, mỗi trại đều mang một dấu ấn, nét độc đáo riêng, các công việc này được các bạn chuẩn bị khá chu đáo và công phu, với chất liệu chủ yếu từ tre, nứa, các bạn đã tạo nên những “kiệt tác” tuyệt vời, với khuôn viên không đủ rộng nhưng các bạn đã thể hiện được tinh thần Phan sinh trong trại của mình nào là: sông, hồ, cá, chim, tất cả rất gần gũi, thân thiện giữa con người và thiên nhiên.

Kết thúc ngày đầu tiên là đêm diễn nguyện chào mừng 800 năm lập dòng được tổ chức tại khuôn viên giáo xứ Thuận Nghĩa, các bạn giới trẻ Phan sinh đóng góp các tiết mục như kịch ngắn về cuộc đời thánh Phanxico, những bài múa về tình Chúa, ca khen Mẹ được thể hiện trong tâm tình tri ân, cảm tạ, cùng sự đóng góp các giọng ca du dương trầm bổng của các anh chị ca đoàn giáo xứ Thuận nghĩa, với sự trở tài đầy sức lôi cuốn của Anh Tuệ (MC) đã đem mọi người sống giây phút hiện tại như đang trở về với cội nguồn cách đây 800 năm.

Khởi đầu ngày thứ hai với thánh lễ cao điểm mừng năm thánh Phan sinh. Thánh lễ diễn ra tại khuôn viên của giáo xứ Thuận nghĩa. Đến dự và chủ tế thánh lễ có Đức giám mục Phaolô Cao Đình Thuyên, cùng đồng tế với ngài có anh Giám tỉnh Dòng Anh Em Hèn Mọn Việt Nam, và khoảng hơn 20 linh mục đồng tế và một số rất đông anh chị em phan sinh thuộc các huynh đệ đoàn xa gần khác nhau về dự, khuôn viên giáo xứ như chật hẹp bởi số lượng người tham dự thánh lễ rất đông. Thánh lễ được tổ chức với cuộc rước từ nhà xứ đến khu vực lễ đài rất hoành tráng với đội kèn trống vang lên liên hồi. Trong bài giảng Đức giám mục đã nhắc lại ân huệ thừa ban đầu mà Thiên Chúa đã ban cho Hội dòng đó là một con người của mọi người là thánh Phanxicô, cho Tỉnh dòng là những anh em hiện diện trên đất Việt, cho Giáo phận là những anh em Phan sinh hiện diện trên đất Vinh “anh em hãy cảm tạ Thiên Chúa và tiếp nối sứ mạng của Đấng tổ phụ”. Cuối thánh lễ cha Giám tỉnh đại diện cho tất cả anh em Phan sinh cảm ơn Đức Giám mục, quý cha và toàn thể cộng đoàn.

Thánh lễ kết thúc các bạn trẻ như tiếp được sức thiêng của ơn Chúa, các bạn trở về trại tiếp tục các trò chơi thi đua đầy ngộ nghĩnh và sáng tạo của thầy Hải, các trò chơi đã mang đến cho các bạn những trận cười bể bụng nhưng không kém phần ganh đua quyết liệt. Dịp này các bạn cũng có cơ hội ôn lại truyền thống Phan sinh với những câu hỏi về cuộc đời của thánh Phanxico, có cơ hội thử thách lòng dũng cảm qua trò chơi lớn, các chặng đường như Porciuncula, tượng thánh giá Đamiano, gặp người cùi, chị Clara...như tái hiện lại. Dưới cái nóng 40 độ không làm chùn bước các bạn trẻ, tất cả đều hăng say, nhiệt tình tham gia.

Hãy Thắp Sáng Và Chiếu Sáng Mãi

Trong hai đêm 25 và 26 các bạn đã cùng nhau tổ chức đốt lửa trại. Khi lửa trại được thắp sáng, thì ngọn lửa tình yêu nơi mỗi người cũng được thắp lên qua các bài hát, vũ điệu, xen kẽ là các vở kịch, những điệu nhảy hiphop... Không gian, bầu khí của trường Vũ Đẳng khoa như bùng cháy lên, Sức nóng của tình yêu của không chỉ tỏa lan nơi các bạn trẻ nhưng còn lan rộng đến với mọi người, hai đêm liền ban tổ chức đã không kiểm soát nổi dòng người đổ về. Cuối đêm lửa trại, ban tổ chức đã đưa các bạn trẻ trở về với sự thình lặn nội tâm, những giây phút cầu nguyện, cảm tạ Thiên Chúa, cùng nhau hát lên bài “hãy thắp sáng lên” với những ngọn nến cháy sáng mà mỗi bạn trẻ cầm trên tay với một ước mong nho nhỏ xin lửa tình yêu, lửa nhiệt huyết luôn cháy sáng mãi trong tâm hồn, trong cuộc đời mỗi người.

Bốn ngày trại khép lại, giờ chia tay đã đến. Sau phần cảm ơn quý cha, quý thầy các bạn trẻ đã cùng nhau hát bài “xin đừng quên” của nhạc sĩ Hữu Châu: “Đừng quên nhé! Đừng quên nhé phút giây này đây. Đừng quên nhé, đừng quên nhé những kỉ niệm nơi này. Đừng quên nhé dù xa cách vẫn nhớ nhau ngày mai. Đừng quên nhé, xin đừng quên nhé, này bạn thân ơi”. Thật ý nghĩa dù 4 ngày trại không phải là quá dài nhưng phần nào đã để lại cho các bạn trẻ những kỉ niệm, và ấn tượng đẹp. Những cái bắt tay những lời cầu chúc được các bạn trẻ trao cho nhau. Hẹn lần sau, xin hẹn lần sau.

Chuyện PSTT sống Năm Thánh Phan Sinh

Kỉ niệm ngày lễ Cha Thánh 4.10.09 ---- T. ofs

Theo gợi ý của Chia Sẻ, dịp này PSTT xin hiệp thông với quý anh chị trong Gia Đình và tin sinh hoạt Năm Thánh Phan Sinh, kỉ niệm Dòng Anh Em Hèn Mọn Thế Giới (800 năm) và Việt Nam (80 năm).

1. Chuyện học hiểu, đào sâu đoàn sủng Phan Sinh:

Từ tháng 8 năm ngoái, một niềm vui khởi sự từ Tòa Thánh cho phép Tỉnh Dòng AEHM VN mở Năm Thánh Phan Sinh (từ 4.10.08-4.10.09) nhằm “*Gia Đình Phan Sinh VN có thời gian đào sâu đoàn sủng Phan Sinh theo một lộ trình chung với Hội Dòng AEHM và học tập lại lịch sử của Tỉnh Dòng AEHM VN và Gia Đình Phan Sinh, bằng cách tìm trong kinh nghiệm về quá khứ một cảm hứng sáng tạo cho tương lai...Ước mong rằng Năm Thánh là một mùa canh tân, sẽ cung cấp những hoa trái thánh thiện cho từng cá nhân cũng như cho Đại Gia Đình Phan Sinh*”. Dựa vào Thư của Cha Giám Tỉnh Phanxicô Xaviê gửi Dòng PSTT, trong tháng 9.08, Ban Thường Vụ Quốc Gia đã có văn bản hướng dẫn ACE Hữu Trách các Miền, và phổ biến rộng rãi nội dung Lá Thư trên tờ HĐPS, từ đó các HĐĐ, và ACE PSTT khắp nơi tu luyện, sống Năm Thánh Phan Sinh, hấp thụ và lan tỏa trong ba chiều kích : Nhân bản, Kitô và đặc biệt là Phan Sinh. Cha Trợ Ủy QG hằng tháng tâm tình, nhấn nhủ trên báo HĐPS và trong các chuyến đi thăm viếng. “*Biến cố khởi đầu ấy được tiếp nối bằng cả một lịch sử hào hùng, kỳ diệu suốt tám trăm năm.*” Về mỗi tình hiệp thông, chúng ta đã phần nào diễn tả trong cử chỉ cùng nhau học tập, bàn thảo và thực hiện việc Chúa, theo gương Cha Thánh”. Ban Nghiên Huấn Tu Thư, có dịp phục vụ nhiều đề tài chuyên sâu về Phan Sinh học, như: Tinh thần và Linh Đạo Phan Sinh, Căn tính của người PSTT, Ý thức thuộc về Dòng PSTT, Sống niềm vui Phan Sinh...được truyền đạt qua chữ viết, lời nói, hành vi,... và đặc biệt được thể hiện sống động qua các giờ chia sẻ, học tập ở các Huynh Đệ Đoàn, các ngày Huấn Luyện ACE Hữu Trách ở Miền và kết hợp cùng Hội Thánh địa phương; ngoài ra còn có các buổi nói chuyện chuyên đề về Phan Sinh tại nhiều nơi, đặc biệt tại nhà Mẹ Đakao, với rất đông ACE từ khắp nơi về dự. BTV QG mở Khóa Huấn Luyện, Sinh hoạt Hội Đồng QG tại Học Viện Phanxico Thủ Đức (ngày 1,2,3/10/09). Hòa cùng niềm vui chung của Gia Đình, PSTT cũng có tham gia lời ca tiếng

hát trong giờ diễn nguyện và hình ảnh nghệ thuật góp phần trong vườn hoa Phan Sinh muôn màu sắc thiêng liêng.

2. Nhiều chuyến hành hương, thăm viếng, giúp đỡ người nghèo khó:

PSTT nhiệt thành làm chứng tá trong môi trường trần thế, qua các hành vi thiết thực như: cầu nguyện, suy gẫm, chăm sóc, giúp đỡ, sống Phúc Âm giữa đời. Trong dịp Năm Thánh, ngoài những sinh hoạt thông thường, ACE ở các HĐĐ và các Miền đã tổ chức nhiều chuyến đi hành hương và làm việc Tông Đồ Bác Ái.

3. Chuyện tổ chức điều hành linh hoạt đời sống HĐĐ PSTT:

các Anh Chị Hữu trách, có dịp trở tài phục vụ, lo lắng tổ chức những chuyến đi xa, mở rộng tầm nhìn và phối hợp với các Đoàn Thể, Hội Dòng về mặt tổ chức, tu luyện, sống phục vụ Chúa trong mọi người...

4. Một số cảm nghĩ qua thơ văn trong năm Thánh PS:

*Học hành yêu mến luôn bền chí
Vững bước theo vết chân Đức Kitô...
Nhớ ơn Cha Thánh lập Dòng
Lưu truyền hậu thế một lòng theo Cha...
Bạn muốn làm hoa đẹp, trong miền đất Phan Sinh?
Yêu thương và phục vụ, Hoa sẽ nở đẹp xinh!...
Gương sáng dầu mờ bụi thời gian,
Cái nét Phan Sinh chị mãi còn
Làn hương thanh thoát bay theo gió,
Nguyện cầu thương nhớ cánh hoa đơn.*

“Bước vào năm Thánh Phan Sinh, tôi có dịp tìm hiểu quá trình gieo hạt Phan Sinh của các nhà truyền giáo Dòng Phanxicô đầu tiên ở từng vùng trên quê hương Việt Nam...Đời sống phục vụ, yêu thương của người tu sĩ Phan Sinh đã giúp tôi cảm nhận rõ sự hiện diện của Chúa Giêsu ngay trong môi trường sống ngày nay. Điều ấn tượng nhất là nơi nào gian khó, người ta thường thấy hình ảnh của những tu sĩ áo nâu cất bước tiên phong... (HĐPS 185, 186)

*Khi Chúa chọn tôi là Phan Sinh
Miệng tôi luôn ca tụng Thánh Danh Ngài
Và loan báo Tin Mừng cho thế giới
Chẳng ngại ngần, chẳng lo sợ vu vơ. (Bích Ngọc)*

“Đọc qua tài liệu về Dòng PSTT và Thánh Phanxicô mà các anh chị Phan Sinh cung cấp thì Dòng PSTT đã có mặt tại Việt Nam từ thế kỷ XVIII thế mà đến nay, khu vực này, đặc biệt là Giáo Xứ Thiện An, Xuân Lộc mới được biết, thật đáng tiếc! Chúng tôi sẽ cố gắng nhiều cách giúp đỡ cho hạt giống Phan Sinh nảy mầm phát triển. (Cha chánh xứ)

Trong bài viết (HĐPS 188) về Đức Hồng Y Phaolô Phạm Đình Tụng có đoạn: “Năm 1950, Ngài được bổ nhiệm làm phó xứ Hàm Long, Hà Nội. Trong thời gian này, *Ngài thành lập nhà tế bần Bạch Mai nhằm cứu giúp các nạn nhân nghèo khổ từ các vùng nông thôn trôi dạt về Hà Nội. Sau đó, Ngài gia nhập Dòng PSTT. Ngài là một trong những gương mặt vĩ đại của Giáo Hội Việt Nam, là chứng nhân lịch sử của Giáo Hội ở miền Bắc trong hơn 70 năm qua.* Ngài đã góp phần to lớn và quan trọng trong việc xây dựng Giáo Hội Việt Nam, đặc biệt là trong các lĩnh vực tông đồ, đào tạo, tổ chức nhân sự và quan hệ ngoại giao. Cuộc đời phục vụ của Ngài còn để lại cho chúng ta nhiều bài học quý giá trong công cuộc xây dựng Giáo Hội hôm nay. *Cuộc đời Ngài sống đơn sơ, khiêm nhường, thâm nhuần Linh Đạo Phan Sinh.*

Lời khích lệ PSTT của Đức Cha Phaolô Giáo Phận Mỹ Tho: “*Làm con người sống giữa trần gian, ai cũng phải đau khổ qua nhiều hoàn cảnh khác nhau như bệnh tật, cô đơn, thất vọng, bị vong ân bội nghĩa, đói nghèo. Là Kitô hữu, tự bản chất đã có Chúa Kitô, người tín hữu, mà đặc biệt là người Phan Sinh Tại Thế phải sẵn sàng vác thập giá để thông phần khổ đau với Đức Giêsu Kitô. Ngài đã chịu biết bao thống khổ vì ta, bị sỉ nhục, đòn roi, chịu đóng đinh vào thập giá. Cuối cùng, Ngài đã phó thác mình trong tay Chúa Cha và chính nhờ Thánh Thần, Ngài đã sống lại từ cõi chết.*”

Đời sống nội tâm, trong mùa chay Năm Thánh

, có ghi lại: “Người PSTT chúng ta đang sống” mùa canh tân Phan Sinh”, Năm Thánh Phan Sinh. Như Thánh Phaolô đã từng nhắc nhở các tín hữu:” Con người nội tâm trong ta mỗi ngày phải được đổi mới “ nghĩa là “phải lột bỏ con người cũ mặc lấy con người mới với một quả tim mới”, một quả tim với những thao thức, hy vọng hòa lẫn niềm vui, những giá trị mới để đón nhận cuộc sống theo một cách thể mới; một quả tim biết yêu bằng tình yêu cao đẹp, với lòng vị tha. Điều này phù hợp với đời sống Phúc Âm của người PSTT, hoán cải từng giờ, hoán cải từng ngày cho đến suốt cuộc đời trần thế. Ông bà ta vẫn thường nhắc nhở con cháu: “năng nhặt chặt bị” nên trong Mùa Chay Năm Thánh, Huynh Đệ Đoàn PSTT Miền Saigon Đông đã tĩnh tâm, góp nhặt trên nền tảng sứ điệp của ĐTC Biển Đức 16, hành trang sống Năm Thánh Phan Sinh, nhằm tôn tạo vẻ đẹp đời sống hoán cải của người PSTT với những yếu tố chính sau đây: *Tái khám phá ý nghĩa đích thực của việc chay tịnh - Hòa giải những thách đố trong Cộng Đoàn tu trì trần thế - Niềm vui dẫn thân sống Phúc âm, thực hành bác ái.*

Chăm lo Giới Trẻ Phan Sinh (HĐPS 194)

*Giới trẻ Phan Sinh tuổi trẻ ơi
Ai níu đôi chân giữa cuộc đời
Thiên Chúa đợi chờ bên song cửa
Mấy ai thương nhớ đáp một lời?
Giới trẻ mơ ước sống hòa bình
Bỏ đời ô trọc kiếp phù du
Ôm ấp tương lai Người Anh Cả
Giêsu Thiên Chúa cứu muôn loài
Giới trẻ Phan Sinh tuổi trẻ ơi!
Quyết chí vươn lên đến Nước Trời
Vui tiến ra khơi vì lý tưởng
Bên Mẹ La Vang rộn tiếng cười.*

Tạ ơn Chúa, Kính chào quý anh chị.

Hẹn ngày gặp lại.

DÒNG PHAN SINH TẠI THẾ VÀ GIỚI TRẺ PHAN SINH

***Tinh thần Thánh Phanxicô
như linh hồn của người giáo dân***

(www.ofm.org/ofmnews/)

Dòng Phan Sinh Tại Thế (FSO)

Ngay lúc Thánh Phanxicô thành Átxidi khởi sự hoán cải, nhiều người nam người nữ đã xin có thể mức được giòng nước Phúc âm từ nguồn suối này. Các nhà viết sử về Phanxicô nói: ngài đã biết cách cống hiến cho mọi người một quy luật để họ sống. Đoàn sủng Phan sinh không bị giới hạn vào một lối sống thánh hiến cho Thiên Chúa (cho các tu sĩ), nhưng cũng đã trở thành một nguồn cảm hứng và một lối sống dành cho những người đã lập gia đình hoặc sống cuộc đời mình trong những sinh hoạt bình thường của xã hội trong thời đại của họ.

Vì lý do đó, trong đại gia đình Phan sinh, Dòng Phan Sinh Tại Thế (FSO) có một vị thế đặc biệt. Dòng đã được hình thành nhờ sự hiệp nhất có tổ chức tất cả mọi huynh đệ đoàn Công giáo, mà trong đó các thành viên, được Chúa Thánh Thần đánh động, “dấn thân tuyên khấn sống Phúc âm theo lối sống của Phanxicô trong bậc sống tại thế của họ, tuân giữ Bản luật đã được Giáo hội phê chuẩn” (HC Dòng PSTT 1, 2-3).

Nét đặc biệt của bậc sống đời giáo dân cho phép làm chứng cho Phúc âm trong khuôn khổ đời sống và hoạt động nhân loại đa dạng nhất: trong gia đình, nơi làm việc, trong lãnh vực chính trị, thể thao, giáo dục và chung chung trong các mối quan hệ nhân loại.

Qua 800 năm lịch sử của mình, Dòng Phan Sinh Tại Thế hãnh diện có 58 vị được phong thánh và 84 vị được phong chân phước, họ là những người, qua gương sáng, việc làm và đời

khí qua việc tử đạo, đã sống trọn vẹn nguồn cảm hứng Phan sinh của họ.

Dòng Phan Sinh tại Thế có tổ chức riêng của Dòng và được thiết lập bởi những huynh đệ đoàn tại địa phương, miền, quốc gia và quốc tế. Các huynh đệ đoàn này được phối hợp và liên kết với nhau nhờ Bản luật và Hiến chương. Giữa các huynh đệ đoàn đòi buộc phải có sự hiệp thông, cộng tác một cách có kỷ luật và hiệp nhất.

Phan Sinh tại Thế hiện diện tại 110 quốc gia trên thế giới, với:

65 Huynh đệ đoàn Quốc gia chính thức

42 Huynh đệ đoàn Quốc gia đang phát triển

3 thực thể đang bắt đầu giai đoạn thiết lập các huynh đệ đoàn địa phương theo giáo luật.

Hiện nay, con số các thành viên đã tuyên khấn Dòng Phan Sinh Tại Thế vào khoảng 400.000.

Giới Trẻ Phan Sinh (Youfra)

Giới Trẻ Phan Sinh là thành phần thuộc Dòng Phan Sinh Tại Thế, được hình thành bởi những người trẻ cảm thấy được Chúa Thánh Thần kêu gọi trải nghiệm đời sống Kitô hữu trong tình huynh đệ, dưới ánh sáng sứ điệp của Thánh Phanxicô thành Átxidi, qua đó đào sâu ơn gọi của mình.

Các thành viên Giới Trẻ Phan Sinh xem Luật Dòng Phan Sinh Tại Thế như tài liệu gợi hứng cho sự trưởng thành đời kitô hữu và Phan sinh, trong tư cách cá nhân hoặc nhóm. Sau một thời gian huấn luyện thích hợp, họ xác nhận sự lựa chọn này bằng một lời tuyên hứa của bản thân trước Thiên Chúa và trước sự hiện diện các anh em của họ. (HC Dòng PSTT 96).

Giới Trẻ Phan Sinh có mặt tại 63 quốc gia trên thế giới, với 30 huynh đệ đoàn quốc gia đã được công nhận và 33 huynh đệ đoàn đang phát triển. Con số các thành viên Giới Trẻ Phan Sinh trong tổ chức này là 50.000.

Tại nhiều quốc gia, cũng có những nhóm trẻ em và thiếu niên được đoàn sủng Phan sinh gợi hứng. Những nhóm này mang nhiều danh xưng

khác nhau tùy theo quốc gia: Những sứ giả tí hon, Cordigeri (những người mang sợi dây bé nhỏ), Những bông hoa nhỏ, Những người múa rối, Giới Trẻ Phan Sinh thiếu, Giới Trẻ Phan Sinh nhí (mini). Trong các nhóm này, gồm trẻ em hoặc thiếu niên, các bậc cha mẹ thường là thành viên của Dòng Phan Sinh Tại Thế. Những nhóm này được linh hoạt bởi các người trẻ thuộc Giới Trẻ Phan Sinh, các thành viên Dòng Phan Sinh Tại Thế và với sự giúp đỡ của các vị trợ úy là các anh em hèn mọn.

Các tài liệu Dòng Phan Sinh Tại Thế - Giới Trẻ Phan Sinh

Với những thực thể này, thời kỳ huấn luyện rất quan trọng đối với cả các thành viên lẫn các vị trợ úy (các anh em hèn mọn). Hai bên đều có những cuộc gặp gỡ định kỳ với từng huynh đệ đoàn một và qua những cuộc gặp gỡ các thành viên ở cấp miền, quốc gia, lục địa hoặc thế giới. Sau đây là những văn bản và tài liệu đã được xuất bản trong những năm gần đây vì mục đích đó.

Đối với Trợ úy

Sách hướng dẫn Trợ úy Dòng Phan Sinh Tại Thế và Giới Trẻ Phan Sinh (2006)

Đối với Dòng Phan Sinh Tại Thế

1. Thành lập một huynh đệ đoàn mới Phan Sinh Tại Thế
2. Trợ giúp việc cử hành Tu nghị huynh đệ Dòng Phan Sinh Tại Thế

Đối với Giới Trẻ Phan Sinh

1. GTPS – hành trình đức tin của ơn gọi Phan sinh (2004)
2. Điều lệ Giới Trẻ Phan Sinh quốc tế (2007)
3. Các thành viên Giới Trẻ Phan Sinh tháp nhập vào PSTT (2008 – chưa xuất bản).

Chia Sẻ trong Chia-Sẻ

Bài chia sẻ
Lễ cha thánh Phanxicô tại Xứ Đakao chiều 03-10-2009

Dâng trả mọi ơn lành cho Thiên Chúa

FX

Trong tác phẩm Trung Hoa tên là *Tây Du Ký* thuộc thế kỷ 16, nhân vật Tôn Ngộ Không gốc là một con khỉ đá, khi thành khỉ sống, đã quậy phá tung trời lộn đất, và tự xưng là “Tề Thiên Đại Thánh”. Phật Tổ Như Lai đến để tìm cách chế ngự, Phật đưa bàn tay lên bảo: Nếu ngươi nhảy qua được bàn tay của ta thì ta phục ngươi. Tôn Ngộ Không nghĩ thầm: Bay khắp trời đất còn được, phương chi một bàn tay! Thế là vận dụng tài đăng vân, Tôn Ngộ Không bay một hơi dài. Đến khi mở mắt ra chỉ thấy mây kéo vần vũ và một quả núi sừng sững ngất trời, Tôn Ngộ Không nghĩ là mình đã bay quá xa, bèn đắc chí phóng uế vào chân núi và viết mấy hàng chữ để lưu niệm. Bỗng mọi sự rung chuyển, Tôn Ngộ Không lại chỉ thấy bàn tay của Phật Như Lai trước mặt, ở ngón giữa có những dấu tích của mình. Hóa ra hăn chưa bay qua được năm ngón tay của Phật. Phật úp bàn tay lại, Tôn Ngộ Không liền bị đè dưới núi Ngũ Hành Sơn. Thế là “chạy trời không khỏi nắng”! “Lưới trời lồng lộng nhưng khó thoát”. Sau này chú khỉ của chúng ta được thả ra, để theo Đường Tăng đi thỉnh kinh, nhưng thỉnh thoảng lại nổi chướng, khiến Phật Tổ lại phải trị bằng “vòng kim cô”...

Phanxicô Assisi không “chạy trời” để “khỏi nắng”. Khi còn trẻ, ngài sống như không có “trời”. Nhưng khi “lưới trời” đã chụp ngài, ngài không nổi loạn, trái lại ngài dừng lại mà hỏi: Lạy Chúa, con phải làm gì? Rồi từ đó, chẳng can “vòng kim cô” bó trăn, Phanxicô cứ thế bước tới theo Thầy Giêsu, và ngài đã khám phá ra “trời”: Đây chính là Thiên Chúa mà Đức Giêsu Kitô, Thầy của ngài, gọi là “Cha”. Và Phanxicô học được bài học của Thầy: luôn luôn quy hướng về Chúa Cha để đón nhận mọi sự từ Chúa Cha, dù đó là

tình yêu và sự sống (Ga 6,57; 15,9-10), tư tưởng và ý muốn (Ga 4,34; 5,30), đạo lý (Ga 7,16), công việc và chương trình (Ga 5,17.19-21) và liên tục bày tỏ lòng biết ơn (dâng trả về cho) đối với Chúa Cha bằng thái độ ngưỡng mộ (Ga 8,49), say mê (Ga 17), tôn sùng (Ga 2,16-17). Ngài thấy Chúa Cha luôn luôn hiện diện gần gũi, quan tâm chăm sóc mọi con cái và từng người con; TC Cha là nguồn mạch mọi sự thiện, Người ban bất cứ điều gì cũng tốt cũng lành. Thậm chí “cái chết”, mà dân chúng gọi bằng cái tên đáng sợ, “Tử thần”, Phanxicô còn thấy là “chị”, “Chị Chết”, vì cái chết đưa ngài về với CCha.

Phanxicô hiểu như thế: “Khi Chúa ban cho tôi” là một cụm từ ngài dùng liên tục trong *Di Chúc* để nói lên xác tín ấy. Khi nói rằng điều này điều nọ là do TC ban, Phanxicô hiểu đó là đưa các ơn lành trở lại với nơi chúng đã xuất phát ra, và nói lời cảm ơn là “trả”, “dâng trả” ơn lành đó lại cho nguồn mạch.

Các môn đệ của thánh Phanxicô biết rõ: Tâm tình biết ơn và dâng trả các ơn lành này chạy xuyên suốt Tác phẩm của ngài, từ các Bản Luật, đến các Huấn ngôn, các Thư, các Bài ca, các lời Kinh (*L Ksc* 17,17.18; 23; *T Pv* 2; *Hn* 7,4; 8,4; 18; 21,2; 28,1-2...; *BCAMT*). Chẳng hạn, trong Bản Luật không sắc chỉ, ngài khuyên (*L Ksc* 17,17.18):
“¹⁷Chúng ta hãy dâng trả mọi sự tốt lành về cho Chúa là Thiên Chúa tối cao và chí tôn. Chúng ta hãy biết rằng mọi sự tốt lành là của Chúa và hãy tạ ơn Người về tất cả mọi sự; Người là nguồn mạch mọi sự tốt lành. ¹⁸Xin Người là Thiên Chúa tối cao và chí tôn, duy nhất và chân thật, nắm quyền sở hữu mọi danh dự và tôn kính, mọi

lời ca ngợi và cung chúc, mọi lời tạ ơn và tôn vinh : chúng ta hy dâng trả và xin Người nhận lấy, vì mọi sự tốt lành đều thuộc về Người và chỉ một mình Người là tốt lành (x. Lc 18,19)". Hai cụm từ: "mọi sự tốt lành"; "dâng trả và nhận biết" được nhắc đi nhắc lại (4 lần). Còn trung tâm chính là "Thiên Chúa tối cao và chỉ tôn, duy nhất và chân thật; mọi sự tốt lành đều thuộc về Người, và chỉ một mình Người là tốt lành".

Muốn "nhận biết" như thế, con mắt và trí tuệ phải tỉnh thức, chăm chú, mà khám phá ra các dấu vết của Đấng duy nhất tốt lành ở khắp mọi nơi, rồi để cho con tim ngạc nhiên thích thú và hân hoan tung bừng.

Hành vi "nhận biết" này tức khắc đưa tới hành vi "mở tay" ra, để "dâng lại, trả lại" cho Thiên Chúa tất cả những gì thuộc về một mình Người. Hiểu được như thế là một ơn soi sáng đặc biệt. Làm được như thế là lương thiện, vì nói thẳng ra được là những điều tốt lành đó không thuộc về ta. Ngạn ngữ Á rập bảo rằng: "Khi ta cưỡi một con ngựa đẹp, thì hãy nhớ rằng con ngựa đẹp". Thế nhưng phải chăng ta thường xuyên đồng hóa mình với biết bao con ngựa như vậy? Kiến thức, địa vị, quyền lực, tài sản... đều là những con ngựa đẹp Thiên Chúa ban cho ta để ta sử dụng mà lớn lên, không phải để ta tước đoạt khỏi tay Người mà co quắp lại.

Quả thế, anh em sẽ nói được vô số điều tốt lành, sẽ thực hiện được muôn vàn việc tốt lành. Nhưng có con mắt tinh tế và trí tuệ sắc bén là khi nhận biết được rằng chính Thiên Chúa đang nói và làm điều tốt lành "nơi anh em và nhờ anh em". Khi trái tim đã thấm nhuần quyền lực của Tin Mừng, nó thay đổi và dần dà quay về Thiên Chúa và người anh em, khi trái tim đã chết cho tính ích kỷ tự nhiên, thì người ta nên ngay thẳng và tốt lành. Người ta nên thánh thiện, gần kề Thiên Chúa, nên giống như Người. Sự tốt lành sẽ tỏa rạng quanh người ấy; bằng các lời nói và hành vi tốt lành, người ấy sẽ ảnh hưởng tới những người mình gặp. Quả thật, một người công chính, một vị thánh, có tính lây lan!

Thế nhưng ở đây lại có ẩn tàng một nguy hiểm chết người, một cám dỗ mà người công chính thường rơi vào. Đó là tự tôn vinh, và vui mừng về chính mình, là trong lòng tự đề cao về sự thiện mà mình thấy có nơi mình. Nếu người ta rơi vào cám dỗ này là vì người ta quên hai

điều. Quên rằng mọi sự đến từ Thiên Chúa, từ Thánh Thần của Người, quên rằng Đức Kitô là Thiên Chúa. Kể đó, quên tình trạng bất lực tận căn của con người: nếu bỏ mặc cho chính mình, thì không thể làm bất cứ điều gì tốt lành, và lại có thể làm bất cứ điều xấu nào.

Phanxicô không quên hai điều ấy. Đoạn Kinh Tung hô sau đây là một minh họa:

"Lạy Thiên Chúa toàn năng, chỉ thánh, vĩ đại và cao cả:

Chúa bao gồm mọi sự thiện, siêu việt mọi sự thiện, chính Chúa là sự thiện toàn hảo, chỉ một mình Chúa là tốt lành.

Chúng con xin dâng về Chúa mọi lời ca tụng, mọi vinh quang, mọi lời cảm tạ,

mọi vinh dự, mọi lời cung chúc và tất cả những gì là tốt đẹp"

(*Kinh Tung hô* – Lời nguyện, c. 11).

Trọn vẹn Phanxicô là như thế, con người nghèo chân thật, không phải là một sự nghèo khó bên ngoài, nhưng là vắng bóng chính mình, tước bỏ mọi sở hữu bản thân, mọi tự hào cao ngạo, thậm chí mọi nhân đức, y như thể đã bị hớp lấy bởi sự thánh thiện và tốt lành là Thiên Chúa. Câu trả lời duy nhất của ngài là bài hát tự do của kẻ không có gì cho riêng mình, nhưng lại có mọi sự vì Thiên Chúa cũng lại vì người ấy mà ra sức sống nghèo, khi hiến mình trọn vẹn cho người ấy.

Và đây là lối sống được đề nghị cho chúng ta. Trong phim *Clara và Phanxicô*, có một cảnh kết thúc như đã bắt đầu, diễn tả Clara bước theo Phanxicô. Phanxicô đã hỏi: "Có phải chị đang bước theo những vết chân của tôi không?" Clara lắc đầu trả lời: "Không, em bước theo những vết chân sâu hơn" hay "lớn hơn". Quả vậy, có bước theo sát vết chân của Phanxicô, thì cũng vẫn chỉ là bước theo những vết chân cạn, vết chân nhỏ. Clara được Phanxicô dạy cho biết bước theo những vết chân sâu hơn, vì chắc chắn hơn, những vết chân lớn hơn, vì đáng kính hơn, đó là những vết chân của Đức Giêsu. Phanxicô cũng dạy chúng ta như thế. Và ngài biết rõ điều ngài dạy, vì chính ngài đã bước theo các vết chân sâu, vết chân lớn đó.

Bây giờ, đến lượt chúng ta sống như thế...

ÂN SÙNG VÀ NGUỒN CỘI:

Thủ Đức 50 Năm – Mừng Thọ

Phan Long

Ngược dòng thời gian 800 năm, và 1-2 năm trước nữa, tại Assisi, chúng ta gặp Phanxicô con nhà Bênadônê đang trần trụi đi tìm ý Chúa. Một hôm, vào Nhà nguyện Thánh Đamianô, một Nhà nguyện nhỏ bé hoang tàn, chìm trong cánh đồng Umbria, đến trước tượng Thánh giá, ngài đã thưa:

*“Lạy Thiên Chúa tối cao và vinh hiển,
xin chiếu sáng cõi lòng tăm tối của con.*

*Xin ban cho con đức tin ngay thẳng, đức cậy
vững vàng và đức mến hoàn hảo.*

*Lạy Chúa, xin ban cho con được sự tinh tế và
ơn hiểu biết,*

*để thi hành huấn lệnh thánh thiện và chân thật
của Chúa”.*

“Cõi lòng tăm tối” mà Phanxicô nói đến là tình trạng mù lòa, không nhìn ra cả phẩm giá vô song lẫn sự nhỏ bé khôn tả của mình. “Cõi lòng tăm tối” ấy còn là thế giới mờ đục của sự dửng dưng ở trong trái tim mình. Và “cõi lòng tăm tối” cũng là tình trạng không biết đâu là đường phải theo để đáp trả lại tiếng Thiên Chúa gọi.

Chính “Thiên Chúa, là Đức Chúa tối cao và vinh hiển” đã giúp “cõi lòng tăm tối” của Phanxicô khám phá ra rằng “huấn lệnh thánh thiện và chân thật của Chúa” nằm trong Phúc Âm. Thế là ngài đã ra sức khơi lại mạch suối PÂ, để cho nước nguồn Lời Chúa lại tuôn chảy dào dạt, và cùng với các anh tiên khởi như Bênadô Quintavalê, Phêrô Catani, Êgidiô, Lêô, Ruphinô..., ngài uống thỏa thuê nơi nguồn suối đó, tâm hồn nên trong sáng như nước nguồn.

Chính “Đức Chúa tối cao và vinh hiển” đã giúp Phanxicô tạo ra cách sống mới cho một nhóm anh em. Các bài giảng thuyết của Phanxicô và anh em tiên khởi xoáy vào một vấn đề chủ yếu: quan hệ giữa loài người với nhau. Phanxicô tổ giác các xung đột, ngài kêu gọi sống hòa bình. Kết án bạo lực, rất hợp lý, nhưng nếu chỉ tâm đắc với những lời kết án của mình, thì rất có thể kẻ kết án đang áp ủ một thứ bạo lực nội tâm. Để có thể rao giảng hòa bình, Phanxicô

đã phải rất thấm chân lý, một chân lý như moat nổi ám ảnh khôn nguôi: Nơi Con Một của Người là Đức Giêsu, Thiên Chúa đã đi tìm kẻ lạc đường, kẻ tội lỗi, kẻ bị khai trừ; Người đến ở với kẻ xa nhất, trở nên bạn của họ, và ngồi ăn chung với họ; Người muốn giao hòa với họ. Và Phanxicô làm cho anh em cũng rất thấm chân lý đó để cùng với họ diễn tả xác tín đó qua một cách đối xử, qua một cuộc sống dần thân, qua một tình nghĩa bạn bè, một sự đồng cảm giữa những anh em.

Cũng vẫn là “Đức Chúa tối cao và vinh hiển” đã giúp Phanxicô khám phá ra cách ra đi thi hành sứ mạng trong nghèo khó. Theo vết chân Đức Kitô nghèo khó không nhà không cửa, Phanxicô tung anh em đi khắp nơi “như những khách lạ và lữ hành”; không tìm thống trị như các “quý nhân, đại nhân” (*majores*), anh em sống đời thứ dân, lao động tay chân, sống thân phận “hèn mọn” (*minores*), vâng phục mọi người, chấp nhận địa vị thấp kém và loại công việc bị khinh miệt. Vấn đề không phải là hăm mình phạt xác để lập công. Vấn đề là noi gương khó nghèo của “siêu mẫu” Kitô Giêsu. Và nghịch lý đã xảy, sự nghèo khó này đã đưa Phanxicô và anh em đến sự trẻ trung, tự do, thanh thoát và hân hoan cao độ, khi sống giữa những người thấp kém cùng khổ nhất, cũng như khi ở giữa những bậc vị vọng giàu sang nhất.

Đã có một con kênh do thời gian và sự góp tay của nhiều người tạo ra trong vòng 800 năm nay để đưa tinh thần Phan sinh đi khắp thế giới. Con kênh này không thẳng và không to rộng khắp nơi, nhưng nhờ thế nó ghi giữ các kỷ niệm, khi đi qua các thời buổi mờ mịt, các khủng hoảng, cũng như những giai đoạn ổn định và phát triển. Con kênh này vẫn tuôn chảy; các vị thánh phan sinh vẫn liên tục xuất hiện như là những cột cây số đánh dấu các đoạn đường đã qua và xác định hướng tiến tới. Sau 720 năm, con kênh Phan sinh đã chảy đến đất nước Việt Nam. Những tên tuổi đặt nền móng cho đời sống Phan sinh Việt Nam lần lượt xuất hiện: Đức Cha Colomban Dreyer, một anh em phan sinh thuộc Tỉnh Dòng

Paris, là Khâm sứ Tòa Thánh tại Đông Dương; cha Ange-Marie Hiral, Giám Tỉnh TD Paris; và Đấng sáng lập Tỉnh Dòng AEHM VN tương lai, cha Maurice Bertin. Thế rồi Chi Tỉnh AEHM VN trực thuộc Tỉnh Dòng Paris đã ra đời: những tên tuổi ngoại quốc như Hugolin Lemesre, Jean-Marie Couden, Joseph Vermeulen, Jean-Bernard và Léonard Ramon đến làm nền, rồi mờ nhạt dần để các tên Việt xuất hiện ngày thêm rõ nét: một G.B. Lưu Văn Thái, một Bonaventura Trần Văn Mân, Pascal Nguyễn Văn Luy, Luy Nguyễn Bình Yên, Gabriel Nguyễn Văn Hoa, ..., rồi Pacifique Nguyễn Bình An, Agnello Vũ Văn Đình, PB. Đỗ Long Bộ..., những cái tên biết nói, những cái tên giới thiệu một dung mạo, ghi lại một giọng cười, tiết lộ một phong cách ..., để rồi sau 40 năm – đúng một thế hệ Kinh Thánh –, Chi Tỉnh thành Hạt Dòng. Rồi tốc độ thêm nhanh: 20 năm sau, Hạt Dòng trở thành Tỉnh Dòng, và lại 20 năm nữa, tất cả các anh em đã qua đời hay còn đang sống, cả các anh được chúc thọ hôm nay, đã góp phần xây nên Tỉnh Dòng AEHM VN hôm nay, vào thời điểm 2009 này.

Riêng Nhà Thủ Đức, cho 50 năm thành lập, anh em phải kể ra: cha Marie-Antoine Trần Phổ, giám đốc Chung viện mà chú nào cũng ngán; cha PHANXICÔ Nguyễn Thế Kỷ, giáo sư Anh văn, qua đời vì tai nạn xe, khi mới 39 tuổi; cha Emmanuel Nguyễn Văn Thứ, học Kinh Thánh mà lại dạy địa lý lớp 5 và làm giám thị, để rồi chết vì mìn khi chưa có dịp dạy chuyên môn; thầy Ange Nguyễn Sĩ Thư, lo nhà cơm các chú, hay dúi vào tay chú này chú kia một quả chuối; thầy Didace Nguyễn Văn Thay, phụ trách bếp chung không bao giờ thiếu tiếng cười dòn; cha Anphong Trần Phước Đức, một thời làm quản lý khét tiếng nhanh tay trừ tiền của các chú; cha Bernard Dương Liên Mỹ, chân thấp chân cao, đi dạy Pháp văn và La văn cho lớp 6; cha

Dominique Nguyễn Xuân Bá, sau này là Giám Đốc, có một kiểu hút thuốc lá đặc biệt; cha Michel Trần Thế Luân, dạy giáo lý, có một cái áo dòng với một vết mực giữa ngực được giữ rất lâu; cha Paul Joseph Baillie, giám thị duy nhất được chủng sinh yêu quý; cha Daniel Nguyễn Thăng Cao, giáo sư Pháp văn, hay cho học sinh ăn kẹo để đỡ ngủ trong lớp... Đó là chỉ kể tên một số anh đã về với Chúa. Và cả các anh được chúc thọ hôm nay. Lẽ ra phải kể đến từng chủng sinh một, người thì chăm chỉ học hành, người thì thích chơi hơn học, người thì hiền lành, người thì chỉ tìm sáng kiến để “quậy”; nhưng như thế thì sẽ không chấm dứt được các chia sẻ này!

Các anh đã qua đi giống như những khối đá sắc màu và dáng vẻ khác nhau, nhưng ghép với nhau, đã xây nên tòa nhà Tỉnh Dòng và Tu viện Thủ Đức hôm nay với những đường nét riêng; các anh cũng giống như những nốt nhạc khác nhau, nhưng liên kết với nhau, đã tạo nên một giai điệu, một bản tổng phổ độc đáo. Chúng ta phải tự hỏi: Phần chúng ta, những người còn bước đi trên mặt đất này, chúng ta đang kết nối với anh em đi trước và với nhau thế nào, chúng ta đang góp phần nào để làm cho tòa nhà Phan sinh VN không mất đi những đường nét riêng của nó, mà lại xinh đẹp hơn, làm cho bản giao hưởng không mất đi nét đặc trưng của nó mà lại duyên dáng hơn? Tám mươi năm, hai thế hệ Kinh Thánh, là hai thế hệ phong phú. Anh em trên thế giới nhìn đến Gia Đình Phan Sinh Việt Nam đều trầm trồ, vì con số đông, con số trẻ. Hẳn là con kênh Phan sinh đi qua Việt Nam hẳn không hung hãn tàn phá như một cơn lũ dữ. Nhưng có hứa hẹn tuôn chảy chan hòa sức sống lâu dài chăng? Hay đang gặp nguy cơ trở thành những con lạch mà muốn làm con sông, nhưng đi xa dần, và khô cạn dần? Hoặc có khi đe dọa trở thành ao tù nước đọng? Tùy từng cá nhân anh em, và tùy mỗi cộng đoàn.

Hôm nay, chúng ta tạ ơn Chúa Cha giàu lòng thương xót đã thương ban cho chúng ta ơn kêu gọi làm Kitô hữu và Phan sinh Việt Nam. Để đi tới, thiện nghĩ dựa vào kinh nghiệm của cha thánh Phanxicô, chúng ta cần phải xin năm điều ngài đã xin ngay khi bắt đầu cuộc đời hoán cải, và hẳn là ngài đã xin suốt đời: “*đức tin ngay thẳng, đức cậy vững vàng, đức mến hoàn hảo, sự tinh tế và ơn hiểu biết*”. Với “đức tin ngay thẳng”, chúng ta vượt qua được chuyện bề ngoài để khám phá ra trong mọi sự chính Thiên Chúa Tình Yêu đang hiện diện. Với “đức cậy vững

vàng”, ta chắc chắn rằng tương lai tuyệt đối, là sự sống và hạnh phúc viên mãn, được dành cho những người Thiên Chúa yêu thương. Với “đức mến hoàn hảo”, ta nhận ra và đón nhận tình yêu say mê của Thiên Chúa đối với mình và ra sức đáp trả. Với “sự tinh tế và ơn hiểu biết”, ta như đã cảm nếm được niềm hạnh phúc mai sau, để không quay cuồng vì một thành công hay chao đảo vì một thất bại.

Và hẹn gặp lại nhau trong tương lai, với nhiều răng giả hơn, ít tóc hơn, nhiều nếp nhăn chân chim nơi khóe mắt khóe miệng hơn, ít số anh em hiện diện hôm nay hơn, nhưng nhiều con nhiều cháu hơn... Vào dịp nào? 60 hay 70 năm Thủ Đức? 90 hay 100 năm Tỉnh Dòng?

Dù thế nào, với tất cả các ơn Chúa, chúng ta giúp nhau tha thiết “*thi hành huấn lệnh thánh thiện và chân thật của Chúa*”.

Khai mạc Triển lãm “Nghệ thuật trong đời sống Phan sinh”

(4-10-2009. Đakao. Bài phát biểu của anh Giám Tỉnh)

“*Nghệ thuật* là tiến trình hoặc kết quả của một cuộc tự do sắp xếp các yếu tố thế nào để có thể gợi lên các cảm nhận hoặc cảm xúc. Nó bao trùm cả một loạt các sinh hoạt của con người, những sáng tạo, và các cách thức diễn tả, bao hàm âm nhạc, văn chương, điện ảnh, điêu khắc, và hội họa”. Tất cả các sinh hoạt này là đối tượng của Mỹ-học. Lúc này, chúng ta đã thưởng thức âm nhạc qua Buổi Diễn nguyện. Bây giờ, chúng ta thưởng lãm các tác phẩm thuộc hai bộ môn điêu khắc và hội họa. Cuộc triển lãm này, cũng như Buổi Diễn nguyện, nói lên nỗ lực của anh chị em nghệ sĩ Phan sinh và những anh chị em có thiện cảm với Gia đình Phan sinh để mừng cao điểm kết thúc Năm Thánh Phan sinh. Dừng lại trước phòng triển lãm, chúng ta hiểu, nếu có việc mừng lễ cha thánh Phanxicô bằng một các tác phẩm mỹ thuật, là bởi vì phải nói thánh Phanxicô Assisi là một điển hình thành công nhất về cách chiêm ngắm vẻ đẹp.

Vị thánh của cái nghèo triệt để cũng là vị thánh đã hát ca vẻ đẹp của tạo thành theo cách cuồng nhiệt. Trong *Bài ca Anh Mặt Trời* hay *Lời Ngợi Khen các Thợ Tạo* của ngài, ngài chúc

tụng Anh Mặt Trời “đẹp”; Chi Trăng và muôn sao “cao quý và diễm lệ [đẹp]”; Anh Lửa cũng “đẹp”. Tuy nhiên, điều lạ thường là Phanxicô ca hát để phác ra vẻ xinh đẹp của các thợ tạo khi ngài không còn trông thấy được chúng nữa, vì đã gần mù, và chỉ một tia nắng nhỏ cũng làm cho mắt ngài đau buốt, và khi sức lực đã tàn tạ, không còn hứng thú thi ca nghệ thuật gì nữa. Thế mới hiểu: Đã từ bỏ mọi sự, ngài có khả năng hân hoan trong mọi sự.

Tuy nhiên, nói đến cái đẹp, chúng ta không thể nào không trở lại với những trang đầu tiên của Kinh Thánh, với sách *Sáng thế* (St 1,1–2,4a): tạo nên điều gì, Thiên Chúa cũng thấy là tốt đẹp, nhưng con người là “tốt đẹp nhất”. Nói chung cả công trình tạo dựng có tính mỹ thuật, tạo dựng là cả một nghệ thuật. Mọi thợ tạo đều đẹp, con người cũng đẹp. Nhưng cái đẹp của thợ tạo nằm ở trong một tương quan, tương quan với Đấng Tạo Hóa là nguồn mạch của điều mỹ, của cái đẹp, và tương quan với nhau khi chu toàn chức năng của mình. Quả thật, vẻ đẹp là kết quả của tương quan. Mỗi dấu nhạc hay, đẹp, do tương quan với những dấu khác. Một điệu vũ đẹp, vì mỗi động tác được kết nối với các động

tác khác. Một tác phẩm điêu khắc hay hội họa đẹp, vì đường nét tạo một sự hài hòa giữa đường cứng và mềm, các màu sắc tạo sự tương phản hoặc sự dịu êm... Chúng ta có bốn phen sống cái đẹp (x. *Pl* 4,8), khi sống đúng vị trí của mình trong trời đất và trong xã hội. Không bao giờ được quên rằng vẻ đẹp là tấm gương của Thiên Chúa được trông vào trong tất cả những gì Thiên Chúa tạo nên, đặc biệt nơi con người. Quên điều đó, chúng ta tách mình khỏi nguồn mạch của cái đẹp. Đây là tấn bi kịch hiện đại. Tấn bi kịch này đã đưa đến quan niệm tiêu cực của một vài sách Kinh Thánh. Chẳng hạn sách *Châm ngôn* đã nói: “Duyên dáng là giả trá, sắc đẹp là phù vân” (*Cn* 31,30); sách *Daniel* thì nói: “Sắc đẹp đã mê hoặc” (*Dn* 13,56); còn sách *Êdêkien* thì viết: “Người đem lòng tự cao vì vẻ đẹp của mình” (*Ed* 28,17).

Ngày 26-9-1997, Assisi bị động đất. Một bức bích họa của Giovanni Cimabue trên vòm Đền thờ bị bong ra, rơi xuống vỡ tan thành biết bao nhiêu mảnh vụn đủ màu sắc. Người ta cố gắng nhất để ghép lại, nhưng chẳng được như trước nữa. Thiết tưởng vẻ đẹp con người trải nghiệm trong thế giới cũng chỉ là một vẻ đẹp phân mảnh, ghép lại thì cho thấy một phần rất nhỏ sự tuyệt mỹ của Đấng Tạo hóa. Nếu

gắn bó với một tác phẩm là quên toàn thể. Hoặc khi tìm ra một mảnh, mà ăn cắp, hoặc phá hỏng nó, chứ không đưa vào mà tái tạo nên toàn tác phẩm, là làm hỏng cả tác phẩm. Những tác phẩm thấy được ở trần gian phải là bàn đạp đưa tới Vẻ Đẹp không hề hư hoại, là chính Thiên Chúa.

Vậy, xin cảm ơn các họa sĩ và các điêu khắc gia đã góp tác phẩm vào cuộc triển lãm, đặc biệt cảm ơn thầy Quang Vinh là trưởng ban tổ chức cuộc triển lãm, hầu cho anh chị em chúng tôi có dịp hiểu phần nào thế nào là “cái đẹp”. Tuy nhiên, cũng cần rút ra bài học: chúng ta có thể vui hưởng vẻ đẹp của thọ tạo nếu chúng ta biết chấp nhận thập giá đã cứu chuộc vẻ đẹp. Thập giá này không là gì khác ngoài tình yêu, mà tình yêu thì đòi hỏi sự trung tín, tôn trọng kẻ khác, quy phục Thiên Chúa, và ý nghĩa của cuộc đời – nghĩa là hy sinh và từ bỏ.

PHANXICÔ, CON NGƯỜI “NHẤT NGHỆ TINH, NHẤT THÂN VINH”

Hôm nay Đức cha ban phép cho tôi được giảng ít lời trong thánh lễ do ngài chủ tế, để nói về Phanxicô, vị thánh mà đa số chúng ta trong nhà thờ này đều có chút ít liên hệ

Người Việt ta nói: *nhất nghệ tinh, nhất thân vinh*. Chỉ một nghề, mà nghề cho ra nghề, nghề cho tinh, *nhất nghệ tinh*, là mang lại phú quý vinh sang cho bản thân mình, *nhất thân vinh*. Câu này có thể áp dụng cho thánh nghèo Phanxicô, vị thánh sáng lập dòng anh em hèn mọn được không? Ai nói không cũng được, còn tôi xin nói có.

Tôi nói có. Và đó cũng là đề tài suy tư về Phanxicô trong thánh lễ bế mạc năm thánh hôm nay: *Phanxicô, con người “nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”*.

Ta thử phân tích xem xưa Phanxicô làm nghề gì? Nếu là nghề cha truyền con nối, *con sư thì lại làm sư, con sãi nhà chùa thì quét lá đa*, thì đích thị nghề của Phanxicô là nghề buôn, là thương gia, vì ông Bernadone, cha của Phanxicô nổi tiếng là một thương gia bán vải dạ lụa tơ. Và Phanxicô cũng đã từng đứng bán vải vóc cho cha. Ông cha Bernadone cũng mong ước con trai của mình sau này sẽ thành thương gia nổi tiếng. Chắc Phanxicô cũng đã được ông đưa đi theo trong một số chuyến mua và tải hàng.

Khi Phanxicô nghe tiếng gọi trên cây thập giá trong nguyện đường San Damiano, rằng hãy đi sửa lại nhà của ta, nó đang hư hoại, thì Phanxicô về nhà lấy vải vóc đem đi bán (bán buôn là nghề của chàng) để mua gạch đá về sửa chữa lại nhà nguyện. Sử gia Toma Cêlanô ghi

lại: Chàng chạy về gian hàng của thân phụ, chất nhiều súc vải lên lưng ngựa rồi đi Foligno. Tối chợ, chàng bán tất cả : cả vải lẫn ngựa. Trở về San Damiano, chàng dâng số tiền cho vị linh mục già để tu bổ lại ngôi thánh đường.

Khi ông bố không cho lấy vải vóc đi bán nữa, thì Phanxicô mới quay qua đi xin gạch đá từng nhà dân để sửa sang nhà Chúa. Vậy đích thị Phanxicô là một nhà bán buôn, là người buôn bán. Bán vải lấy tiền, dùng tiền mua đá dựng xây nhà thờ.

Sau này chàng cũng có mộng công danh, làm hiệp sĩ, làm quan chức...nhưng mộng đó chưa thành, nên nghề của chàng trước sau vẫn là nghề buôn bán. Tôi vẫn chưa đi đến về thứ hai “nhất thân vinh”

Nhìn lên cung thánh ta thấy có hình thánh Phanxicô và có con số 8. 80 năm lập dòng tại Việt Nam và mười lần nhân lên, 800 năm lập Dòng nguyên thủy. Năm nay là năm 2009. $2009 - 800 = 1209$. Năm 1209 là năm Phanxicô ghi trong di chúc : “đứng dậy ra đi rời khỏi thế gian” Các sách sử ghi như sau :

Một hôm, chắc là ngày 24 tháng 2 năm 1209 -vì hôm ấy người ta mừng lễ các thánh Tông Đồ, có sách nói là lễ thánh Matthia- Chàng Phanxicô nghe đọc Lời Chúa phán cùng các môn đệ khi sai họ đi rao giảng :

“Hãy đi loan báo : Nước Trời đã gần bên. Anh em đã không công mà được, thì cũng hãy cho không. Đừng mang bạc hay tiền để trong túi thắt lưng, đừng mang bị, đừng có hai áo, giày dép, gậy cầm tay, vì người thợ đáng được của nuôi thân. Vào nhà nào hãy chào hỏi người ta ; nếu là nhà xứng đáng thì bình an anh em cầu chúc cho họ sẽ đến trên nhà ấy ; nếu nhà ấy không xứng đáng, thì bình an anh em sẽ trở về với anh em” (Mt 10,7-14).

Sau lễ, Phanxicô xin cha chủ lễ giảng giải thêm vài lời hầu giúp chàng hiểu rõ Lời Chúa, lúc đó mắt sáng rực, chàng thốt lên lời *Eureka* (tôi đã tìm ra được rồi) như Archimede ngày xưa nhảy vào bồn tắm thấy nước trào ra, thì đã nhảy ra trần truồng reo lên *Eureka* tìm ra định luật sức đẩy của nước, được gọi là sức đẩy Archimede. Thì Phanxicô cũng reo lên : “*Đó là điều tôi mong muốn, đó là điều tôi kiếm tìm, đó là điều tôi ao ước hết lòng hết sức*”.

Không trì hoãn, Phanxicô áp dụng theo nghĩa đen những chỉ thị của Chúa, coi như đó là

chỉ thị cho cá nhân mình. Chàng cởi bỏ bộ áo ần tu còn mang trên mình, quăng luôn đôi giày và chiếc gậy, cả giày nịt da và túi tiền, rồi khoác vào một cái áo tối tàn với một giày thừng thắt lưng, sau khi vẽ bên trên áo một hình Thánh giá.

Trước lời chàng giảng, giới ưu tú Assisi xúc động; Bênadô Quintavalle (Canh-ta-va-lê) một nhân vật của thành phố và Phêrô Cattani, một giáo dân luật gia từng sự tại tòa giám mục tự nguyện đi theo Phanxicô.

Trước khi nhận những đồ đệ tiên khởi này, chàng muốn thỉnh ý Chúa một lần nữa, chàng dẫn họ vào ngôi nhà nguyện thánh Nicôla gần công trường thành phố. Sau khi cầu nguyện lâu giờ, ba người nói với người trông coi nhà thờ : “*Xin làm ơn cho chúng tôi xem cuốn Phúc âm*”. Nên nhớ lúc đó sách rất là hiếm, sách Lời Chúa lại càng hiếm hơn. Rồi nhân danh Chúa Ba Ngôi, họ gặp đoạn sau đây : “*Nếu anh muốn nên hoàn thiện, hãy đi bán hết của cải anh mà phân phát cho người nghèo, rồi anh sẽ có một kho báu trên trời.*” (Mt 19,21).

Lần thứ hai họ đọc : “*Khi đi đường, đừng mang gì theo, đừng mang tiền bạc .v.v.*”

Lần chót, họ giờ đúng đoạn này : “*Ai muốn đi theo tôi, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo tôi*” (Lc 9,23). Như thế, Phanxicô đã khám phá ra một lần nữa Phúc âm về sự nghèo khó tuyệt đối và được ơn trên soi sáng cho hiểu rõ sứ mạng của ngài trong Giáo hội. Đó là ngày 15 tháng 4 năm 1209.

Không còn nghi ngờ gì nữa. Bênadô phân phát của cải cho người nghèo trên công trường và cùng với Phêrô Cattani gia nhập cộng đoàn huynh đệ mới. Khi con số lên tới 7, họ xin ĐGH Innocentiô III phê chuẩn lối sống của họ : *lối sống nghèo*, vào năm 1209, mà nay là đúng 800 năm. Mặc dầu ĐGH chỉ đồng ý miệng, chưa ký giấy thuận đâu, (giấy thuận là mãi đến 1223, tức $2 \times 7 = 14$ năm sau, ĐGH Honoriô mới ký sắc chỉ phê chuẩn) nhưng cái gậy đầu của ĐGH Innocentiô làm Phanxicô vui mừng rồi, và lịch sử Dòng ghi nhận năm đó, năm 1209 là năm lập Dòng, năm ĐGH chấp thuận, gậy đầu cho anh em khuôn theo một lối sống mới, với bản luật văn tắt.

Phanxicô đã ghi lại trong Chúc thư của mình giai đoạn này như sau: “*Khi Chúa ban cho tôi một số anh em, không ai chỉ bảo cho tôi phải làm gì, nhưng chính Đấng Tối Cao đã mặc khải cho tôi biết phải sống theo mẫu mực thánh Phúc*

Âm. Và tôi đã xin viết ra luật sống ấy một cách đơn sơ và ngắn gọn, và Đức thánh cha đã xác nhận cho tôi” (Dc 14-15)

Bản luật đơn sơ và ngắn gọn này, nay không còn dấu vết. Có người muốn tìm cách khôi phục, nhưng đã không thành. Dẫu không thành, nhưng chúng ta tin chắc thế nào cũng có câu : *Ai muốn đi theo lối sống này, hãy về bán hết của cải mình có, phân phát cho kẻ nghèo rồi hãy đến.* Câu này vẫn còn được ghi lại trong bản luật có sắc chỉ năm 1223, chương II,5 (x. Mt 19,21).

Chắc một số vị theo dõi bài chia sẻ này thầm nghĩ : xem chừng lạc đề. Đâu thấy Phanxicô *nhất nghệ tinh* đâu, mà cũng chẳng thấy *nhất thân vinh* nơi con người Phanxicô. Bởi Phanxicô đâu hành nghề buôn nữa, mà cũng lại chẳng thấy *nhất thân vinh* ở đâu cả, chỉ một con người áo vá chẳng chịt mà thôi.

Nhưng đích thị Phanxicô *nhất nghệ tinh* đó, và nay đang *nhất thân vinh* trên trời. *Nhất nghệ tinh*, không phải là nhận xét của bản thân tôi, nhưng của thánh Bonaventura :

“Cứ thể Phanxicô tiến dần trên con đường hoàn thiện Phúc âm : Ngài đã sẵn sàng để chỉ còn làm một nghề buôn nữa mà thôi, ấy là *“nghề buôn của cải trên trời”* (Bonaventura).

Tức là ngài cũng hành nghề buôn, nhưng *đổi vật buôn, đổi mặt hàng*, thay vì buôn vải, ngài buôn của cải trên trời. Năm ngài đổi mặt hàng, là năm 1209, nay đúng 800 năm.

Khi chàng thanh niên giàu có đến hỏi Chúa phải làm gì để có sự sống đời đời làm gia nghiệp, Chúa đã chẳng trả lời : hãy làm nghề buôn bán đó sao : *Hãy về bán hết của cải anh đang có, phân phát cho kẻ nghèo, như thế anh*

đã mua được một kho tàng ở trên trời, rồi anh đến theo tôi.

Phanxicô và nhóm tiên khởi lập Dòng đã bán hết những gì họ có để mua của cải trên trời, nơi mỗi một không thể đúc khoét được.

Một thương gia kia, không biết làm sao lại muốn tĩnh tọa, nên tầm sư học Đạo. Ông tìm đến vị thầy an tĩnh dưới gốc cây, cạnh một con sông nhỏ. Thương gia mang theo 2 viên ngọc quý, làm sinh lễ dâng thầy. Ông đặt hai viên ngọc đó bên cạnh thầy, với lời xin thầy dạy cách tĩnh tu, an tọa. Thầy cầm ngay 1 viên ngọc ném xuống dòng sông. Thương gia tiếc quá nhảy xuống sông mò tìm. Tìm mãi không thấy, trỗi lên xin thầy chỉ rõ đã ném xuống đâu (giữa dòng hay mép sông). Thầy cầm ngay viên ngọc còn lại, ném xuống sông, và nói : *ta ném xuống chỗ đó đó !* Thế là mất toi 2 viên ngọc. Câu chuyện đến đó là dứt. Nhưng câu chuyện trong Phúc Âm thì không dứt ở đó, mà cũng không khởi sự như trên : vì bán hết của cải phân phát cho kẻ nghèo, thì mới mua được kho tàng ở trên trời. Chứ không phải bán đola mua vàng lá. Nếu mình không có của cải, mình bán công sức; không có công sức, bán lời cầu, cầu cho những người khốn khổ nghèo hèn, mình sẽ mua được của cải trên trời. Đang bảo lút số 9, hãy bán của cải phân phát cho người bị bão lụt miền Trung, chắc ta cũng sẽ mua được kho tàng trên trời.

Nếu thánh Phanxicô *nhất nghệ tinh*, nghề buôn bán, đã mua được nước Trời, thì ta cũng có thể noi gương Phanxicô trong nghề bán buôn này, để ta cũng trở thành đồng nghiệp của Phanxicô *nhất thân vinh* trên thương quốc quê trời. Amen

Anphong Minh,

(lễ bế mạc năm thánh Phan Sinh, 4-10-2009 tại Du Sinh, Dalat)

Bài giảng Lễ an táng **cha PB.Đỗ Long Bộ, OFM,** **tại Vĩnh Phước (Nha Trang) ngày 05-10-2009**

Vào trưa ngày mùng 2 vừa qua, khi được biết tin cha PB.Đỗ Long Bộ qua đời, tôi đã báo tin cho anh em tại cộng đoàn Đakao ngay. Một vài anh đã có suy nghĩ: Hôm nay là lễ các Thiên Thần hộ thủ; như vậy Chúa đã phái các Thiên Thần hộ thủ đến đưa cha PB. về với Người. Riêng tôi thì nghĩ thêm: Thiên Chúa Ba Ngôi

dùng biển cổ cha PB. qua đời, để đưa anh em chúng tôi từ nhiều nơi, khi mà Tỉnh Dòng

AEHMOVN vừa mới kết thúc Năm Thánh Phan sinh mừng 800 năm thành lập Hội Dòng và mừng 80 năm Tỉnh Dòng VN hiện diện trên đất nước, anh em về đây mà nhìn nhau và nhìn Giáo Hội địa phương, để chia sẻ cho nhau những suy tư, khám phá, về một tấm gương cần cù, đã cố gắng làm sinh lợi các ân huệ Chúa ban.

Tôi gặp cha Phêrô B. Đỗ Long Bộ lần đầu tiên vào mùa hè 1966, khi cha đang làm tổng tuyên úy phong trào Thanh Sinh Công VN, dịp đó cha đưa anh chị em TSC về sinh hoạt tại Chung viện Phanxicô Thủ Đức vắng vẻ. Đang là một chủng sinh mới 15 tuổi, vào Chung viện để giúp những việc lặt vặt ít ngày hè, nay được gặp một anh lớn đang hoạt động mục vụ giới trẻ ở tầm mức rộng lớn, tôi cảm thấy nể trọng cha PB. Vì nể trọng thì để ý hơn: Qua vài lần thoáng thấy cha sinh hoạt với anh chị em TSC, tôi có cảm tưởng cha hơi kiêu cách, sau này biết cha là người Kim Long, Huế, tôi tự hỏi: Phải chăng vì là người Huế, nên cha có vẻ kiêu cách như thế? Tôi cũng có cảm tưởng cha vui vẻ nhưng nghiêm nghị. Đến năm 1969, khi tôi về làm sơ tập sinh, tức thỉnh sinh, tại Cầu Ông Lãnh, thì cha là Phụ trách cộng đoàn. Hình ảnh của cha trước đây vẫn ở trong tâm khảm tôi nay được tô điểm lại, tôi thấy cha nhẹ nhàng nhưng không phải là dễ dãi, tận tình lắng nghe nhưng thẳng thắn góp ý; dù sao, nói chung, cha vui vẻ và gần gũi thân tình. Chỉ có điều nghe cha nói thì khó mà hiểu được ngay ý cha, vì cha có kiểu phát âm rất đặc biệt.

Vào tháng 3-1975, tôi lại gặp cha ở tu viện trên đồi ở Nha Trang đây, trong vai trò Phụ trách cộng đoàn, kiêm chức vụ Đại diện Giám tỉnh Miền Nha Trang, một chức vụ mới được lập ra, do đòi hỏi của hoàn cảnh mới của Hạt Dòng lúc đó. Cha bình tĩnh và can đảm lãnh trách nhiệm về anh em trước một tình hình có quá nhiều ẩn số.

Thế rồi cuộc sống trong Tỉnh Dòng cho tôi nhiều cơ hội gặp cha PB. hơn, khi mà tôi cũng bắt đầu gánh vác một số trách nhiệm tại Miền Lâm Đồng, nhưng tôi vẫn coi cha như một người anh có nhiều kinh nghiệm và biết suy nghĩ thao thức, mà tôi có thể học được nhiều điều. Có lúc nhìn cha làm Phụ trách Tu viện kiêm Quản xứ Vĩnh Phước, tôi có cảm tưởng là cha bị quá tải trong công việc, nhưng không vì thế mà đánh mất nụ cười đôn hậu và sự kiên nhẫn, cần cù. Tôi thích những kiểu nói dí dỏm, đến bất ngờ: cha tạo những từ mới độc đáo, mà rất gợi ý; đôi khi

những từ có vẻ bông đùa lại gói ghém một ý nhắc nhở nào đó kín đáo gửi đến anh em chúng tôi.

Sau khi thôi làm Quản xứ, con người không chịu ngưng nghỉ này là cha PB. đã lập ra Gia đình Thanh Sinh.

Khi cha dưỡng bệnh dài ngày tại tu viện Đakao, khi tôi đang có các trách nhiệm tại đây, cha thường xuyên gặp tôi để chia sẻ tâm sự, tôi có cảm tưởng cha tìm cách trao gửi những thành quả tu đức hoặc các ưu tư vào lúc cuối đời. Cha hay nói ra các thao thức đối với công việc huấn luyện anh em trẻ trong Tỉnh Dòng, những thao thức tôi thấy rõ nhất, mong ước chúng tôi làm sao để anh em sống đơn sơ và trung thực, dám lãnh trách nhiệm trong Tỉnh Dòng, trong Giáo Hội và xã hội. Cha cũng nghĩ ngợi về chính bản thân, cứ ngại rằng anh em nghĩ là cha không chịu khó chịu cực. Cha cũng lên nhiều kế hoạch cho Thanh Sinh công và Phan sinh tại thế. Mỗi khi về nghỉ dưỡng tại Đakao, cha lại gặp các anh chị em ấy để phác ra một chương trình mới hoặc chia sẻ cho anh chị em vài điều gì đó. Tôi hiểu là cha chưa chịu nghỉ ngơi, chưa cho phép mình được là một cụ già nghỉ hưu. Điều đó, cha diễn tả ra trong các sinh hoạt hằng ngày: cha cố gắng đọc to, đọc rõ các lời Thánh vịnh trong Giờ kinh; cha cũng chậm chậm từng bước đi sắp xếp bàn ăn hoặc sau khi dung bữa xong.

Trước Tu nghị Tỉnh Dòng 2008, cha đã tỏ ra khá trịnh trọng mà xin gặp tôi, khiến tôi đã nghĩ: phải chăng đây là dấu chỉ của lúc cuối đời cha? Rồi đến ngày giờ chính xác, cha trao đổi với tôi xem có nên chăng xin về phục vụ tại Nhà Tỉnh tâm Thủ Đức, vì ít ra cha có thể giải tội và hướng dẫn thiêng liêng. Tôi hoan nghênh, vì biết nhu cầu ở đây rất lớn. Nhưng sau Tu nghị, cha cũng trịnh trọng xin rút lại thao thức đó bằng một lá thư, vì cảm thấy sức yếu đi nhiều rồi.

Hôm nay nhìn lướt qua cuộc đời của cha PB, tôi hiểu là cha giống như người tôi tớ trung thành, biết công việc nào là công việc chủ giao cho làm vào từng thời điểm, và đã chu toàn tốt đẹp các nhiệm vụ được trao phó vào từng thời điểm. Cha là một tấm gương về tính thực tế tu trì: Thiên Chúa đặt mình ở đâu, mình sẵn sàng phục vụ ở đấy. Có thể nói là ngài làm cho một xác tín của tôi nên rõ ràng hơn nữa: Khi Chúa trông mình ở đâu, mình coi mình bám rễ ở đó, không bao giờ đi đâu nữa; nhưng khi Chúa muốn đưa mình đi, Chúa có thể rút mình dễ dàng y như thể mình chưa bao giờ bám rễ vào

nơi đó. Cha PB. có đặc điểm đó, dù đôi khi do sự yếu đuối tự nhiên, cha cũng tỏ ra ngần ngại, để rồi rút lại sự ngần ngại đó rất nhanh. Hôm nay chúng ta cảm ơn Thiên Chúa đã ban chúng ta một người tu sĩ linh mục như thế. Xin anh chị em cảm ơn cha Tỉnh Dòng chúng tôi là đã có một người anh em quý hóa như thế.

Năm Thánh của Tỉnh Dòng chúng tôi đã qua đi; chúng tôi đã tạ ơn Thiên Chúa vào ngày hôm qua. Thế nhưng Người lại ban cho chúng tôi

những lời nhắc rất khéo: Kết thúc 800 năm Hội Dòng và 80 năm Tỉnh Dòng, Thiên Chúa cho một cha già 88 tuổi (hai số 8) đi về với Chúa, như một món quà nho nhỏ cho Chúa. Xin vâng theo thánh ý Chúa. Và như thế anh em phải sống thời gian sắp tới thế nào, để cho đời sống của mình cũng thành một món quà nho nhỏ, làm đẹp cho Tỉnh Dòng, Giáo Hội và thế giới.

FX Long, ofm

Lễ bế mạc Năm Thánh Phan Sinh

<http://vietcatholic.net/News800>

VietCatholic News (11 Oct 2009 07:41)

Sáng Chúa Nhật 4-10, trong thời tiết khá mát dịu nhờ cơn mưa rạng sáng, tại khuôn viên Giáo xứ thánh Phanxicô Đa Kao, quận 1, Tỉnh Dòng Phanxicô tổ chức lễ bế mạc Năm Thánh Phan Sinh, đồng thời mừng 800 năm ngày thành lập Hội Dòng Anh Em Hèn Mọn, và 80 năm khai sinh Tỉnh Dòng Phanxicô Việt Nam.

Từ mấy ngày trước, mọi việc chuẩn bị đi vào những bước cuối cùng, người lo trang hoàng nhà thờ, người lo tổ chức địa điểm triển lãm nghệ thuật, người lo âm thanh ánh sáng, và các buổi tổng duyệt văn nghệ diễn ra thật chu đáo... Đặc biệt ngày 2-10, anh em tu sĩ Phanxicô ở Pleiku, Gia Lai, đã đưa một đội văn nghệ hùng hậu, khoảng 50 người, với đủ thứ nhạc cụ dân tộc núi rừng Tây Nguyên, để tham dự lễ mừng. Ngoài ra còn có sự tham dự của đội văn nghệ của bà con dân tộc Koho, Lâm Đồng.

Sáng ngày lễ chính, anh chị em đại gia đình Phan Sinh đã tề tựu thật đông ở sân nhà thờ, với đủ màu cờ sắc áo, đông nhất là màu áo nâu của anh chị em Phan Sinh tại thế đến từ Nha Trang, Cam Ranh, Đà Lạt, Đắk Lắk, Phan Thiết, Hàm Tân, Bà Rịa Vũng tàu, Tây Ninh, Phú Cường,

Mỹ Tho... Tại sân nhà thờ được che bằng một chiếc dù thật lớn, có hai màn hình tivi lớn, để ai không vào được nhà thờ, xem văn nghệ và tham dự thánh lễ qua màn hình.

Đúng 8g sáng, buổi diễn nguyện bắt đầu khai mạc trong nhà thờ. Trong hàng ghế quan khách, chúng tôi thấy nhiều bề trên các Dòng tu nam nữ, quý khách đạo và đời, đại diện của Dòng Anh Em Hèn Mọn Viện tu, Dòng Nhất OFM, Dòng Nhì Clara, Nữ Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ (FMM), Phan Sinh Tại thế, Giới trẻ PSTT, Hội Cự Phan sinh... Dàn hợp ca của các thầy Học Viện Phanxicô mở đầu, giúp mọi người vui vẻ thoải mái hoà nhập vào tinh thần sống đơn sơ tươi vui của thánh Phanxicô ngày xưa. Lần lượt các tiết mục vũ ca nhạc kịch của các thành phần đại gia đình Phan Sinh đã làm khán giả vỗ tay tán thưởng kéo dài. Đặc biệt các tiết mục múa hát theo nhịp công chiêm và các nhạc cụ Tây Nguyên khác đã tạo nên nét đặc sắc của ngày lễ. Tiết mục kịch của các anh em Cự Phan Sinh diễn tả được nếp sống đời thường của một số anh em, nhưng vẫn nói lên được lối sống đạo giữa đời của anh em, cũng như cách thức anh em giữ liên lạc thân thiết với các cha các thầy dòng Nhất.

Kết thúc phần diễn nguyện, ca đoàn Quê hương với khoảng 100 ca viên dưới sự điều khiển của linh mục nhạc sĩ Xuân Thảo, đã hợp xướng “Trường ca các tạo vật”, sáng tác của nhạc sư Hải Linh và nhạc sĩ Xuân Thảo. Đây là lần đầu tiên “Trường ca các tạo vật” được trình diễn trọn bộ, với sự phụ họa các loại dân dân tộc Việt Nam của một số giáo viên âm nhạc dân tộc. Trong 30 phút, ca đoàn Quê hương đã làm nức

lòng người nghe, các ca viên như hòa một nhịp giúp khán giả như nghe được tiếng “Chị Nước chảy quý hóa và trinh trong”, Anh Gió, Không khí và Mây trời, tiếng gió thổi vi vu, xôn xao, thấy anh Mặt trời “đẹp và tỏa sáng rạng ngời”, chị Mặt trăng và muôn sao “lung linh cao quý và diễm lệ”, Mẹ Đất “nâng niu dịu dặt”, “phúc thay người trong giờ chị Chết tới, thánh ý Chúa một mực tuân theo”, và sau cùng tất cả thụ tạo “hãy tạ ơn và phụng sự Chúa với trọn lòng khiêm hạ”.

Buổi diễn nguyện chấm dứt lúc 10g, vượt quá dự tính 15 phút. Sau đó, mọi người xuống sân nhà thờ. Cha P.X. Vũ Phan Long, Giám tỉnh Tỉnh Dòng Phanxicô Việt Nam, và cha Phó Giám tỉnh Phaolô Nguyễn Đình Vịnh, cất băng khai mạc cuộc triển lãm nghệ thuật. Ai nấy có dịp xem các tác phẩm nghệ thuật của đại gia đình Phan sinh, và sinh hoạt của mỗi cộng đoàn dòng Phanxicô, được trình bày đầy tính nghệ thuật và thật hấp dẫn.

Đúng 11g, thánh lễ đồng tế bé mạc Năm thánh Phan sinh bắt đầu, với khoảng 40 linh mục, do Hồng y Tổng Giám mục Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn chủ tế. Trong bài giảng, ngài khen ngợi và cảm ơn anh em Phanxicô đã tận tình phục vụ tổng giáo phận Thành phố HCM và đất nước Việt Nam. Với mọi người dự lễ, ngài nhắc nhở “Sống Mẫu nhiệm Vượt Qua và Mẫu nhiệm Thánh Thể”. Ngài nói: “Qua thái độ tự nguyện bước đi trên con đường thập giá dẫn đến Phục Sinh cũng như qua hành vi tự hiến tế cùng tự hạ làm tấm bánh bẻ ra vì sự sống cùng sự phát triển của nhân loại, Chúa Giêsu mời gọi các tín hữu bước đi trên con đường tình yêu cứu độ của Ngài, để cùng Ngài và nhờ Thánh Thần của Ngài vượt qua tình trạng tội lỗi cùng lối sống theo văn hoá sự chết, đồng thời tiến đến phát huy nền văn hoá sự sống và văn minh tình thương, tiến đến sự phát triển toàn vẹn và sự sống dồi dào. Mỗi cử hành Thánh lễ có nhằm xây dựng cộng đoàn tín hữu thành gia đình Chúa, có cùng một lòng tin một lòng mến đối với Chúa Giêsu Thánh Thể, có giúp người

tham dự sống và lớn lên trong chân lý và trong tình thương của Chúa Giêsu Thánh Thể không?”. Ca đoàn Quê Hương phụ trách hát lễ, dưới sự chỉ huy của nhạc sĩ Hương Vĩnh và có nhóm nhạc dân tộc phụ đệm.

Sau thánh lễ, mọi người được mời vào sân tu viện để cùng nhau ăn trưa theo lối tự phục vụ. Mỗi người cầm cái đĩa và muỗng, đi đến các bàn đặt giữa sân và trong nhà ăn để lấy cơm, xôi, thức ăn, nước uống Coca Cola tùy thích. Mọi người vui vẻ ăn uống và trò chuyện, hòa đồng thật tự nhiên, không còn phân biệt cha, thầy, soeur, giáo dân nào nữa.

Mọi người chia tay nhau ra về trong vui vẻ, nhưng vẫn có phần luyến tiếc, vì chưa đủ giờ xem hết các tác phẩm trưng bày, cũng như ảnh sinh hoạt của mỗi nhà Dòng. Xin hẹn dịp khác vậy. Ai nấy thâm khen ban tổ chức cuộc lễ sáng

ngày 4-10, đặc biệt cha chánh xứ thánh Phanxicô Giuse Phạm Văn Bình, Hội đồng mục vụ và các ban ngành của giáo xứ, đã khéo lo khéo liệu, để mọi việc đều xuôi chảy, ai nấy đều hài lòng. Cảm ơn Dòng Phanxicô, kính chúc Dòng ở Việt Nam ngày càng thăng tiến về mọi mặt, để lễ kỷ niệm 80 năm ngày khai sinh Dòng ở Việt Nam sẽ trở thành điểm khởi đầu mới rất có ý nghĩa cho Dòng trong sứ mạng Loan báo Tin Mừng, tại quê hương Việt nam này trong tương lai.

Nguyễn Trọng Đa

LM Pierre Baptiste Đỗ Long Bộ OFM **và Phong trào Thanh Sinh Công Việt Nam** VietCatholic News (06 Oct 2009 08:51)

Trên trang web VietCatholic ngày 2 tháng 10 vừa qua, có đưa tin một thành viên của Anh Em Hèn Mọn (Dòng Thánh Phanxicô khó nghèo) vừa qua đời tại Nha Trang: Linh Mục Đỗ Long Bộ, thọ 88 tuổi.

Trong phần sơ lược về cuộc đời của ngài, có nói ngài phụ trách làm tuyên úy Phong Trào Thanh Sinh Công VN từ 1960-1974. Tôi có lấy ảnh từ trang web này, gửi cho một số bạn bè đã nhiều năm hoạt động trong PT Thanh Sinh Công VN và hải ngoại.

Nói về phong trào Thanh Sinh Công VN. Một số anh em giới trẻ ở Sài Gòn và một số các tỉnh Việt Nam đã có dịp nghe biết về những hoạt động của phong trào. Khởi đầu từ 1956, một nhóm học sinh và sinh viên tại Sài Gòn, thường tụ tập ở trường Nguyễn Bá Tòng vào những ngày Chúa nhật để dự thánh lễ tại một hội trường lớn trên lầu hai. Khởi xướng lúc đầu là do cha Trần Văn Hiến Minh, giáo sư triết tại trường Chu Văn An, cha Nguyễn Văn Phán, cha Trần Thanh Khiết, giáo sư trường Nguyễn Bá Tòng, là những linh mục có nhiều quan tâm tới giới trẻ thời bấy giờ. Với danh hiệu là Đoàn Học Sinh Công Giáo, một số các cựu tu sĩ di cư thuộc các giáo phận Hà Nội, Bùi Chu, Phát Diệm, Thanh Hóa và Nghệ An. Có thể là do lòng nhiệt tâm làm việc tông đồ những anh em này tụ họp lại mỗi tuần với nhau dự thánh lễ, sau lễ là học phúc âm. Một năm có hai lần được tổ chức lễ lớn cho giới học sinh: đó là lễ khai giảng, thường được tổ chức tại nhà thờ Đức Bà tại Sài Gòn. Ngôi thánh đường khá lớn, nhưng lễ khai giảng nào cũng chật ních do sự tham dự của những trường công giáo tại Sài Gòn. Dịp thứ hai trong năm đó là lễ mừng Chúa Giáng Sinh. Lễ giáng sinh thường tổ chức ở một nơi tương đối nhỏ hơn như ở Dòng Chúa Cứu thế hay một địa điểm của một tu viện khác.

Sau ít năm hoạt động liên tục, đoàn học sinh đã được trung tâm Công Giáo Tiến Hành lưu tâm và dành một địa điểm tại 72 Nguyễn Đình Chiểu cho anh em tới dự thánh lễ và hội họp. Khi linh mục Nguyễn Văn Hoàng, thuộc giáo phận Phát Diệm mới du học về, đã được Linh Mục Nguyễn Duy Vi, giáo phận Thanh Hóa, phụ trách Công Giáo Tiến Hành đã mời ngài làm

tuyên úy của đoàn. Nhưng vì những phần vụ giáo dục, cha Hoàng chỉ làm tuyên úy một thời gian ngắn.

Cho tới 1960, khi cha Đỗ Long Bộ vừa về nước sau thời gian đi du học về, Trung Tâm Công Giáo Tiến Hành đã mời ngài làm tuyên úy. Khi cha Bộ bắt tay vào làm việc giúp đoàn học sinh, ngài đã áp dụng phương pháp hoạt động của JEC và đặt tên là Phong Trào Thanh Sinh Công Việt Nam. Trong thời gian này đa số những anh em hoạt động của đoàn học sinh vẫn còn tham gia trong những hoạt động hàng tuần với một số đoàn viên tụ tập tại tu viện của dòng Phanxicô tại số 3 Phạm Đăng Hưng, Đakao vào các ngày Chúa nhật, trước lễ có tập hát, sau lễ có sinh hoạt, học kinh thánh.

Cha Bộ đã có công đoàn ngũ phong trào, lập thành các nhóm, các đội. Từ tinh thần hòa đồng, thân thiết giữa anh em đã có một đường lối đề cùng nhau đưa chúa vào lãnh đường học đường, làm “ men trong bột “ theo tinh thần phúc âm với châm ngôn: XEM, XÉT, HÀNH ĐỘNG. Cũng chính thời gian này, các đoàn viên có dịp khuyến khích đọc thánh kinh mỗi ngày, có dịp giúp đỡ nhau và dành thời giờ chia sẻ những hiểu biết, khuyến khích việc học hành để gây thêm uy tín đối với phụ huynh, để các vị này có thể tin tưởng cho con em gia nhập phong trào và tham gia các hoạt động tông đồ.

Hơn một năm sau, Cha Bộ được nhà dòng bổ nhiệm chức vụ mới tại 28 Phan Văn Trường, Cầu Ông Lãnh. Địa điểm mới này có nguyện đường và thánh lễ riêng cho phong trào, có nhiều phòng sở cho các nhóm hội họp và sinh hoạt vào các ngày chúa nhật và ngày thường. Tại đây phong trào cũng có được văn phòng riêng. Cũng từ đây phong trào được phát triển rất mạnh đi tới các giáo phận miền Nam và miền Trung. Phong trào cũng có những đường lối chỉ đạo, có những đại hội qui tụ giới trẻ, mỗi đại hội đều phát động một chiến dịch cho những hoạt động giới trẻ trong suốt năm.

Những thành phần tham gia phong trào vào lúc này gồm có nhiều tu sĩ của các đại chủng viện, các nữ tu, các sư huynh. Những trường công giáo ở Sài Gòn vẫn là những môi trường

hoạt động rất đặc lực. Tại đây đã xuất hiện các đoàn, các đội. Rất nhiều hiệu trưởng các trường công giáo đã khuyến khích học sinh tham gia hoạt động tông đồ tại học đường. Tại các trường công chỉ có những đội hoạt động với nhau.

Trong thời gian sau 1962, nghĩa là sau khi phong trào Thanh Sinh Công Việt Nam có trụ sở mới, có hoạt động mở rộng, một số lớn anh em đã tốt nghiệp đại học. Họ đã đi vào các nghề nghiệp như dạy học, hành chánh hay tham gia vào những chức vụ trong xã hội, trong quân đội. Dù đã trưởng thành và đi vào xã hội, đa số anh em vẫn tìm về với phong trào để có dịp hoạt động hay giúp đỡ phong trào về nhiều phương diện. Cuối thập niên bảy mươi và cho tới 1975, phong trào Thanh Sinh Công Việt Nam đã có hoạt động trên khắp các giáo phận miền Nam, đã được các giám mục và linh mục địa phương rất nhiệt tâm giúp đỡ và tạo cơ hội cho những hoạt động và sinh hoạt đặc biệt hay thường lệ của phong trào.

Sau khi miền Nam rơi vào tay cộng sản, mọi hoạt động trở nên khó khăn, trụ sở của phong trào do cha Bộ tạo dựng tại đường Phát Diệm, Sài Gòn do một số tiền tòa thánh La mã giúp cho phong trào và do cha Bộ và một số anh em đã đi vận động để tạo mãi và xây dựng. Trụ sở sau này trở thành một hợp tác xã do một anh thuộc phong trào quản trị. Cho tới nay trụ sở này từ từ biến thành một hợp tác xã không liên hệ gì tới

phong trào. Mỗi năm người chủ dành cho phong trào một số tiền tương trưng một triệu đồng VN, chưa tới một trăm đô la.

Những năm sau này sau khi miền Nam rơi vào tay cộng sản, phong trào vẫn còn hoạt động, nhưng không mạnh như trước và thường được yểm trợ do một nhóm anh em tại ngoại quốc tài trợ chủ trọng vào việc gây dựng đào tạo ơn gọi và cấp học bổng cho những học sinh, sinh viên xuất sắc ở trong nước.

Tại Hoa Kỳ, một số linh mục và anh em thuộc phong trào nhiều năm đã cố gắng gây dựng lại phong trào. Có một số đoàn đã được thành lập nhiều năm nay và mỗi năm đều có đại hội tại những nơi khác nhau, hầu hết là tại nơi vị tổng tuyên úy và anh em lựa chọn.

Nhân dịp cha Đỗ Long Bộ qua đời, anh em các nơi trong nước cũng như ở hải ngoại đã cùng nhau chia sẻ sự mất mát lớn của phong trào, đã xin lễ và cầu nguyện cho ngài. Chúng ta tin tưởng Chúa sẽ nghe lời nguyện của mọi người, tha thứ những lỗi lầm nếu có và sớm đưa ngài tới nước Trời. Ở bên kia ngưỡng cửa thiêng liêng, chắc rằng cha sẽ gần gũi chúng ta hơn và cũng không quên những liên hệ ngài đã có đối với mỗi cá nhân chúng ta.

Requiescat in Pace.

Trần Khánh Liễm

Nhật ký Cộng đoàn Phanxicô Vĩnh Phước

“...Cam lòng chịu chết là được sống muôn đời”.

➤ **Ngày 02.10.2009:**

+ 11g15', sau Kinh trưa, anh em trong Cộng đoàn xuống nhà ăn chuẩn bị đọc kinh ăn cơm, thấy chỗ cha Phêrô Bộ trống, như thường lệ một anh em đi tới phòng của Cha xem tình hình. Cha cũng thường hay mệt và ăn sau. Anh Nhuận đi xem, tưởng người ngủ, nên gọi: “*Cha, cha ơi! ăn cơm...*”; không nghe trả lời; sờ tay thấy lạnh. Mọi khi da thịt của Cha vẫn mát lạnh; nhưng lần này, anh cảm thấy bán tín bán nghi, trở lại gặp Phụ trách và nói cha Bộ sao đó ...? Thường Cha Phêrô vào phòng là đóng cửa ngay; sao hôm nay lại không? Anh Nhuận nói nhỏ với giọng trầm trọng: “*Chắc cha Bộ chết quá!*”. Phụ trách vào

phòng của Cha, đứng sát bên và cúi nhìn kỹ thấy Cha Bộ nằm sấp hai tay hai chân, mắt nhắm, miệng hé mở ... Anh Phụ trách đưa tay sờ động mạch cổ của Cha, mạch không còn động đập, người đã mát lạnh, gọi anh Hoài, y sĩ của Cộng đoàn vào kiểm nghiệm cho chắc. Sau khi đặt ống nghe, Anh Hoài lắc đầu: “*Cha Bộ đã chết...*”. Theo phỏng đoán của anh em, có lẽ Cha đã đi xa khoảng chừng hơn một giờ đồng hồ. Anh em khép cửa phòng của Cha lại; lập tức báo cho anh Quý đang ở Hà Nội biết tin, để anh góp ý lo chuyện hậu sự. Hai lần chuông điện thoại reo, nhưng không thấy trả lời.

Tại bàn cơm, anh em trao đổi những việc cần làm ngay. Một bữa ăn vội vã và kết thúc bằng một kinh Lạy Cha, một kinh Tin Kính cầu nguyện cho Cha. Cuộc trao đổi vẫn tiếp tục và có thêm sự hiện diện của một khách mời là ông Du, thành viên đặc trách ngoại vụ thuộc Hội đồng Giáo xứ Antôn Vĩnh Phước.

Họp xong, nghe tin anh Quý ngạc nhiên hỏi: “*Cha Bộ chết mau vậy?*”, và góp ý ... Sau đó, mỗi người một việc: Anh Phụ trách báo tin cho cha Giám tỉnh, hai Đức Cha, gặp cha xứ Ba làng liên hệ đất mai táng, viết tóm tắt tiểu sử, đưa tin về ngày giờ tẩm liệm và lễ an táng; anh Hoài phụ tẩm xác, đưa xác ra phòng khách cộng đoàn để mọi người kính viếng, cầu nguyện và đặt áo quan sao cho xứng hợp tinh thần Dòng và đời sống của Cha; anh Nhuận lo nội vụ, mua sắm những gì cần thiết và dọn nhà cửa, cùng với các em tìm hiểu ...

+ 20g30’: Họp với các ông bà trong Ban Hội đồng Giáo xứ bàn những chi tiết cụ thể khác liên quan tới lễ nghi, canh thức, phiên trực ... Một lời kinh Hòa Bình và hai câu Lời Chúa được chọn, để treo trong phòng liệm và nhà thờ phản ánh niềm tin và cuộc sống của cha Phêrô Baotixita: “...*Cam Lòng chịu chết là được sống muôn đời*”(Kinh Hòa Bình), “*Phúc thay ai xót thương người họ sẽ được Thiên Chúa xót thương*” (Mt 5, 7), “*Hỡi đây tớ tài giỏi và trung thành, hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!*”(Mt 25, 21).

➤ Ngày 03.10. 2009:

+ 04g45’, Thánh lễ cộng đoàn tại nhà thờ Giáo xứ cầu nguyện cho cha P.B. Bộ gồm có anh Phụ trách và các anh em trong Cộng đoàn cùng với giáo dân trong giáo xứ. Anh Quý, anh Đình vắng mặt vì đi xa.

Trong bài chia sẻ Lời Chúa, anh chủ sự giải thích yêu thương là đi từ cõi chết đến sống (theo 1 Ga 3, 14 – 16); và ngày phán xét, Chúa đón nhận những đầy tớ tích cực làm phát triển vốn liếng theo chiều hướng Chúa mong đợi (theo Mt 25, 31 – 46).

Đời sống Cổ Phêrô Baotixita là một nỗ lực liên li sống thương mến, đặc biệt người nghèo khổ. Họ xin là được, nếu Cổ chưa có thì Cổ tìm và chia sẻ lại. Cổ thường khuyên anh em trong nhà hãy đừng sợ cho đi. Kinh nghiệm của Cổ là không bao giờ thiếu. Có lúc cho đi buổi sáng, buổi chiều có người lại cho nhiều hơn. Còn về sức khỏe, Cổ biết bệnh mình là hở van tim đến

¾, bệnh từ 6 năm rồi; đã già không giải phẫu được, vui lòng chữa trị giảm phần nào tốt chừng ấy, như Chúa cho phép. Giờ đây, Chúa an bài số phận Cổ cách nào đó xứng với lối sống của người tớ muốn luôn mãi trung thành trong đời sống hiến dâng như một người anh em hèn mọn.

+ 08g00’: Thánh lễ của các anh em vùng Diên Khánh trước xác Cổ Phêrô.

+ 10g00’: Nghi thức tẩm liệm. Hai Đức Cha Giáo phận vì bận đi họp Hội Đồng Giám Mục trong ngày an táng, nên cùng đến. Đức Cha Phó chủ sự. Anh Quý và anh Có phụ lễ. Sau nghi thức tẩm liệm, di quan lên nhà thờ, với kèn đồng và đoàn rước thật đông và trang trọng. Anh em Phan Sinh Nha Trang và vùng Diên Khánh khiêng quan tài. Các Thánh lễ được liên tục cử hành ngoài những giờ thường lệ của giáo xứ cho đến lễ an táng vào lúc 08g00’ ngày 05.10.2009.

➤ Ngày 04.10.2009:

+ Lúc 10g00’: Giờ cầu nguyện trước Thánh lễ bế mạc Năm Thánh kỷ niệm 800 năm ơn gọi Phan Sinh và 80 năm sự hiện diện của Dòng Phanxicô tại Việt Nam do các chị PSTTĐM hướng dẫn thật sốt sắng. Chủ đề: “*Thánh Phanxicô và Bí Tích Thánh Thể*”.

+ 10g30’: Chủ sự Thánh lễ và giảng: cha Giuse Cu-pec-ti-nô Nguyễn Đình Ngọc. Sau Thánh lễ có buổi uống nước có chất đề chia sẻ niềm vui ngày trọng đại và gợi nhớ cha cổ Phêrô.

+ 23g30’: Anh Giám tỉnh và một số anh em từ Sài Gòn ra Vĩnh Phước, Nha Trang.

➤ Ngày 05.10. 2009:

+ Đúng 08g00’: Thánh lễ an táng. Trong bài giảng lễ, Anh Giám tỉnh nói rất vắn tắt đời sống và hoạt động của cha cổ Phêrô Bộ, một cuộc sống luôn hăng say làm việc và muốn làm việc hữu ích cho Chúa, cho Giáo hội, cho Dòng và Tỉnh Dòng. Cổ luôn thao thức muốn sống tốt hơn, chất lượng hơn. Cha có một khiếu nói hài hước, nhưng tinh tế, xây dựng, tích cực, sâu sắc. Tuy về sau, bị giới hạn về sức khỏe, nhưng Cha luôn muốn có ai đó tiếp sức để có thể tiếp tục thực hiện ước muốn lành thánh của mình. Một cuộc sống đáng kính trọng!

Sau Thánh lễ, Anh Giám tỉnh thay mặt Tỉnh Dòng nói lời cảm ơn đến tất cả mọi người; và xin mọi người tiếp tục cầu nguyện cho Cha Cổ. Anh Phụ trách nhà Vĩnh Phước chủ sự Nghi thức tiễn biệt ...

+ 10g00': Di quan ra nghĩa trang. Anh Quý cử hành Nghi thức làm phép huyết, hạ huyết. Một lần nữa, Anh xin cảm ơn mọi người, đặc biệt cha Quản xứ Ba Làng đã vui lòng cho Cha Cố được an nghỉ nơi nghĩa trang Phục Sinh, giữa các cha và các anh chị em giáo dân giáo xứ Ba Làng.

➤ **Ngày 06.10.2009:**

+ Hai anh em ra xem mộ đã đúc mặt bằng; và đề nghị thợ xây mộ theo kích cỡ và mẫu chung

của Giáo xứ Ba Làng. Cha xứ muốn mọi người bình đẳng trước mặt Chúa và người đời.

➤ **Ngày 11.10.2009:**

+ Việc xây mộ đã hoàn tất. Từ tảng sáng ngày thứ Nhất, hai Anh Hoài và Nhuận, cùng một số giáo dân thương mến Cha Cố đã ra thăm mộ. Lúc trở về, họ đã nói với tất cả những anh em còn đang thương nhớ Cha Cố Phêrô Baotixita ...

Nguyễn Văn Đình Thế Trần Phú

Câu hỏi của Đức Maria – Phải chăng là một lời khấn hứa?

Trình thuật Truyền tin cho Đức Maria (Lc 1,26-38) là một bản văn rất quen thuộc đối với người tín hữu. Bản văn này được dùng nhiều lần trong năm phụng vụ, đặc biệt trong các lễ: Truyền Tin (25/3), Mân Côi (7/10), Đức Maria Nữ Vương (22/8), và Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội (8/12). Trong tháng mười, nhân dịp lễ Mân Côi, đọc lại bản văn này với suy tư của giáo sư Edward P. Sri, cũng là một cách để học hỏi, tìm hiểu thêm trình thuật nổi tiếng này.

"Làm sao điều này có thể được vì tôi không biết đến người nam" (Lc 1,34)

Trong trình thuật Truyền tin, Đức Maria chỉ có một câu hỏi duy nhất dành cho sứ thần Gabrien. Và đó lại là câu hỏi cung cấp một khung cửa xinh đẹp để đi vào đời sống thiêng liêng độc đáo của Đức Trinh nữ Maria, nhưng có một điều là chúng ta có thể không nhận ra nếu chúng ta không đọc trình thuật Truyền tin một cách kỹ lưỡng:

Đức Maria nói với sứ thần, *"Làm sao điều này có thể được vì tôi không biết đến người nam"* (Lc 1,34).[1]

Hai khía cạnh quan trọng sẽ giúp chúng ta đánh giá tốt hơn ý nghĩa câu hỏi của Đức Maria. Trước hết, vào lúc này trong câu chuyện, chúng ta biết rằng Đức Maria là một trinh nữ đã *đính hôn* - *betrothed* - với ông Giuse¹, nghĩa là bà đang ở giai đoạn đầu của cuộc hôn nhân. Bà thực sự đã cưới Giuse nhưng chưa chung sống với ông, vì bà chưa đi vào giai đoạn hai của cuộc hôn nhân được biết như là "sống chung với nhau," điển hình là khi người chồng và người vợ

sẽ bắt đầu sống trong cùng một nhà và có sự hoàn hợp (consummate) trong hôn nhân.

Kế đến, Đức Maria đã được sứ thần Gabrien bảo rằng trong tương lai, vào một lúc nào đó, bà sẽ sinh hạ một người con, người con ấy sẽ là Con Vua Đavít, là Đấng Mê-si-a- Đức Vua. Xin lưu ý thì tương lai được dùng ở đây: "Bà sẽ thụ thai và sinh hạ một người con" (Lc 1,31). Cho tới bây giờ, sứ thần Gabrien vẫn chưa đưa ra một chỉ dẫn nào về việc thụ thai sẽ xảy ra ngay bây giờ hay trong một tương lai gần. Thật ra, thời gian biểu hoàn toàn mờ ngò. Không cung cấp bất cứ một thời gian đặc biệt nào, sứ thần chỉ đơn giản báo tin cho Maria rằng bà sẽ thụ thai con trẻ vào một lúc nào đó trong tương lai.

Bây giờ có thể xem xét điều này: nếu Đức Maria chỉ là một người Do-thái bình thường đã đính hôn- đang lên chương trình ăn ở với nhau trong cuộc hôn nhân một khi bà đạt tới giai đoạn chung-sống-với nhau—vậy bà chờ đợi một sự mang thai như thế sẽ xảy ra khi nào? Trong những lời khác, nếu một phụ nữ đã đính hôn vào thế kỷ đầu được một ngôn sứ báo tin cho biết bà sẽ có con vào một lúc nào đó trong tương lai, thì người phụ nữ ấy sẽ chờ đợi một sự mang thai như vậy bắt đầu vào lúc nào? Có thể đoán là vào một lúc nào đó sau khi đính hôn – sau khi đến với nhau, khi mà quan hệ phái tính được

¹ Nhóm CGKPV đã chọn cách dịch là *thành hôn* (x. Lc 1,27). Cách dịch này có một đạo đã nổi lên nhiều ý kiến khác nhau và sau đó đã lắng dịu như thế đã được khẳng định (xem các bài trong www.tamlinhvaodoi.net/Vannan/vn74.htm; www.tamlinhvaodoi.net/Vannan/vn88.htm)

phép. Người ta đã nói đến trường hợp một phụ nữ bình thường đã đính hôn, thì việc công bố mang thai như thế sẽ là điều bình thường đối với đời sống hôn nhân tương lai của bà ấy, sau khi hoàn hợp.

Phải chăng là Lời khấn đồng trinh ?

Dưới ánh sáng này, câu hỏi của Đức Maria có vẻ như khá đặc biệt : "Làm sao điều này có thể được vì tôi không biết đến người nam ?" Nếu Đức Maria đang lên chương trình cho sự hoàn hợp trong cuộc hôn nhân của bà với Giuse trong một tương lai gần, thì câu trả lời cho câu hỏi của bà sẽ là hiển nhiên. Trong khi *ngay lúc này* bà không có quyền mang thai (vì bà chưa "*biết*" đến chuyện vợ chồng), nếu Đức Maria có ý định biết Giuse sau khi chung sống với nhau, thì rõ ràng là bà sẽ có thể có một hài nhi vào lúc ấy. Vì thế, nếu Đức Maria lên chương trình hoàn hợp trong cuộc hôn nhân của mình với Giuse, câu hỏi của bà — "Làm thế nào điều này có thể được vì tôi không biết đến người nam?" — không làm cho ý nghĩa nên đơn giản.

Đây là lý do tại sao một số Giáo phụ và Tiên sĩ Hội thánh đã thấy trong câu hỏi của Đức Maria một chỉ dẫn cho thấy rằng bà *không* có ý định đi vào sự hoàn hợp trong cuộc hôn nhân của mình. Theo viễn tượng này, Đức Maria nêu câu hỏi của mình vì bà đã lấy quyết định giữ đồng trinh suốt đời. Quan điểm này, đã được đẩy tới bởi các nhà thần học như thánh Âu-tinh, Tôma Aquinô, và thánh Bônaventura (và thậm chí cả Martin Luther), giải thích câu hỏi của Đức Maria không như một sự ngờ vực, nhưng là một cách tìm kiếm làm sáng tỏ chuyện bà có thể mang thai thế nào được nếu bà đã dâng mình cho Chúa trong bậc đồng trinh.

Một trong những đề xuất sớm nhất về điểm này là của thánh Gregoriô thành Nyssa, ngài chỉ ra là làm thế nào câu hỏi của Đức Maria khiến mất ý nghĩa trên môi miệng của một phụ nữ đã đính hôn – trừ phi bà đã thực hiện một số ưu tiên cho bậc sống đồng trinh lâu dài. Sau hết, là tại sao bà lại nêu câu hỏi này nếu bà đang có ý định có hành vi trái tính với Giuse ?

Vì nếu Giuse lấy bà làm vợ mình, với mục đích có con cái thì tại sao bà lại tự nêu vấn nạn ở lời công bố về mẫu tính, vì không phải chính bà đã chấp nhận trở thành mẹ theo Luật tự nhiên hay sao ?

Nhưng dường như đó là điều cần thiết để bảo vệ thân xác được hiến thánh cho Thiên Chúa

như một sự hiến dâng nguyên vẹn và thánh thiện, vì lý do này, bà khẳng định, mặc dù ngài là sứ thần đến từ trời và mặc dù hiện tượng này là ngoài khả năng của người nam, tuy nhiên đó là điều không thể đối với tôi để biết người nam. Làm thế nào tôi có thể trở thành một người mẹ mà không [biết] đến người nam ? Vì cho dù tôi xem Giuse là chồng tôi thì tôi vẫn không biết đến người nam cơ mà.[2]

Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II đã đưa ra một kết luận tương tự, ngài dạy rằng trước lâu biếm cổ Truyền Tin, trái tim của Đức Maria đã ý hướng về đời trinh khiết như Thánh Thần đã gọi lên trong bà một ước muốn hiệp thông trọn vẹn với Thiên Chúa như tân nương Trung Tín của Người.

Không có Tin Mừng hay không có bất cứ một bản văn Tân Ước nào khác nói cho chúng ta biết khi nào Đức Maria quyết định giữ mình đồng trinh. Tuy nhiên, điều hiển nhiên là từ câu hỏi của Đức Maria với sứ thần vào thời điểm truyền tin rằng bà đã đi đến một quyết định rất vững chắc. Đức Maria không do dự bày tỏ ước muốn của mình giữ gìn sự trinh khiết ngay cả khi lý do chức năng làm mẹ đã được đề nghị cho bà, điều ấy đang tỏ cho thấy rằng ý định của bà đã chín muồi trong một thời gian lâu dài.[3]

Tôi không hút thuốc

Theo ĐGH Gioan Phaolô II, khi câu hỏi của Đức Maria được nhìn trong ánh sáng này, lời khẳng định của bà về chuyện không biết đến người nam chỉ ra thêm nữa ý định của bà là giữ mình đồng trinh. Ngài lưu ý cách thức diễn tả của Đức Maria về việc không "*biết*" người nam ở trong thì hiện tại, điều ấy "*mặc khải sự vĩnh viễn và liên tục*" về tình trạng trinh khiết của bà. Đức Maria nói rằng bà không biết đến người nam theo nghĩa là bà không có *ý định* biết đến người nam.

Hãy sử dụng phương pháp loại suy : Nếu một ai đó nói với tôi, "trong tương lai anh sẽ chết vì bệnh ung thư phổi," và tôi trả lời, "Làm thế nào điều này có thể được vì tôi không hút thuốc?" câu trả lời của tôi không chỉ là mô tả một trường hợp hiện nay ("ngay lúc này tôi không đề xảy ra việc hút thuốc"). Đúng ra, điều này chỉ cho thấy một ý định lâu dài nơi bản thân tôi để tránh hút thuốc ("hút thuốc không phải là điều gì đó mà tôi từng có ý định thực hiện"). Một cách loại suy, lối diễn tả của Đức Maria "tôi không biết đến người nam" — khi được nhìn

trong bối cảnh rộng lớn hơn của trình thuật Truyền Tin—đưa ra thêm nữa những đề nghị về sự cam kết của bà giữ sự đồng trinh cho phần đời còn lại của bà.

Vậy thì tại sao Đức Maria lại lập gia đình ?

Trong khi sự cam kết của Đức Maria giữ sự trinh khiết làm cho phần lớn ý nghĩa vượt ra ngoài câu hỏi của bà, thông thường có hai phản đối nổi lên. Phản ứng thứ nhất, một số bác bỏ rằng người Do thái vào thế kỷ đầu đã không giữ sự trinh khiết như một lý tưởng tôn giáo. Cự Ước nhấn mạnh việc có nhiều con cái là một phúc lành và lưu ý chết mà không có con được biết như một điều gì đó cần khóc than.

Tuy nhiên, người ta có thể trả lời bằng cách giải thích rằng trong khi cam kết giữ trinh khiết không phải là chuyện phổ thông vào thời đại Giuđa cổ, điều đó chưa từng nghe thấy. Ngôn sứ Giêrêmia được Thiên Chúa kêu gọi sống độc thân (x. *Gr* 16,1). Gioan Tẩy Giả, thánh Phaolô và chính Đức Giêsu vẫn sống độc thân. Nhiều thành viên của một giáo phái Do thái được biết đến như Essenien đã thực hành sống độc thân. Ngay cả rõ ràng có ít nhất một số phụ nữ Do thái vẫn giữ mình đồng trinh bởi quyết định của riêng họ. Vì thế, trong khi sự trinh khiết chẳng phải là vì lý tưởng tôn giáo lan rộng, họ vẫn đang giữ sự trinh khiết để phục vụ Thiên Chúa không phải là hoàn toàn chưa từng có trong thế kỷ đầu của thế giới Do thái mà Đức Maria đã sống trong đó. Nếu những người này đã tự nguyện sống sự trinh khiết lâu dài, thì không có lý do nào mà loại trừ khả năng Đức Maria cũng đang sống như thế.

Một vấn nạn thứ hai thường được khơi lên là, “Tại sao Đức Maria chấp nhận cuộc đính hôn với Giuse nếu ngài đã có ý định giữ mình đồng trinh?” Nhiều giải thích khác nhau được đưa ra cho cuộc hôn nhân độc đáo này. Có lẽ vì một phụ nữ giữ mình độc thân không phải là một điều thuận lợi trong thế giới Giuđa cổ như ngày hôm nay, hôn nhân sẽ cung cấp sự vững chắc về kinh tế và an toàn xã hội cho Maria. Có lẽ cuộc hôn nhân đã được sắp xếp. Có lẽ sẽ giải phóng Marai khỏi những người nam khác đang tìm kiếm sự khéo léo của ngài trong hôn nhân và như vậy bảo vệ được lời thề hứa của mình. Có lẽ Thiên Chúa dẫn đưa Maria đi vào cuộc hôn nhân bởi vì sự quan phòng của Người, Người đã muốn bảo vệ thanh danh của bà cho tương lai, vào lúc bà sẽ mang thai bởi Thánh Thần. ĐGH

gioan Phaolô II cũng đã suy nghĩ về vấn nạn này và đã đưa ra đề nghị của riêng ngài :

Chúng ta có thể suy nghĩ là tại sao bà lại chấp nhận cuộc đính hôn, vì bà có ý định giữ mình đồng trinh mãi mãi... Có thể giả thiết rằng vào lúc cuộc đính hôn của họ đã có một sự hiểu biết giữa Giuse và Maria về chương trình sống như một trinh nữ. Hơn bao giờ hết, Chúa Thánh Thần, Đấng đã linh hứng cho Maria chọn sự trinh khiết vì mầu nhiệm Nhập thể và Đấng ấy đã muốn sau này chuyện ấy diễn ra trong một gia đình được sắp đặt thích hợp cho sự tăng trưởng của hài nhi, thì hoàn toàn có thể cũng thông truyền cho Giuse lý tưởng về sự trinh khiết. [4]

Quyền năng của Đấng Tối Cao

Khi Gabrien trả lời câu hỏi của Maria, sứ thần cung cấp một bức tranh vẹn toàn hơn về sự thụ thai lạ thường này và con trẻ bà sẽ cưu mang. Sứ thần Gabrien nói, Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa” (*Lc* 1,35).

Những lời này mạc khải nguồn gốc thần linh của hài nhi. Đức Maria biết rằng bà sẽ không mang thai trẻ này qua những tương quan phái tính tự nhiên, nhưng bởi Chúa Thánh Thần. Và đây là lý do tại sao hài nhi sẽ được gọi là “Con Thiên Chúa”- Đây không phải chỉ là một quy chiếu nhắm đến chức năng của Người trong tư cách là Đấng Mêsia (như các vị vua thuộc dòng dõi Đavít được mô tả như là các con Thiên Chúa), nhưng về cơ bản còn hơn thế nữa, trong sự liên kết với sự thụ thai do Thánh Thần Thiên Chúa.

Một phần thú vị khác trong sứ điệp của sứ thần Gabrien là cách thức sứ thần nói với Maria, "quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà" (*Lc* 1,35). Động từ “rợp bóng” trong tiếng Hy-lạp (*episkiazein*) là cùng một từ được dùng trong bản dịch Hy-lạp cổ của Cự Ước để mô tả đám mây về sự hiện diện của Thiên Chúa rợp bóng trên Nhà tạm tại Núi Sinai (*Ex* 40,35; *Ds* 9,18. 22), và cho cùng một đám mây của vinh quang Thiên Chúa rợp bóng trên Israen khi dân rời Sinai (*Ds* 10,34, 36) và đám mây rợp bóng Núi Sion cho những lễ tế của dân Do-thái (*Is* 4,5). Vì thế, khi sứ thần nói, "Quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng [*episkiazei*] trên bà" sứ thần đang chỉ cho thấy rằng cùng một quyền năng này của Thiên Chúa giờ đây rợp bóng trên nhà tạm mới, chiếc bình đựng mới mẻ về sự

hiện diện thánh của Thiên Chúa—là Đức Trinh Nữ Maria, đang sẽ cưu mang trong lòng vị Thiên Chúa làm người.

Tiếng Xin Vâng của Đức Maria : một lời khẩn của người yêu

Chúng ta không biết gì nhiều về việc Đức Maria đang nghĩ gì khi ngài nghe thấy tất cả điều này từ sứ thần Gabriel. Nhưng bạn hãy tự đặt mình vào vị trí của ngài. Vào giữa một ngày bình thường, đột nhiên một sứ thần hiện ra. Chỉ có một mình sẽ là điều hoàn toàn bất ngờ. Sau đó, sứ thần chào bà và nói, “Đức Chúa ở cùng bà” và “bà đẹp lòng Thiên Chúa”—hai cách diễn tả theo kiểu Cựu Ước cho thấy rằng Đức Maria đang được kêu gọi đi vào một sứ vụ quan trọng và khó khăn nhân danh Dân Thiên Chúa. Rồi, sứ thần nói rằng bà sẽ hạ sinh một hài nhi và hài nhi này sẽ là Đấng Mê-sia—Đức Vua được chờ đợi từ lâu, Đấng sẽ hoàn tất mọi lời ngôn sứ về Triều đại Đavít. Và nếu điều ấy chưa đủ, thì sứ thần cũng báo cho Maria biết rằng bà sẽ mang thai hài nhi này theo cách thể mà trước đây chưa bao giờ xảy ra—không bởi các tương quan phái tính, nhưng do quyền năng Thánh Thần. Sau cùng, trên tất cả mọi chuyện này, sứ thần Gabriel loan báo rằng hài nhi, con của bà chính Ngài sẽ là Con Thiên Chúa.

Đó quả là số phận đáng sợ để đón nhận được khởi đi từ một cuộc đối thoại ngắn ngủi với sứ thần !

Chỉ có một tí dấu vết chúng ta nhận được về những gì Đức Maria đang trải nghiệm trong những khoảnh khắc mấu chốt này trước khi cuộc Nhập Thể là lời đáp trả của ngài: “Tôi là nữ tì của Chúa; xin hãy thực hiện cho tôi theo lời của

ngài” (Lc 1,38). ĐGH Gioan Phaolô II và các vị khác đã chỉ ra cho thấy là làm thế nào câu nói “hãy làm cho tôi” của Đức Maria không phải là một sự chấp nhận thụ động ý định của Thiên Chúa, nhưng là một sự chấp nhận tích cực, yêu thương đón lấy ý Chúa trọn vẹn. Đức Maria không chỉ quy phục chương trình của Thiên Chúa ; mà ngài *nóng lòng* thực hiện chương trình ấy, “xin thực hiện theo ý của ngài.”[5] Đức Maria đáp trả như một người yêu, một khi ngài nhận ra điều ấy trong trái tim đầy yêu thương của ngài, thì hãy hái tìm cách lấp đầy khát vọng của người mình yêu. Chớ gì chúng ta trở nên giống Đức Maria hơn nữa trong khi tiếp cận ý định của Thiên Chúa không chỉ như một người tội lỗi, nhưng như một người yêu tìm cách thỏa mãn khát vọng của trái tim Thiên Chúa.

[1] Author's translation from the Greek.

[2] St. Gregory of Nyssa, *On the Holy Generation of Christ*, PG 46, 1140 C–1141 A, as cited in L. Gambero, *Mary and the Fathers of the Church* (San Francisco: Ignatius Press, 1999), p. 157.

[3] John Paul II, *General Audience, August 7, 1996*, as cited in John Paul II, *Theotokos* (Boston: Pauline Books and Media, 2000), p. 124.

[4] John Paul II, *General Audience, August 21, 1996*, as cited in John Paul II, *Theotokos* (Boston: Pauline Books and Media, 2000), pp. 127–28.

[5] John Paul II, *General Audience, September 4, 1996*, as cited in John Paul II, *Theotokos* (Boston: Pauline Books and Media, 2000), p. 135.

Edward P. Sri

Antôn Vũ Hữu Lệ (dịch)

Trong *Lay Witness Magazine* tháng 5/6-2007

Những người khách không quen (tiếp theo)

Damiano

Người khách Thứ Chín.

Tự ái tôn giáo không phải là yêu mến Giáo Hội

Sáng hôm ấy tôi vừa ngồi trước máy tính đánh được vài hàng, thì nghe chuông nhà khách. Tôi tự nhủ, ai mà đến gặp mình sớm thế nhỉ?

Người khách hôm nay là một người đàn ông chừng 40 tuổi, tôi đoán thế. Sau vài lời chào hỏi. Người khách liền vào đề ngay.

-Thưa cha, thú thật với cha, con là người có đạo mà lại không sống đạo, ít khi đi lễ, còn xưng tội thì chừng mười năm một lần, vợ có ca cẩm gần rớt môi thì mới đi. Vợ con cứ bảo con: anh là thằng Juda! Sáng nay con nói với vợ con là con muốn đến gặp cha, vợ con tưởng con đi xưng tội, liền vui vẻ giục: ừ anh đi đi. Con vừa đi vừa cười thầm, vì cô ấy lắm. Con đến gặp cha

vì mục đích khác. Vì con tức nên con đến cầu cứu cha.

Tôi mỉm cười hỏi: anh tức cái gì, tức ai mà đến cầu cứu tôi? Bộ muốn đánh hội đồng người nào đó phải không? Cái môn đánh lộn, tội đồ lắm đó nghe!

-Thưa cha không phải thế. Như con vừa thưa với cha, con là người ít sống đạo, nhưng lại có tự ái cao về đạo của mình; lẽ thì không đi nhưng hễ bạn bè mà động đến đạo con là con quyết sống mái với nó liền. Hôm trước có một anh bạn đồng nghiệp khá thân với con, là người không công giáo, đã cãi lộn với con về đạo, anh ta nói những câu mà con tức ứ máu, nhưng không biết trả lời sao! Anh ta bảo rằng, đạo công giáo là tàn dư của chế độ phong kiến, từ tổ chức cho đến giáo lý. Vì thế, cũng như chế độ phong kiến, đạo công giáo sẽ mai một theo thời gian thôi. Như thế con phải trả lời sao thưa cha?

- Đúng về mặt tổ chức phẩm trật trong Giáo Hội trong cái nhìn lịch sử, bề ngoài thì anh bạn anh có phần đúng. Nhưng có hai vấn đề còn phải bàn cãi: vấn đề thứ nhất là giá trị của các chế độ, thứ hai là sự khác nhau trong tổ chức giữa Giáo Hội và chế độ quân chủ.

Giá trị mọi chế độ, quân chủ hay dân chủ nói cho cùng đều tương đối, và tùy giá trị của người lãnh đạo. Biết bao nhiêu nước dân chủ mà dân nghèo bị bóc lột tận xương tủy, do nạn hối lộ gian tham; trái lại có những ông vua của chế độ quân chủ lại được ca ngợi là minh quân, vì đã làm cho dân giàu nước mạnh.

Về tổ chức, bề ngoài Giáo Hội công giáo cũng giống tổ chức quân chủ phong kiến, nhưng thực chất thì hoàn toàn khác. Một bên là thần quyền bên kia là thế quyền. Thần quyền là

quyền do Thiên Chúa mà đến, ĐGH và phẩm trật Giáo Hội thực thi quyền bính theo ý Thiên Chúa và theo tinh thần Phúc Âm chứ không theo ý riêng mình như một ông vua trần gian.

Vì thế cho đến bây giờ mọi chế độ, phong kiến, quân chủ đã lùi vào quá khứ, dân chủ rồi đây cũng vậy, nhưng Giáo Hội vẫn tồn tại với thời gian, mặc dầu lúc thăng lúc trầm.

-Nhưng thưa cha, tại sao người ta ghét đạo mình như vậy: xem truyền hình, đọc tin tức, con thấy nhiều nơi người công giáo bị tàn sát, như ở Ấn độ, Trung đông, châu Phi, bị làm khó dễ đủ điều. Con thấy cứ tức anh ách trong lòng! Tại sao vậy thưa cha?

-Trong Tin Mừng anh thấy Chúa Giêsu hiền lành như con chiên, chỉ giảng dạy điều lành và cứu giúp kẻ bệnh hoạn tật nguyền, thế mà Chúa bị bắt bớ, chịu hành hình và cuối cùng bị chết trên cây Thánh giá.

Sống tốt đâu có dễ. Anh nhớ câu chuyện Chúa Giêsu bị cám dỗ trong sa mạc không? Khi ma quỷ không làm gì được Ngài, và Kinh Thánh viết: “Satan bỏ đi chờ dịp khác”. Satan đâu có chịu bỏ hẳn, và ngày nay hễ có dịp là nó tấn công. Giáo Hội Chúa bị bắt bớ là vì Giáo Hội là Nhiệm Thể Chúa Kitô, thì cũng như Chúa Kitô, Giáo Hội cũng bị bắt bớ. Nhưng Chúa đã nói với Giáo Hội: “Đừng sợ vì Thầy đã thắng thế gian”.

Hơn nữa người ta ghét Giáo Hội, chê bai Giáo Hội một phần là tại chúng ta. Chúng ta chưa thật sự sống Lời Chúa. Chúng ta chưa là ngôi sao dẫn những người chung quanh đến với Chúa.

- Con hiểu cha muốn nói gì rồi! Từ nay con sẽ cố gắng. Cảm ơn cha.

Liên hệ giữa Trình Nữ Mariavà chức vụ linh mục,

Rôma ngày 18- 08- 2009.

Đức Thánh Cha Biển Đức khuyến khích các linh mục hãy có một tình yêu con cái đối với đức Trinh Nữ Maria khi nói: “Liên hệ đặc biệt của tình mẹ giữa đức Maria và các linh mục là nguồn đầu tiên, lý do nền tảng của tình yêu thương đặc biệt của Mẹ đối với mỗi một linh mục”.

Dịp mừng Mẹ Lên Trời, và trong khung cảnh của năm thánh linh mục, Đức Giáo Hoàng

Biển Đức XVI đã dành bài giáo huấn của ngài ngày 12- 08 tại Castelgandolfo, cho sự liên hệ giữa đức Trinh Nữ Mariavà chức vụ linh mục

Mầu nhiệm Nhập Thể.

Đức Thánh Cha cắt nghĩa: “Đây là một liên hệ sâu xa, bắt nguồn trong mầu nhiệm Nhập Thể”.

Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI nhấn mạnh tầm quan trọng của sự tự do khi nói rằng: “Khi

Thiên Chúa đã quyết định làm người trong con của Ngài, Ngài cần câu thưa "xin vâng" trong tự do của một trong những thụ tạo. Thiên Chúa không hành động ngược với sự tự do của chúng ta. Và một điều vô cùng kỳ diệu đã xảy ra: Thiên Chúa trở thành lệ thuộc vào sự tự do, của hai tiếng "xin vâng" của một trong các thụ tạo của Ngài; Ngài chờ đợi hai tiếng "xin vâng" này. Trong một bài giảng của Thánh Bênađô thành Clervaux, thánh nhân đã cắt nghĩa thời gian có tính quyết định này của lịch sử nhân loại, lúc trời, đất và chính Thiên Chúa chờ đợi những gì thụ tạo này sẽ nói ra.

Và ngài cắt nghĩa rằng "xin vâng" của đức Mariachính là cửa qua đó Thiên Chúa có thể vào trần gian, làm người".

"Nhờ thế, Đức Giáo Hoàng nói thêm, Đức Maria hợp tác cách rõ ràng và sâu xa với mẫu nhiệm xuống thế làm người, đó là chính phần rỗi của chúng ta.

Và cuộc Giáng thế là sự kiện qua đó Chúa Con làm người, từ đầu đã có mục đích là hiến thân mình; việc hiến thân này với biết bao tình yêu trong màu nhiệm Thập Giá, để trở nên bánh cho sự sống nhân loại. Vì thế, hy tế, chức vụ linh mục và mẫu nhiệm Giáng trần đi đôi với nhau và Mẹ Maria là trung tâm của mẫu nhiệm này.

Đức Maria và thánh Gioan dưới chân Thánh giá.

Đức Biển đức XVI suy nghĩ tiếp về sự hiện diện của Mẹ Maria bên Thập Giá: "Trước khi chết, Chúa Giêsu thấy Đức Mẹ dưới chân Thánh Giá; và Ngài thấy đứa con yêu dấu, và người con yêu dấu này là một con người, một cá nhân rất quan trọng, và hơn thế nữa, con người ấy là một tấm gương, tiên báo về tất cả các môn đệ yêu dấu của Chúa, tất cả những người được Chúa mời gọi làm môn đệ yêu dấu của Ngài, và vì thế, đặc biệt là các linh mục được mời gọi cách đặc biệt. Chúa Giêsu nói với đức Maria: "Mẹ ơi, đây là con mẹ (Ga 19, 26). Đó là một lời

trăng trời: Chúa giao cho Mẹ săn sóc con mình, người môn đệ. Nhưng Ngài cũng nói với người môn đệ: "Đây là mẹ con"(Ga. 19, 27).

Và đây là cách Đức Giáo Hoàng áp dụng thái độ của Chúa đối với thánh Gio-an cho các môn đệ: *"Ngài rước đức Maria về trong sự thân mật của cuộc sống mình, trong hữu thể của mình, trong chiều sâu của cuộc sống. Rước đức Maria về nhà mình có nghĩa là đưa ngài vào trong sự năng động của cuộc sống trọn vẹn - không phải là một cái gì bề ngoài - nhưng trong những gì tạo thành chân trời của cuộc sống tông đồ mình"*.

Đối với đức Biển Đức XVI, *"sự liên hệ đặc biệt trong tình mẫu tử giữa đức Maria và các linh mục tạo thành nguồn suối đầu tiên, lý do căn bản của tình yêu mẹ dùng để nuôi mỗi một linh mục"*.

Hai lý do của tình yêu ấy

Đức Giáo Hoàng nói thêm: "Đức Maria yêu mến họ vì hai lý do: bởi vì họ giống Chúa Giêsu, tình yêu cao cả của trái tim ngài và bởi vì các linh mục, như Mẹ, đã dấn thân trong sứ mệnh loan báo làm chứng và đem Chúa Kitô cho nhân loại.

Vì sự giống nhau và đồng hình đồng dạng với Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa và Con Đức Maria, nhờ Bí Tích; mỗi một linh mục có thể và phải cảm thấy mình là con yêu của người Mẹ rất cao sang và rất khiêm tốn này.

Và Đức Giáo Hoàng kết thúc: Anh chị em thân mến, chúng ta hãy cầu nguyện để Đức Mẹ Maria giúp các linh mục, trong những vấn đề nan giải của thời đại hôm nay, trở nên giống hình ảnh Chúa Giêsu Con Mẹ, dâng ban phát kho tàng vô giá của tình yêu người mục Tử Nhân lành. Lạy Đức Maria mẹ các linh mục, xin cầu cho chúng con. "

Damiano trích dịch từ Internet

NĂM MƯƠI NĂM ÂN SÙNG VÀ HIẾU ĐẠO

*Có khoảng không làm ta lưu luyến
Khối tình thân làm no thoả cõi lòng
Ta nhỏ quá trong bể trời ân sủng
Nói sao vừa câu hiếu đạo người ơi!*

Tháng mười Sài Gòn, khoảng sân Học viện như lưu luyến chút nắng nhẹ còn đọng lại qua hàng cây kẽ lá. Trời mưa dầm rả rích, vì cơn bão đầu đó vô tình ghé qua. Thời gian như trôi chậm lại cho ân tình giữa người với người như xích lại gần nhau hơn.

Như một cái hẹn của tình yêu và ân sủng, những ngày này, không gian Học viện và Tu viện Thủ Đức như thêm ấm áp và tươi tắn hẳn lên. Vẫn còn nổi dài trong thời gian của bề mặt năm thánh Phan Sinh, tám trăm năm Hội Dòng và tám mươi năm khai sinh Tỉnh Dòng Việt Nam, hôm nay cộng đoàn Thủ Đức tiếp liên dòng chảy của ân sủng khi mừng sinh nhật bước vào tuổi năm mươi; và anh chị em Cựu Phan sinh đã tổ chức và trang hoàng thật long trọng và hoành tráng.

Sáng nay, (11/10/2009), không gian cộng đoàn trở nên náo nhiệt với màu sắc của cờ hoa và sự tề tựu của nhiều thành viên trong đại gia đình Phan Sinh Việt Nam. Họ từ muôn phương trở về mái nhà xưa mang theo biết bao hoa trái và niềm hy vọng trên đường lữ hành. Mặc cho trời mưa, những cái bắt tay, những lời thăm hỏi, những hồi tưởng bao kỷ niệm xưa dưới mái trường Phan Sinh, tất cả đã làm ấm áp và sống dậy tình cảm giữa thầy- trò, cha- con, anh- em. Lời ca bất chợt nào đó “Hồng ân Chúa như mưa như mưa...” như đã làm cho bầu khí bỗng chốc ấm hẳn lên.

Đã từ lâu, ngày giỗ tổ đã trở thành truyền

thống của anh chị em Cựu Phan sinh. Họ như những cánh chim bay muôn phương để rồi cùng tề tựu về mái trường xưa với đông đúc lũ cháu đàn con. Những vị thầy, người cha năm xưa, hôm nay được trân trọng và thân thương xướng lên với các danh xưng ông nội, ông ngoại, ông cố. Một đại gia đình còn hơn cả “tứ đại đồng đường”. Mọi người được nối kết với nhau nhờ sự lưu chuyển tình thần và gia bảo thiêng liêng của vị thánh nghèo.

Cộng đoàn Thủ Đức nay bước vào tuổi ngũ tuần với biết bao hoa trái của tình yêu. Năm mươi năm, một chặng đường để những người hôm nay có dịp hồi niệm lại những quà tặng của Chúa quan phòng. Những phần quà nho nhỏ, những lời cầu chúc ân tình và muôn câu ca vang hoà, tất cả như hợp thành bản đồng ca tri ân của thế hệ hôm nay với biết bao bậc tiền nhân. “Cơm cha, áo mẹ, công thầy”, ơn cả nghĩa đầy...

Tám thế kỷ, tám mươi năm và năm mươi năm đầu chỉ là hoài niệm, nhưng còn là một cơ hội để mọi người phản tỉnh cuộc sống của chính mình, không thể để cho lý tưởng và tinh thần phan Sinh mà các bậc tiền bối đã từng vun trồng lại bị mai một do sự lơ là trách nhiệm của những kẻ hậu sinh.

Lạy Chúa, đối với chúng con, thời gian cử hành hôm nay là chuỗi dài ân sủng. Ước gì chúng con không dừng lại để thoả mãn nhất thời, nhưng nhắc chúng con luôn ghi khắc công ơn của những người mở lối. Với sức lực nhỏ bé, chúng con ước mong đáp trả quyết liệt hơn mỗi ngày, dấu hành trình không luôn bằng phẳng êm trôi. Chúa là nguồn lực thúc đẩy chúng con về phía trước.

andrewdungnguyen

HUYNH ĐỆ PHAN SINH

Tinh thần huynh đệ Phan Sinh,
Giúp ta kiến tạo hoà bình tình thương.
Chính nhờ luôn biết chủ trương,
Loại trừ đồ kỷ ghen tương giữa người.
Cùng nhau xây dựng cuộc đời,
An bình thư thái của thời hồng ân.
Đâu còn những cảnh tranh giành,
Quyền uy thế lực làm phần riêng tư.
Con tim nhân hậu hiền từ,
Chẳng còn chia rẽ loại trừ lẫn nhau.
Thế nhân thoát khỏi thương đau,
Vết thương thù oán được mau chữa lành.
Cuối cùng nhân loại chung phân,
Vinh quang phúc lộc trong thành Salem.
*“ Phúc thay ai xây dựng hoà bình, vì họ được sẽ
được gọi là con Thiên Chúa” (Mt 5, 9).*

RA TAY CỨU TRỢ

Đồng bào ruột thịt miền Trung,
Sống trong bão lũ vô cùng khổ đau.
Chúng ta nào hãy mau mau,
Đồng tâm hiệp lực cùng nhau giúp người.
Đây là đạo lý Chúa Trời,
Thấy ai hoạn nạn, ta thời ra tay.
Tình ta chỉ đẹp và hay,
Khi ta mau lẹ làm ngay điều lành.
Chính đây cách thế góp phần,
Ủi an nâng đỡ người dân khổ sầu.
Tình người đạt được chiều sâu,
Bởi nhờ đức mến nhiệm mầu Ba Ngôi.
Mọi người lại hưởng cuộc đời,
An bình thư thái, tuyệt vời ấm no.
*“Vì khi Ta đói các ngươi cho ăn; Ta khát các ngươi cho
uống; Ta trần truồng các ngươi cho mặc....” (Mt 25,35).*

NÊN NHƯ TRẺ NHỎ

Con đường thơ ấu Thiên Liêng,
Dẫn đưa thánh nữ về trên Nước Trời.
Sau khi sống trọn kiếp người,
Trên nơi dương thế bằng đời đan tu.
Trí tâm khỏi bị mây mù,
Chẳng cho tự phụ cầm tù lương tri.
Suốt đời hằng biết thực thi,
Tinh thần thơ bé không gì cản ngăn.

NGHÈO KHÓ PHAN SINH

Chính nhờ biết sống khó nghèo,
Lòng anh giữ được trong veo sự đời.
Trí tâm hướng thẳng về Trời,
Với lòng siêu thoát của người hành hương.
Cuộc đời đâu bị vẩn vương,
Chẳng cho dục vọng nấu nướng cõi lòng.
Con tim luôn được thông dong,
Thuyền đời lướt nhẹ ở trong biển tình.
Dễ dàng nghe tiếng Thánh Linh,
Sống như con thảo trọn tình với Cha.
Ngày đêm vui sống trong nhà,
Xác hồn no thỏa bao la phúc lành.
Nhẹ nhàng anh bước thật nhanh,
Đến quê hằng sống chung phần vinh quang.
*“ Phúc thay ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời
là của họ” (Mt 5, 3)*

KÍNH MẸ MÂN CÔI.

Tháng mười kính Mẹ Mân Côi,
Chúng con dưới thế dâng lời nguyện xin.
Bên ngoài bằng những lời kinh,
Bên trong chất chứa tâm tình tạ ơn,
Tình yêu Hiền Mẫu đổ tuôn,
Xuống trên nhân thế suối nguồn tình thương.
Loài người khỏi bị tai ương,
Bởi bao tội ác, vẩn vương oán thù.
Chính nhờ luôn biết loại trừ,
Đam mê dục vọng thói hư nơi mình.
Từ nay sống nghĩa Đệ Huynh,
Cùng nhau xây dựng Hoà Bình Tình Thương.
Thế là đi đúng con đường,
Giêsu Đức Chúa nêu gương cho đời.
Dắt nhau thẳng tiến về trời,
Nghìn thu vui sống bên Người Cha yêu.

Ngày đêm chỉ biết chuyên chăm,
Hăm mình phạt xác, siêng năng nguyện cầu.
Nghĩa tình đạt được chiều sâu,
Ở trong đức mến nhiệm mầu của Cha.
Đời ngài là một bông hoa,
Toả lan hương sắc trước toà thiên cung.
Bởi nhờ đã sống đến cùng,
Con đường bé mọn, thủy chung nghĩa tình.
*“Nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ, thì chẳng
được vào Nước Trời” (Mt 18,3)*

Hai Tê Miệt Vườn

CÁC NGÀY GHI NHỚ

THÁNG 11

MỪNG BỐN MẠNG ANH EM

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
03/11	Máctinô Porét	Vũ Văn Thành	Thủ Đức
04/11	Carôlô Bôrômêô	Phan Châu Lý	Đất Sét
11/11	Máctinô	Nguyễn Văn Thành	Cư Thịnh
23/11	Clémentê	Trần Thế Minh	Cầu Ông Lãnh
23/11	Clémentê	Nguyễn Văn Dung	Thủ Đức
24/11	Phêrô Khoa	Ngô Công Tâm	Thủ Đức
24/11	Phi Khanh	Vương Đình Khởi	Thủ Đức
30/11	Anrê	Nguyễn Hoàng Dũng	Thủ Đức
30/11	Anrê	Trần Hữu Phương	Thủ Đức

LỄ GIỖ ANH EM QUA ĐỜI

Ngày Qua Đời	Họ Tên
21/11/1968	André Durand
22/11/1993	Điđacô Nguyễn Văn Thay

Nội Dung :

Thư Anh Giám Tỉnh	03	Tin Nhà	
Thư Anh TPV và Ban TCV	05	➤ Tin Sông Bé	23
Tin từ Văn Phòng Tỉnh Dòng		➤ Tin Nhà Tầm Hiếu Thủ Đức	24
Tin Tỉnh Dòng		➤ Cư Thịnh-Viết cho Người ở lại	25
➤ Khóa tập huấn PSTT	08	➤ Tin Cộng đoàn Vinh	27
➤ Đakao-Bế mạc Năm Thánh Phan Sinh	08	➤ Tin Pleiku	29
➤ Giới thiệu DVD & Sách mới	09	Trang PSTT-GTPS	
➤ Vinh-Bế mạc Năm Thánh Phan Sinh	09	➤ Trại Hè GTPS miền Vinh	31
➤ Kim Khánh Chung viện Phanxicô	10	➤ PSTT sống Năm Thánh Phan Sinh	33
➤ Chị Chết	11	➤ Tình thần thánh Phanxicô	
➤ Thư Anh Samuel Trương Đình Hòe	11	như linh hồn người giáo dân	35
➤ Thư Anh FX Đình Trọng Đệ	11	Chia sẻ trong Chia-sẻ	
➤ Thư cha Francis di Spigno	12	➤ Dâng trả mọi ơn lành cho Thiên Chúa	37
➤ Thư anh Benoit Dubigeon	12	➤ Ân sủng và nguồn cội	39
➤ Thư anh Paskalis Bruno Syukur	12	➤ Phát biểu của anh Giám Tỉnh,	
➤ Thư anh William Spencer	12	“Nghệ thuật trong đời sống Phan sinh”	41
➤ Cuộc họp Hội đồng Giám tỉnh Đông Á	13	➤ Phanxicô	
➤ Thư anh Giám Tỉnh Tỉnh dòng St Barbara	14	con người “nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”	42
Tin Fraternitas và www.ofm.org		➤ Bài giảng lễ An táng cha PB. Đỗ Long Bộ	44
➤ Lễ trọng kính thánh Phanxicô	15	➤ Lễ Bế mạc Năm Thánh Phan sinh	46
➤ Tổng thư ký mới của Dòng	15	➤ Linh mục Pierre Baptiste Đỗ Long Bộ, OFM	
➤ Tân Giám mục Phan Sinh	15	và Phong trào Thanh sinh công Việt Nam	48
➤ Chị Chết	15	➤ Nhật ký Cộng đoàn Vĩnh Phước	49
➤ Rôma-Một người Do thái		➤ Câu hỏi của Đức Maria-	
sống trong Tu viện Antôn	16	Phải chăng là một lời khẩn?	51
➤ Cuộc tuần hành Phan sinh tại Átxidi	16	➤ Những người khách không quen:	
➤ Cuộc họp mặt Phan sinh châu Âu lần 2	16	Người khách thứ chín	54
➤ Lithuania-Đại hội GTPS	17	➤ Liên giữa Trinh Nữ Maria và chức Linh mục	55
➤ Medjugorje-		➤ Năm mươi năm Ân sủng và hiểu đạo	57
Cầu nguyện quốc tế với giới trẻ	17	Thơ...Thơ	
➤ Ai cập- Hội nghị quốc gia Dòng PSTT	17	➤ Mừng Tám mươi năm Tỉnh Dòng	22
➤ Hội nghị chuyên đề liên Kitô giáo	18	➤ Mừng năm mươi năm Chung viện Thủ Đức	30
➤ Huấn luyện truyền giáo tại Bỉ	18	➤ Huynh đệ Phan sinh	58
➤ Gia đình Phan Sinh	18	➤ Nghèo khó Phan sinh	58
➤ Tình thần Átxidi	19	➤ Ra tay cứu trợ	58
➤ Bài giảng của anh TPV	20	➤ Kính Mẹ Mân Côi	58
		➤ Nên như trẻ nhỏ	58
		Các ngày ghi nhớ	59